

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 14. maj 2024
(OR. en)**

**2016/0224/A(COD)
LEX 2342**

**PE-CONS 16/1/24
REV 1**

**ASILE 27
JAI 231
MIGR 58
FRONT 40
CODEC 394**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O VZPOSTAVITVI SKUPNEGA
POSTOPKA ZA MEDNARODNO ZAŠČITO V UNIJI IN RAZVELJAVITVI DIREKTIVE
2013/32/EU**

UREDBA (EU) 2024/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. maja 2024

o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji
in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2), točka (d), Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenj Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 75, 10.3.2017, str. 97 in UL C 155, 30.4.2021, str. 64.

² UL C 207, 30.6.2017, str. 67 in UL C 175, 7.5.2021, str. 32.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. maja 2024.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj te uredbe je racionalizirati, poenostaviti in harmonizirati postopkovne ureditve držav članic z vzpostavitvijo skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji. Za uresničenje navedenega cilja je potrebnih več vsebinskih sprememb Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴ in navedeno direktivo bilo treba razveljaviti in nadomestiti z uredbo. Sklicevanje na razveljavljeno direktivo bi se moralo šteti za sklicevanje na to uredbo.
- (2) Skupna azilna politika, ki temelji na popolni in vključujoči uporabi Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila dopolnjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967 (v nadaljnjem besedilu: Ženevska konvencija), je sestavni del cilja Evropske unije za postopno vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice, odprtega za državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva, ki zaprosijo za zaščito v Uniji. Taka politika bi morala temeljiti na načelu solidarnosti in pravične delitve odgovornosti, vključno s finančnimi posledicami, med državami članicami.

⁴ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

- (3) Skupni evropski azilni sistem (CEAS) temelji na skupnih standardih za azilne postopke, priznanje in zaščito na ravni Unije in pogojih za sprejem ter vzpostavlja sistem za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito. Ne glede na napredek, ki je bil dosežen pri razvoju CEAS, še vedno obstajajo očitne razlike med državami članicami glede uporabljenih postopkov, stopenj ugodno rešenih prošenj za azil, vrste priznane zaščite, stopnje materialnih pogojev za sprejem ter ugodnosti, ki jih prejmejo prosilci in upravičenci do mednarodne zaščite. Te razlike so pomembni povzročitelji sekundarnih gibanj in ogrožajo cilj zagotavljanja, da so v okviru CEAS vsi prosilci obravnavani enako, kjer koli v Uniji zaprosijo za mednarodno zaščito.

- (4) Komisija je v svojem sporočilu „K reformi skupnega evropskega azilnega sistema in krepitvi zakonitih poti v Evropo“ z dne 6. aprila 2016 navedla prednostna področja, na katerih bi bilo treba CEAS strukturno izboljšati, in sicer vzpostavitev vzdržnega in pravičnega sistema za določanje države članice, odgovorne za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito, okrepitev sistema Eurodac, doseganje večje skladnosti azilnega sistema, preprečevanje sekundarnih gibanj znotraj Unije in okrepljen mandat Agencije Evropske unije za azil, ustanovljene z Uredbo (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ (v nadaljnjem besedilu: Agencija za azil). Navedeno sporočilo je v skladu s pozivi Evropskega sveta z dne 18. in 19. februarja 2016 za doseganje napredka pri preoblikovanju obstoječega okvira Unije, da se zagotovi humana, pravična in učinkovita azilna politika. V navedenem sporočilu so predlagani tudi nadaljnji ukrepi v skladu s celovitim pristopom k migracijam, ki ga je Evropski parlament določil v svoji resoluciji z dne 12. aprila 2016 z naslovom „Razmere v Sredozemlju in potreba po celostnem pristopu EU k migraciji“.

⁵ Uredba (EU) 2021/2303 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2021 o Agenciji Evropske unije za azil in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 439/2010 (UL L 468, 30.12.2021, str. 1).

- (5) Za dobro delovanje CEAS bi bilo treba doseči precejšen napredek pri zblževanju nacionalnih azilnih sistemov. Obstoječe različne azilne postopke v vseh državah članicah bi bilo treba nadomestiti s skupnim postopkom za priznanje in odvzem mednarodne zaščite, veljavnim v vseh državah članicah na podlagi Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁺, da se zagotovita pravočasnost in učinkovitost postopka. Prošnje za mednarodno zaščito, ki jih podajo državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, bi bilo treba obravnavati v okviru postopka, za katerega veljajo enaka pravila ne glede na državo članico, v kateri je bila prošnja vložena, da se zagotovijo pravičnost pri obravnavanju prošenj za mednarodno zaščito ter jasnost in pravna varnost za posameznega prosilca.
- (6) To harmonizacijo in konvergenco nacionalnih azilnih sistemov bi bilo treba doseči, ne da bi državam članicam preprečili, da uvedejo ali ohranijo ugodnejše določbe, kadar je to predvideno v tej uredbi.

⁶ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite ter spremembi Direktive Sveta 2003/109/ES in razveljavitvi Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, ..., ELI:...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)), v opombo pa številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno uredbo.

- (7) Skupni postopek za priznanje in odvzem mednarodne zaščite bi moral omejiti sekundarna gibanja prosilcev za mednarodno zaščito med državami članicami v primerih, kadar bi bile razlog za taka gibanja razlike med pravnimi okviri, in sicer z racionalizacijo postopkov ter jasno opredelitvijo pravic in obveznosti prosilcev, pa tudi posledic nespoštovanja teh obveznosti, in vzpostaviti enake pogoje za uporabo Uredbe (EU) .../...⁺ v državah članicah.
- (8) Ta uredba bi se morala uporabljati za vse prošnje za mednarodno zaščito, podane na ozemlju držav članic, vključno s tistimi, ki so bile vložene na zunanji meji, v teritorialnih vodah ali tranzitnih območjih držav članic, ter za odvzem mednarodne zaščite. Osebe, ki prosijo za mednarodno zaščito in se nahajajo v teritorialnih vodah države članice, bi bilo treba izkrcati, njihove prošnje pa obravnavati v skladu s to uredbo.
- (9) Ta uredba bi se morala uporabljati za prošnje za mednarodno zaščito v postopku, s katerim se preuči, ali so prosilci upravičeni do mednarodne zaščite v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺. Države članice lahko poleg mednarodne zaščite priznajo tudi druge nacionalne humanitarne statute na podlagi svojega nacionalnega prava tistim, ki ne izpolnjujejo pogojev za status begunca ali status subsidiarne zaščite. Državam članicam bi bilo treba za racionalizacijo njihovih postopkov omogočiti, da to uredbo uporabljajo tudi za prošnje za kakršno koli drugo tovrstno zaščito.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (10) Pri obravnavanju oseb, ki sodijo na področje uporabe te uredbe, države članice zavezujejo obveznosti iz instrumentov mednarodnega prava, katerih pogodbenice so.
- (11) Moralo bi biti možno uporabiti sredstva Sklada za azil, migracije in vključevanje, kakor je bil ustanovljen z Uredbo (EU) 2021/1147 Evropskega parlamenta in Sveta⁷, in drugih ustreznih skladov Unije (v nadaljnjem besedilu: skladi), da se v skladu s pravili, ki urejajo uporabo zadevnih skladov in brez poseganja v druge prednostne naloge, ki se podpirajo iz njih, zagotovi podpora prizadevanjem držav članic pri uporabi te uredbe. V zvezi s tem bi države članice morale imeti možnost uporabiti sredstva, dodeljena v okviru njihovih zadevnih programov, vključno z zneski, danimi na voljo po vmesnem pregledu programov. Zlasti ukrepi, ki jih sprejmejo države članice za vzpostavitev zadostnih zmogljivosti za izvajanje postopka na meji, se lahko finančno podprejo iz skladov, danih na voljo v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027. Moralo bi biti mogoče zagotoviti dodatno podporo v okviru tematskih instrumentov, zlasti tistim državam članicam, ki bi morda morale povečati svoje zmogljivosti na mejah ali se soočajo s posebnimi pritiski ali potrebami v zvezi s svojimi azilnimi in sprejemnimi sistemi ter na svojih zunanjih mejah.

⁷ Uredba (EU) 2021/1147 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje (UL L 251, 15.7.2021, str. 1).

- (12) Agencija za azil bi morala državam članicam zagotoviti potrebno operativno in tehnično pomoč pri uporabi te uredbe, zlasti z zagotavljanjem strokovnjakov, ki pomagajo nacionalnim organom pri sprejemanju in registraciji prošelj za mednarodno zaščito ter organu za presojo pri opravljanju njegovih nalog, tudi kar zadeva obravnavo prošelj za mednarodno zaščito, ter z zagotavljanjem posodobljenih informacij in analiz o tretjih državah, vključno z informacijami o izvorni državi in smernicami o razmerah v posameznih izvornih državah. Države članice bi morale pri uporabi te uredbe upoštevati operativne standarde, kazalnike, smernice in dobre prakse, ki jih je razvila Agencija za azil.
- (13) Da bi lahko pravilno ugotovili, katere osebe potrebujejo zaščito kot begunci v smislu člena 1 Ženevske konvencije ali kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, bi moral imeti vsak prosilec učinkovit dostop do postopka, možnost v celoti sodelovati in ustrezno komunicirati s pristojnimi organi, kar bi mu omogočilo zlasti, da predstavi relevantna dejstva v zvezi s svojim primerom, ter zadostna procesna jamstva, da lahko v vseh fazah postopka brani svoj primer.

- (14) Prosilec bi moral imeti dejansko možnost, da pristojnim organom predloži vse elemente, ki jih ima na voljo in ki utemeljujejo prošnjo ali so relevantni za postopke v skladu s to uredbo. Zato bi prosilec ob upoštevanju omejenih izjem moral imeti pravico, da se v okviru osebnega razgovora po potrebi izjasni o dopustnosti ali vsebini svoje prošnje. Če se prosilec ni zmožen udeležiti osebnega razgovora, lahko organi zahtevajo, da jim predloži zdravniško potrdilo. Da bi bila pravica do osebnega razgovora učinkovita, bi moral prosilec imeti pomoč tolmača, če je to potrebno za zagotovitev ustrezne komunikacije, in možnost, da celovito predstavi svojo prošnjo. Prosilcu bi bilo treba dati dovolj časa, da se pripravi in posvetuje s svojim pravnim ali drugim svetovalcem, ki je priznan ali pooblaščen na podlagi nacionalnega prava, da zagotavlja pravne nasvete (v nadaljnjem besedilu: pravni svetovalec), ali osebo, ki je pooblaščen za pravno svetovanje. Med razgovorom bi moral imeti prosilec možnost, da mu pomaga pravni svetovalec. Osebni razgovor bi moral potekati v razmerah, ki zagotavljajo ustrezno zasebnost in zaupnost, izvajati pa bi ga moralo ustrezno izobraženo in usposobljeno osebje, po potrebi tudi strokovnjaki, ki jih zagotovi Agencija za azil, ali osebje organov drugih držav članic. Kadar se razgovor o utemeljenosti opusti, da se zagotovi hiter dostop do mednarodne zaščite, to ne bi smelo posegati v obveznost preučitve, ali prosilec izpolnjuje pogoje iz Uredbe (EU) .../...⁺ za priznanje statusa begunca, pred preučitvijo, ali prosilec izpolnjuje pogoje za priznanje subsidiarne zaščite. Glede na to, da je osebni razgovor bistven del obravnave prošnje, bi bilo treba razgovor posneti, prosilcem, njihovim zastopnikom in njihovim pravnim svetovalcem pa omogočiti dostop do zapisnika ali dobesednih zapisov tega razgovora čim prej po tem, ko se izvede, vsekakor pa pravočasno, preden organ za presojo sprejme odločitev.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (15) Osebni razgovor je bistven del učinkovitega in pravičnega azilnega postopka. Da bi zagotovili optimalno okolje za komunikacijo, bi bilo treba dati prednost razgovorom s fizično udeležbo, izvajanje razgovorov na daljavo prek videokonference pa bi moralo ostati izjema. Poleg vidikov javnega zdravja lahko obstajajo legitimni razlogi za to, da organ za presojo izvede razgovore na daljavo prek videokonference, na primer, kadar prosilec za azil zaradi ranljivosti ne more potovati ali je potovanje težko izvedljivo iz zdravstvenih ali družinskih razlogov, za opravljanje razgovorov s prosilci, ki so pridržani ali se nahajajo na čezmorskih ozemljih, ali v primerih, ko je potrebna udeležba na daljavo tolmača s specializiranim znanjem. V primeru razgovorov na daljavo bi bilo treba od organa za presojo zahtevati, da uporabi vse postopkovne zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo pri razgovorih s fizično udeležbo, s čimer se zagotovita zasebnost in zaupnost ter ustrezno upošteva varstvo podatkov. Primernost uporabe razgovorov na daljavo v obliki videokonference bi bilo treba oceniti pred vsakim posameznim razgovorom, saj razgovori na daljavo morda niso primerni za vse prosilce za azil zaradi njihove mladosti, okvar vida ali sluha ali stanja njihovega duševnega zdravja, s posebnim poudarkom na nekaterih ranljivih skupinah, kot so žrtve mučenja, ali travmatizirani prosilci. Upoštevati bi se morala predvsem največja korist otroka. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti morebitnim tehnološkim težavam, ki bi lahko negativno vplivale na razgovor, privedle do nepopolnega ali nerazumljivega zapisnika razgovora ali vplivale na hrambo posnetka in poznejši dostop do njega.

- (16) V interesu držav članic in prosilcev je, da prosilci že zelo zgodaj dobijo celovite informacije o uporabljenem postopku ter o svojih pravicah in dolžnostih. Poleg tega je bistveno, da se zagotovi pravilno ugotavljanje potreb po mednarodni zaščiti že v upravnem postopku, in sicer z zagotavljanjem kakovostnih informacij in pravne podpore, kar vodi k učinkovitejšemu in bolj kakovostnemu odločanju. Zato bi moral biti dostop do pravnega svetovanja, pomoči in zastopanja sestavni del skupnega postopka za mednarodno zaščito. Prosilcem bi bilo treba čim prej po registraciji prošnje za mednarodno zaščito na njihovo zahtevo zagotoviti brezplačno pravno svetovanje med upravnim postopkom. Poleg tega bi bilo treba za zagotovitev učinkovitega varstva pravic prosilca, zlasti pravice do obrambe in načela pravičnosti, prosilcem v pritožbenem postopku na njihovo prošnjo ter ob upoštevanju pogojev iz te uredbe zagotoviti brezplačno pravno pomoč in zastopanje. Prav tako bi morale države članice imeti možnost, da zagotovijo brezplačno pravno pomoč in zastopanje v upravnem postopku v skladu z nacionalnim pravom.
- (17) Določeni prosilci lahko potrebujejo posebna procesna jamstva, med drugim zaradi starosti, spola, spolne usmerjenosti, spolne identitete, invalidnosti, hude fizične ali mentalne bolezni ali motenj, tudi kadar so posledica mučenja, posilstva ali drugih hudih oblik psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja ali nasilja na podlagi spola. Treba je oceniti, ali kateri koli posamezni prosilec potrebuje posebna procesna jamstva.

- (18) Zadevno osebje pristojnih organov držav članic, pa tudi zdravnik ali psiholog, ki presoja potrebo po posebnih procesnih jamstvih, bi morali biti ustrezno usposobljeni za prepoznavanje znakov ranljivosti pri prosilcih, ki bi lahko potrebovali posebna procesna jamstva, in obravnavanje teh potreb, kadar so prepoznane.
- (19) Ta uredba ne posega v možnost Komisije, da v skladu s členom 13 Uredbe (EU) 2021/2303 od Agencije za azil zahteva, da razvije operativne standarde, kazalnike, smernice in najboljše prakse za izvajanje azilnega prava Unije.
- (20) Prosilcem, za katere se ugotovi, da potrebujejo posebna procesna jamstva, bi bilo treba zagotoviti ustrezno podporo, da se vzpostavijo potrebni pogoji za dejanski in učinkovit dostop do postopkov. Kadar prosilcu, ki potrebuje posebna procesna jamstva, ni mogoče zagotoviti ustrezne podpore v pospešenem postopku obravnave ali postopku na meji, bi moral biti tak prosilec izvzet iz teh postopkov.

- (21) Zaradi zagotavljanja dejanske enakosti prosilk in prosilcev bi bilo treba v postopkih obravnavanja prošenj upoštevati vidik spola. Zlasti bi bilo treba osebne razgovore organizirati na način, ki prosilkam in prosilcem omogoča, da prosto spregovorijo o svojih preteklih izkušnjah, tudi v primerih preganjanja na podlagi spola, spolne identitete ali spolne usmerjenosti. V ta namen bi morali prosilci imeti dejansko možnost, da se osebni razgovor z njimi opravi ločeno od njihovega zakonskega partnerja, partnerja ali drugih družinskih članov. Na zahtevo prosilca in če je to mogoče, bi morali biti izpraševalci in tolmači tistega spola, ki mu prosilec daje prednost. Kompleksnost zahtevkov, povezanih s spolom prosilcev, bi bilo treba ustrezno upoštevati v vseh postopkih.
- (22) Kadar je to potrebno in ustrezno utemeljeno za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito, bi morali pristojni organi imeti možnost zahtevati, da se prosilca preišče ali da se opravi preiskava njegovih predmetov. Med temi predmeti so lahko elektronske naprave, kot so prenosniki, tablični računalniki ali mobilni telefoni. Pri vseh takih preiskavah bi bilo treba spoštovati temeljne pravice in načelo sorazmernosti.

- (23) V skladu s členom 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989 bi morala biti največja korist otroka najpomembnejše vodilo držav članic pri uporabi te uredbe. Pri ugotavljanju, kaj je največja korist otroka, bi morale države članice upoštevati predvsem dobrobit mladoletnika in njegov socialni razvoj, vključno z okoljem, iz katerega prihaja. Ob upoštevanju 12. člena Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah glede pravice otroka do zaslišanja bi moral organ za presojo mladoletniku zagotoviti možnost osebnega razgovora, razen če to ni v največjo korist otroka. Organ za presojo bi moral organizirati osebni razgovor za mladoletnika, pri čemer bi moral upoštevati zlasti njegovo starost in zrelost.
- (24) Brez poseganja v pristojnost držav članic glede pridobitve državljanstva in dejstvo, da v skladu z mednarodnim pravom vsaka država članica ob ustreznem upoštevanju prava Unije določi pogoje za pridobitev in izgubo državljanstva, bi morale države članice pri uporabi te uredbe spoštovati svoje mednarodne obveznosti do oseb brez državljanstva v skladu z instrumenti mednarodnega prava človekovih pravic, po potrebi vključno s Konvencijo o statusu oseb brez državljanstva, sprejeto 28. septembra 1954 v New Yorku. Države članice bi si morale po potrebi prizadevati za identifikacijo oseb brez državljanstva in povečanje njihove zaščite, s čimer bi jim omogočile uživanje temeljnih pravic in zmanjšale tveganje diskriminacije ali neenakega obravnavanja.

- (25) Kadar se na podlagi temeljite ocene pristojnih nacionalnih organov ugotovi, da prosilec predstavlja grožnjo za nacionalno varnost ali javni red, zlasti v povezavi s hudimi kaznivimi dejanji ali terorizmom, bi morala imeti država članica možnost, da določi izjemo od pravice prosilca, da med upravnim postopkom ostane na njenem ozemlju, pod pogojem, da se zaradi uporabe take izjeme prosilec ne odstrani v tretjo državo, s čimer bi se kršilo načelo nevračanja.
- (26) S skupnim postopkom so racionalizirani roki za posameznikov pristop k postopku in za obravnavo prošnje s strani organa za presojo. Ker lahko zaradi nesorazmernega števila prošenj, podanih v istem časovnem obdobju, pride do zamud pri dostopu do postopka in obravnavi prošenj, bo navedene roke morda občasno treba izjemoma podaljšati. Za zagotovitev učinkovitosti postopka bi morale biti podaljšanje teh rokov zadnja možnost, saj bi morale države članice za ohranitev učinkovitega azilnega sistema redno pregledovati svoje potrebe, vključno s pripravo kontingenčnih načrtov, če so potrebni, Agencija za azil pa bi morala državam članicam zagotavljati potrebno operativno in tehnično pomoč. Kadar države članice predvidijo, da ne bodo mogle izpolniti določenih rokov, bi morale za pomoč zaprositi Agencijo za azil. Kadar za pomoč ne zaprosijo in azilni sistem v državi članici zaradi nesorazmernega pritiska ni več učinkovit za delovanje CEAS, lahko Agencija za azil na podlagi izvedbenega akta Sveta, sprejetega na predlog Komisije, sprejme ukrepe v podporo tej državi članici.

- (27) Dostop do skupnega postopka bi moral temeljiti na tristopenjskem pristopu, ki vključuje podajanje, registracijo in vložitev prošnje. Podajanje prošnje je prvi korak, s katerim se sproži uporaba te uredbe. Za državljana tretje države ali osebo brez državljanstva se šteje, da je podala prošnjo, če je izrazila željo po mednarodni zaščiti države članice. Kadar prošnjo prejme organ, ki ni pristojen za registracijo prošenj, bi morale države članice v skladu s svojimi notranjimi postopki in organizacijo uporabljati to uredbo, da se lahko zagotovi učinkovit dostop do postopka. Moralo bi biti mogoče, da se želja po mednarodni zaščiti države članice izrazi v kateri koli obliki in ni nujno, da posamezni prosilec uporabi specifične besede, kot so „mednarodna zaščita“, „azil“ ali „subsidiarna zaščita“.
- Opredeľjujoči element bi moral biti, da državljan tretje države ali oseba brez državljanstva izrazi strah pred preganjanjem ali resno škodo po vrnitvi v svojo izvorno državo ali, v primeru osebe brez državljanstva, v državo, v kateri je imela prej običajno prebivališče. V primeru dvoma, ali je določeno izjavo mogoče šteti za prošnjo za mednarodno zaščito, je treba državljana tretje države ali osebo brez državljanstva izrecno vprašati, ali želi prejeti mednarodno zaščito. Za prosilca bi morale pravice iz te uredbe in Direktive (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta⁸⁺ začeti veljati takoj, ko poda prošnjo.

⁸ Direktiva (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L, ..., ELI: ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)), v opombo pa številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno direktivo.

- (28) Prošnjo bi bilo treba registrirati hitro po tem, ko je podana. V tej fazi bi morali pristojni organi, odgovorni za registracijo prošelj, ali strokovnjaki, ki jih je napotila Agencija za azil in ki jim pri tej nalogi pomagajo, registrirati prošnjo skupaj z osebnimi podatki prosilca. Navedeni organi ali strokovnjaki bi morali prosilca obvestiti o njegovih pravicah in obveznostih ter tudi posledicah, ki jih bo zanj imelo nespoštovanje navedenih obveznosti. Organizacije, ki sodelujejo s pristojnimi organi in jim pomagajo, bi morale biti prav tako sposobne zagotoviti te informacije. Prosilcu bi bilo treba izročiti dokument, iz katerega je razvidno, da je bila prošnja podana in registrirana. Rok za vložitev prošnje začne teči od trenutka registracije prošnje.
- (29) Vložitev prošnje je dejanje, ki formalizira prošnjo za mednarodno zaščito. Prosilcu bi bilo treba dati vse potrebne informacije o tem, kako in kje lahko vloži svojo prošnjo, to pa bi mu bilo treba tudi dejansko omogočiti. V tej fazi mora čim prej predložiti vse elemente in dokumente, s katerimi razpolaga in ki so potrebni za utemeljitev prošnje in njeno popolnost, razen če ni v tej uredbi določeno drugače. Rok za upravni postopek začne teči od trenutka, ko je prošnja vložena. Kmalu po vložitvi prošnje bi moral prosilec prejeti dokument, ki vključuje njegov status prosilca.
- (30) Zlasti je pomembno zagotoviti, da se mladoletnikom informacije posredujejo na otroku prijazen način.

- (31) Prosilec bi moral biti v pisni obliki in po potrebi ustno ustrezno in pravočasno obveščen o svojih pravicah in obveznostih v jeziku, ki ga razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume. Glede na dejstvo, da se prošnja zavrže ali razglasi za implicitno umaknjeno, če prosilec na primer odklanja sodelovanje z nacionalnimi organi, predvsem tako, da ne predloži elementov, potrebnih za obravnavo prošnje, ali ne zagotovi svojih prstnih odtisov ali podobe obraza, je treba prosilca seznanimi s posledicami neizpolnjevanja navedenih obveznosti.
- (32) Da bi osebje organov, ki uporabljajo to uredbo, lahko izpolnilo svoje obveznosti, bi morale imeti ustrezno znanje in biti deležno usposabljanja na področju mednarodne zaščite, tudi s podporo Agencije za azil. Prav tako bi morale imeti na razpolago ustrezna sredstva, vključno z dovolj usposobljenega osebja, in navodila za učinkovito opravljanje svojih nalog. Zato bi morala vsaka država članica redno ocenjevati potrebe organa za presojo in drugih pristojnih organov, da zagotovi, da so organi vedno sposobni učinkovito obravnavati prošnje za mednarodno zaščito, zlasti kadar je v istem časovnem obdobju podano nesorazmerno število prošenj.

- (33) Za učinkovit dostop do postopka obravnave na mejnih prehodih in v centrih za tujce bi bilo treba dati na voljo informacije o možnosti podaje prošnje za mednarodno zaščito. S tolmačenjem bi bilo treba zagotoviti osnovno komunikacijo, ki je potrebna, da bi pristojni organi lahko razumeli, ali osebe želijo zaprositi za mednarodno zaščito.
- (34) Ta uredba bi morala predvideti možnost, da prosilci vložijo prošnjo v imenu odraslih oseb, ki pri opravljanju pravnih dejanj potrebujejo pomoč, in mladoletnikov, kadar v skladu z nacionalnim pravom nimajo pravne sposobnosti za vložitev prošnje v svojem imenu. Dovoliti bi bilo treba skupno obravnavo takih prošenj.

- (35) Za zagotovitev, da je mladoletnikom brez spremstva omogočen učinkovit dostop do postopka ter da lahko uveljavljajo pravice in izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, Uredbe (EU) .../...⁹⁺⁺, Direktive (EU) .../...⁺⁺ in Uredbe (EU) .../...¹⁰⁺⁺⁺ Evropskega parlamenta in Sveta, bi bilo zanje treba imenovati zastopnika, tudi če se kadar koli med azilnim postopkom ugotovi, da je prosilec mladoletnik brez spremstva. Zastopnik bi moral pomagati mladoletniku in ga usmerjati skozi postopek, da se zaščiti največja korist otroka, predvsem pa bi moral pomagati pri vložitvi prošnje in osebnem razgovoru. Zastopnik bi moral po potrebi vložiti prošnjo v imenu mladoletnika. Mladoletnikom brez spremstva bi bilo treba dodeliti osebo, ki jim pomaga, dokler ni imenovan zastopnik, po potrebi tudi pri postopku ugotavljanja starosti in postopkih iz Uredbe (EU) .../...⁺⁺⁺⁺ in Uredbe .../...⁺⁺⁺⁺⁺.

⁹ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o upravljanju azila in migracij, spremembi uredb (EU) 2021/1147 in (EU) 2021/1060 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 604/2013 (UL L, ..., ELI: ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno uredbo.

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

¹⁰ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo biometričnih podatkov za učinkovito uporabo uredb (EU) .../... in (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive Sveta 2001/55/ES in za ugotavljanje istovetnosti nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, o zahtevah organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic in Europolu za primerjavo s podatki iz sistema Eurodac za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, o spremembi uredb (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, ..., ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno uredbo.

⁺⁺⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺⁺⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Za zagotovitev učinkovite podpore mladoletnikom brez spremstva bi morali biti zastopniki ali oseba, primerna za začasno zastopanje, sočasno zadolženi za sorazmerno in omejeno število mladoletnikov brez spremstva, in sicer v običajnih okoliščinah za največ 30 mladoletnikov brez spremstva. Države članice bi morale imenovati upravne ali pravosodne organe ali druge subjekte, odgovorne za redni nadzor takih zastopnikov pri opravljanju njihovih nalog. Mladoletnik brez spremstva bi moral imeti pravico, da vloži prošnjo v svojem imenu, če ima pravno sposobnost v skladu z nacionalnim pravom. Za zaščito pravic in procesnih jamstev mladoletnika brez spremstva, ki v skladu z nacionalnim pravom nima pravne sposobnosti, bi moral zastopnik prošnjo vložiti čim prej, ob upoštevanju največje koristi otroka. Dejstvo, da mladoletnik brez spremstva vloži prošnjo v svojem imenu, ne bi smelo pomeniti, da se mu ne dodeli zastopnik.

- (36) Za zagotovitev, da se prošnje za mednarodno zaščito obravnavajo ob ustreznem upoštevanju otrokovih pravic, je treba mladoletnikom zagotoviti posebne postopkovne zaščitne ukrepe, prilagojene otrokom, in posebne pogoje za sprejem. Kadar na podlagi izjav prosilca obstajajo razlogi za dvom o tem, ali je prosilec mladoletnik ali ne, bi moral imeti organ za presojo možnost, da izvede ugotavljanje starosti zadevne osebe. Dvomi glede starosti prosilca se lahko pojavijo, kadar prosilec trdi, da je mladoleten, pa tudi kadar trdi, da je odrasla oseba. Glede na to, da so mladoletniki brez spremstva, za katere je verjetno, da ne bodo imeli identifikacijskih ali drugih dokumentov, v še posebej ranljivem položaju, je zelo pomembno, da so na voljo strogi zaščitni ukrepi za zagotovitev, da se za take prosilce ne uporabljajo nepravilni ali nerazumni postopki za ugotavljanje starosti.

- (37) V vseh primerih bi bilo treba ugotavljanje starosti izvesti tako, da se v celotnem postopku v prvi vrsti upošteva največja korist otroka. Ugotavljanje starosti bi bilo treba izvesti v dveh korakih. Prvi korak bi moral vključevati večdisciplinarno oceno, ki bi lahko vključevala psihosocialno oceno in druge nemedicinske metode, kot so razgovor, vizualna ocena na podlagi fizičnega videza ali ocena dokumentacije. Tako oceno bi morali opraviti strokovnjaki s strokovnim znanjem na področju ocenjevanja starosti in razvoja otrok, kot so socialni delavci, psihologi ali pediatri, da bi ocenili različne dejavnike, kot so fizični, psihološki, razvojni, okoljski in kulturni dejavniki. Če rezultat večdisciplinarne ocene za ugotavljanje starosti ni dokončen, bi moral imeti organ za presojo nato možnost, da kot skrajni ukrep in ob polnem spoštovanju posameznikovega dostojanstva zahteva zdravniški pregled. Kadar se lahko uporabijo različni postopki, bi bilo treba pri zdravniškem pregledu dati prednost najmanj invazivnim postopkom, preden se začnejo uporabljati bolj invazivni postopki, pri čemer se po potrebi upoštevajo smernice Agencije za azil. Če rezultat po ugotavljanju starosti ni dokončen, bi moral organ za presojo domnevati, da je prosilec mladoleten.

- (38) Za zagotavljanje pravic prosilcev bi bilo treba odločitve v zvezi z vsemi prošnjami za mednarodno zaščito sprejeti objektivno in nepristransko na podlagi dejstev ter za vsak primer posebej po temeljiti obravnavi, v kateri se upoštevajo vsi elementi, ki jih je prosilec predložil, in osebne okoliščine prosilca. Za zagotovitev dosledne obravnave prošnje bi organ za presojo moral upoštevati ustrezne, točne in posodobljene informacije o razmerah, ki prevladujejo v izvorni državi prosilca v času odločanja o prošnji. Te informacije lahko prejme od Agencije za azil in drugih virov, kot je urad visokega komisarja Združenih narodov za begunce. Organ za presojo bi moral, če so na voljo, upoštevati tudi skupno analizo razmer v specifičnih izvornih državah in smernice, ki jih je pripravila Agencija za azil. Vsakršno podaljšanje zaključevanja postopka bi moralo biti v celoti skladno z obveznostmi držav članic iz Uredbe (EU) .../...⁺ in s pravico do dobrega upravljanja, brez poseganja v učinkovitost in pravičnost postopkov iz te uredbe.
- (39) Za zagotavljanje pravic prosilca bi morala biti odločitev o njegovi prošnji podana v pisni obliki. Če z odločitvijo mednarodna zaščita ni priznana, bi bilo prosilcu treba navesti dejanske in pravne razloge za to ter ga seznanimi s posledicami odločitve in možnostmi za njeno izpodbijanje.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (40) Da bi povečali učinkovitost postopkov ter zmanjšali tveganje pobega in verjetnost nedovoljenega gibanja, med izdajo negativne odločbe o prošnji za mednarodno zaščito in odločbe o vrnitvi ne bi smelo biti postopkovnih vrzeli. Prosilcem, katerih prošnje so zavrnjene, bi bilo treba takoj izdati odločbo o vrnitvi. Brez poseganja v pravico do učinkovitega pravnega sredstva bi morala biti odločba o vrnitvi bodisi del negativne odločbe o prošnji za mednarodno zaščito bodisi bi morala, če je ločen akt, biti izdana hkrati in skupaj z negativno odločbo ali nemudoma po njeni izdaji.
- (41) V primeru izročitve ali predaje tretji državi ali drugi državi članici oziroma premestitve vanjo s strani mednarodnega kazenskega sodišča bi zadevni pristojni organ lahko upošteval elemente, ki so bili upoštevani pri odločanju o izročitvi, predaji ali premestitvi in bi lahko bili relevantni za presojo tveganja za neposredno ali posredno vračanje.
- (42) Odločitve v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito morajo obvezno sprejeti organi, katerih osebje ima ustrezno znanje in je bilo deležno ustreznega usposabljanja, vključno z relevantnim usposabljanjem Agencije za azil, o zadevnih standardih, ki se uporabljajo na področju azilnega in begunskega prava, pri opravljanju svojih nalog pa morajo spoštovati veljavna etična načela. To bi moralo veljati za osebje organov iz drugih držav članic in strokovnjake, ki jih je Agencija za azil napotila, da pomagajo organu za presojo države članice pri obravnavi prošenj za mednarodno zaščito.

- (43) Brez poseganja v izvajanje ustrezne in celovite obravnave prošnje za mednarodno zaščito je v interesu držav članic in tudi prosilcev, da se odločitev sprejme kar se da hitro. Za racionalizacijo postopka za mednarodno zaščito bi bilo treba določiti najdaljše roke za trajanje upravnega postopka. Na ta način bi morali prosilci prejeti odločitve o svoji prošnji v najkrajšem možnem času v vseh državah članicah, s čimer bi bil zagotovljen hiter in učinkovit postopek.
- (44) Da bi se celotno trajanje postopka v določenih primerih skrajšalo, bi morale imeti države članice možnost, da v skladu s svojimi nacionalnimi potrebami dajo prednost kateri koli prošnji s tem, da jo obravnavajo pred drugo, prej podano prošnjo. Pri prednostni obravnavi prošenj se ne bi smelo odstopati od postopkov, zlasti postopka ugotavljanja dopustnosti ali pospešenega postopka obravnave, rokov, načel in jamstev, ki se običajno uporabljajo. Zahteva iz te uredbe, da je treba določene prošnje obravnavati po pospešenem postopku ali postopku na meji, zato ne bi smela posegati v možnost držav članic, da odločijo, ali bodo take prošnje obravnavale prednostno. V določenih okoliščinah, zlasti kadar se za družine z mladoletniki uporablja postopek na meji, bi morale države članice dati prednost obravnavi njihove prošnje.

- (45) Države članice bi morale imeti možnost, da prošnjo zavržejo kot nedopustno, na primer kadar se država, ki ni država članica, šteje za prvo državo azila ali varno tretjo državo za prosilca ali če je mednarodno sodišče prosilcu zagotovilo varno premestitev v državo članico ali tretjo državo ali če se prošnja poda šele po sedmih delovnih dneh od datuma, ko je prosilec prejel odločbo o vrnitvi, pod pogojem, da je bil seznanjen s posledicami, če prošnje ne poda v navedenem roku, in da se niso pojavili nobeni novi relevantni elementi. Ker CEAS temelji na medsebojnem zaupanju in domnevi, da se spoštujejo temeljne pravice, vključno s pravicami, ki temeljijo na Ženevski konvenciji in Evropski konvenciji o človekovih pravicah, je dejstvo, da je druga država članica že priznala mednarodno zaščito, praviloma razlog za zavrženje prošnje istega prosilca kot nedopustne. Zato bi morale imeti države članice možnost, da prošnjo zavržejo kot nedopustno, če je bila prosilcu že priznana mednarodna zaščita v drugi državi članici. Poleg tega bi bilo treba prošnjo šteti za nedopustno, če gre za naknadno prošnjo brez novih relevantnih elementov.

- (46) Pri uporabi konceptov prve države azila in varne tretje države je bistveno, da je tretja država, v zvezi s katero se ta koncepta uporabljata, pogodbenica Ženevske konvencije in jo spoštuje, razen če ta tretja država drugače zagotovi učinkovito pravno in dejansko zaščito v skladu s temeljnimi standardi na področju človekovih pravic, kot so dostop do sredstev za preživljanje, ki zadostujejo za ohranjanje ustreznega življenjskega standarda glede na splošne razmere v navedeni tretji državi gostiteljici, dostop do zdravstvenega varstva in osnovnega zdravljenja ter dostop do izobraževanja pod pogoji, ki so na splošno določeni v tej tretji državi. Taka dejanska zaščita bi morala biti na voljo, dokler ni mogoče najti trajne rešitve. Obstajati bi morala možnost, da se tretja država določi kot varna tretja država, z izjemami za določene dele njenega ozemlja ali jasno prepoznavne kategorije oseb.
- (47) Države članice bi morale imeti možnost, da uporabijo koncept prve države azila kot razlog za nedopustnost, kadar je prosilec užival učinkovito zaščito in lahko to zaščito še vedno koristi v tretji državi, v kateri njegovo življenje in svoboda nista ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja, v kateri ni podvržen preganjanju oziroma zanj ne obstaja utemeljeno tveganje resne škode, kakor je opredeljeno v Uredbi (EU) .../...⁺, in v kateri je prosilec zaščiten pred vračanjem in odstranitvijo, s katerima bi se kršila pravica do zaščite pred mučenjem in krutim, nečloveškim ali poniževalnim ravnanjem ali kaznovanjem, kot je določena v mednarodnem pravu.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (48) Države članice bi morale imeti možnost, da uporabijo koncept varne tretje države kot razlog za nedopustnost, če ima prosilec možnost zaprositi za učinkovito zaščito in jo, če so pogoji izpolnjeni, pridobiti v tretji državi, v kateri njegovo življenje in svoboda nista ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja, v kateri ni podvržen preganjanju oziroma zanj ne obstaja utemeljeno tveganje resne škode, kakor je opredeljeno v Uredbi (EU) .../...⁺, in v kateri je zaščiten pred vračanjem in odstranitvijo, s katerima bi se kršila pravica do zaščite pred mučenjem in krutim, nečloveškim ali poniževalnim ravnanjem ali kaznovanjem, kot je določena v mednarodnem pravu. Kljub temu bi morali organi držav članic za presojo ohraniti pravico do presoje utemeljenosti prošnje, tudi če so izpolnjeni pogoji, da se prošnja šteje za nedopustno, zlasti če so primorani to storiti na podlagi svojih nacionalnih obveznosti. Država članica bi morala imeti možnost, da koncept varne tretje države uporablja le, če obstaja povezava med prosilcem in tretjo državo, na podlagi katere bi bilo razumno, da gre prosilec v zadevno državo. Zlasti bi se lahko štelo, da je povezava med prosilcem in varno tretjo državo vzpostavljena, če se člani družine prosilca nahajajo v zadevni državi ali če je imel prosilec prebivališče ali je bival v zadevni državi.
- (49) Domneva o varnosti v zvezi s tretjimi državami, s katerimi so bili sklenjeni sporazumi, kakršni so navedeni v tej uredbi, se ne uporablja, če se taki sporazumi začasno prekinejo v skladu s členom 218(9) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (50) Koncepta prve države azila in varne tretje države se ne bi smela uporabljati v zvezi s prosilcem, ki prošnjo poda v državi članici, ki obravnava prošnjo, in je v njej upravičen do pravic iz Direktive Sveta 2003/86/ES¹¹ ali Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹² kot družinski član državljan tretje države ali državljan Unije.
- (51) Pri ocenjevanju, ali tretja država izpolnjuje merila za učinkovito zaščito iz te uredbe, bi bilo treba dostop do sredstev za preživljanje, ki zadostujejo za ohranjanje ustreznega življenjskega standarda, razumeti tako, da vključuje dostop do hrane, oblačil, nastanitve ali zatočišča in pravico do opravljanja plačanega dela, na primer z dostopom do trga dela, pod pogoji, ki niso manj ugodni od splošnih pogojev za tuje državljane v tretji državi v enakih okoliščinah.
- (52) Da bi lahko države članice prošnjo zavrgle kot nedopustno na podlagi konceptov prve države azila ali varne tretje države, bi bilo treba opraviti posamično presojo posebnih okoliščin prosilca, vključno z vsemi elementi, ki jih predloži prosilec in ki pojasnjujejo, zakaj se ta koncepta zanj ne bi uporabljala. Če je prosilec mladoletnik brez spremstva, bi moral pristojni organ upoštevati največjo korist otroka, zlasti glede razpoložljivosti trajnega ustreznega varstva in skrbniške ureditve.

¹¹ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12).

¹² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

- (53) Prošnja se ne bi smela zavreči kot nedopustna na podlagi konceptov prve države azila ali varne tretje države, če je že v fazi presoje dopustnosti jasno, da zadevna tretja država prosilca ne bo sprejela ali ponovno sprejela. Če prosilec po tem, ko je bila prošnja zavržena kot nedopustna, na koncu ni sprejet ali ponovno sprejet v tretjo državo, bi moral imeti ponovno dostop do postopka za mednarodno zaščito v skladu s to uredbo.
- (54) Treba bi bilo obravnavati utemeljenost prošnje za mednarodno zaščito, da se ugotovi, ali prosilec izpolnjuje pogoje za mednarodno zaščito v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺. Utemeljenosti prošnje ni treba obravnavati, kadar se prošnja zavrže kot nedopustna v skladu s to uredbo, če je odgovorna druga država članica v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺⁺ ali če se prošnjo razglasi za implicitno ali eksplicitno umaknjeno.
- (55) Obravnavo prošnje bi bilo treba pospešiti in zaključiti v največ treh mesecih v omejenem številu primerov, med drugim če prosilec prihaja iz varne izvirne države ali poda prošnjo samo zaradi tega, da bi upočasnil ali onemogočil izvršitev odločbe o odstranitvi, ali če obstajajo resni pomisleki glede nacionalne varnosti ali javnega reda. Države članice bi morale imeti možnost uporabljati pospešeni postopek obravnave za mladoletnike brez spremstva le v omejenih okoliščinah, določenih v tej uredbi.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (56) Države članice bi morale v interesu hitrih in pravičnih postopkov za vse prosilce, ob hkratnem zagotavljanju, da se neupravičeno ne podaljšuje bivanje tistih prosilcev, ki ne izpolnjujejo pogojev za mednarodno zaščito v Uniji, vključno s tistimi, ki so državljani tretjih držav, katerih državljani so na podlagi Uredbe (EU) 2018/1806 izvzeti iz obveznosti, da morajo imeti vizume, pospešiti obravnavanje prošelj prosilcev, ki so državljani tretjih držav, za katere delež pozitivnih odločitev o priznanju mednarodne zaščite znaša do 20 % vseh odločitev za to tretjo državo, ali ki so imeli, kadar gre za osebe brez državljanstva, pred tem običajno prebivališče v taki tretji državi, pri čemer se med drugim upoštevajo znatne razlike med odločbami na prvi stopnji in končnimi odločbami. V primeru znatnih sprememb v zadevni tretji državi od objave ustreznih podatkov Eurostata in ob upoštevanju smernic na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2021/2303 ali kadar prosilec spada v posebno kategorijo oseb, za katere nizke stopnje ugodno rešenih prošelj ni mogoče šteti za reprezentativno glede na njihovo potrebo po zaščiti zaradi določenega razloga za preganjanje, se obravnavanje prošnje ne bi smelo pospešiti. Primeri, v katerih se tretja država lahko šteje kot varna izvorna država ali varna tretja država za prosilca v smislu te uredbe, bi se morali še naprej uporabljati kot ločen razlog za pospešeni postopek obravnave oziroma postopek dopustnosti.

- (57) Številne prošnje za mednarodno zaščito so podane na zunanji meji ali tranzitnem območju države članice, podajo pa jih tudi osebe, ki so prijete v zvezi z nedovoljenim prehodom zunanje meje, tj. v trenutku nedovoljenega prehoda zunanje meje oziroma v bližini zadevne zunanje meje po prehodu, ali osebe, izkrcane po operacijah iskanja in reševanja. Za izvajanje identifikacije ter varnostnega in zdravstvenega pregleda na zunanji meji ter usmerjanje zadevnih državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva v ustrezne postopke je potrebno preverjanje. Po preverjanju bi bilo treba državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva usmeriti v ustrezen azilni postopek ali postopek vračanja ali jim zavrniti vstop. Zato bi bilo treba vzpostaviti fazo pred vstopom, ki bi vključevala preverjanje ter azilni postopek in postopek vračanja na meji. Med vsemi fazami ustreznih postopkov za vse nedovoljene prihode bi morala obstajati integrirana in učinkovita povezava

- (58) Namen azilnega postopka in postopka vračanja na meji bi moral biti ta, da se na zunanjih mejah načeloma hitro oceni, ali so prošnje neutemeljene ali nedopustne, ter da se osebe, ki nimajo pravice do prebivanja, hitro vrnejo, in sicer na način, ki popolnoma spoštuje načelo nevračanja, pri čemer je treba zagotoviti, da se osebe z utemeljenimi prošnjami usmerijo v redni postopek in se jim zagotovi hiter dostop do mednarodne zaščite. Države članice bi zato morale imeti možnost od prosilcev za mednarodno zaščito zahtevati, da praviloma prebivajo na zunanji meji ali v njeni bližini ali na tranzitnem območju ali na drugih določenih lokacijah na njihovem ozemlju, da se presodi dopustnost njihovih prošenj. V natančno opredeljenih okoliščinah bi morale biti države članice zmožne izvajati presojo utemeljenosti prošnje in, v primeru zavrnitve prošnje, vračanje zadevnih državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva. Za izvajanje azilnega postopka in postopka vračanja na meji, vzpostavljenega z Uredbo (EU) .../...¹³⁺, bi morale države članice sprejeti potrebne ukrepe za vzpostavitev zadostnih zmogljivosti v smislu sprejema in človeških virov, zlasti kvalificiranega in dobro usposobljenega osebja, ki so potrebne za obravnavo določenega števila prošenj v vsakem trenutku in za izvrševanje odločb o vrnitvi.

¹³ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o vzpostavitvi postopka vračanja na meji in spremembi Uredbe (EU) 2021/1148 (UL L ..., ELI:...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)), v opombo pa številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno uredbo.

- (59) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe glede izračuna števil, ki ustrezajo zadostni zmogljivosti vsake države članice, in največjega letnega števila prošenj, ki jih mora država članica obravnavati v okviru postopka na meji, bi bilo treba prenesti na Komisijo izvedbena pooblastila. Zadostne zmogljivosti države članice bi bilo treba vzpostaviti na podlagi formule, ki temelji na seštevanju nedovoljenih prehodov meje, o katerih države članice poročajo Evropski agenciji za mejno in obalno stražo, vzpostavljeni z Uredbo (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴ (v nadaljnjem besedilu: Frontex), kar vključuje tudi prihode po operacijah iskanja in reševanja, ter zavrnitev vstopa na zunanji meji v skladu s podatki Eurostata, izračunanih za triletno obdobje. Ko se izvedbeni akt sprejme v skladu s to uredbo, bi bilo treba njegovo sprejetje uskladiti s sprejetjem evropskega letnega poročila o azilu in migracijah na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺, v katerem so ocenjene razmere na vseh migracijskih poteh in v vseh državah članicah. Kot dodaten element stabilnosti in predvidljivosti bi bilo treba določiti največje število prošenj, ki bi jih morala država članica obravnavati v postopku na meji na leto, ki bi bilo štirikrat večje od zadostnih zmogljivosti te države članice. V zvezi z obsegom obveznosti države članice, da vzpostavi zadostne zmogljivosti, bi bilo treba ustrezno upoštevati pomisleke držav članic glede nacionalne varnosti in javnega reda. Pri izračunu zadostnih zmogljivosti bi se morale upoštevati samo prošnje, za katere se uporablja postopek na meji.

¹⁴ Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019, str. 1).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (60) Država članica bi morala prošnje presoјati v postopku na meji, če prosilec ogroža nacionalno varnost ali javni red, če se šteje, da je prosilec, potem ko je imel vse možnosti, da izkaže utemeljen razlog, namerno zavajal organe z navedbo neresničnih informacij ali predložitvijo lažnih dokumentov ali s tem, da je zadržal ustrezne informacije ali dokumente o svoji identiteti ali državljanstvu, ki bi lahko negativno vplivali na odločitev, in če je verjetno, da je prošnja neutemeljena, ker ima prosilec državljanstvo države, za katero delež pozitivnih odločitev o priznanju mednarodne zaščite znaša do 20 % vseh odločitev za to tretjo državo. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje člena 50, tretji odstavek, te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. V drugih primerih, na primer ko prosilec prihaja iz varne izvorne države ali varne tretje države, bi morala biti uporaba postopka na meji za države članice izbirna.
- (61) Na podlagi poglavja IV Direktive (EU) .../...⁺ morajo države članice, ki zagotavljajo sprejemne objekte za izvajanje azilnega postopka na meji, upoštevati poseben položaj in potrebe ranljivih oseb, vključno z mladoletniki, invalidi in starejšimi osebami. Posledično se take osebe v postopek na meji lahko sprejmejo le, če so pogoji za sprejem v okviru tega postopka skladni z zahtevami iz poglavja IV navedene direktive. Poleg tega bi se moral postopek na meji v primeru, da pogoji za sprejem, ki so na voljo v okviru tega postopka, niso več skladni z zahtevami in standardi iz poglavja IV navedene direktive, prenehati uporabljati za zadevne osebe.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (62) Obstajajo lahko tudi okoliščine, v katerih bi poseben položaj ali posebne potrebe prosilcev, ne glede na razpoložljive objekte, v vsakem primeru pomenili, da zadevni prosilci ne morejo biti sprejeti ali ostati v postopku na meji. V tem smislu se postopek na meji ne bi smel uporabljati ali bi se moral prenehati uporabljati, kadar prosilcem, ki potrebujejo posebna procesna jamstva, ni mogoče zagotoviti potrebne podpore ali kadar je to utemeljeno z zdravstvenimi razlogi, vključno z razlogi, ki se nanašajo na duševno zdravje osebe. Prav tako se ob upoštevanju pomena otrokovih pravic in potrebe po upoštevanju največje koristi otroka za mladoletnike brez spremstva praviloma ne bi smel uporabljati postopek na meji, razen če obstajajo utemeljeni razlogi za obravnavanje mladoletnika kot nevarnega za nacionalno varnost ali javni red države članice ali če je bil prosilec prisilno izgnan iz resnih razlogov, povezanih z nacionalno varnostjo ali javnim redom, v skladu z nacionalnim pravom.
- (63) Postopek na meji se poleg tega ne bi smel uporabljati ali bi se moral prenehati uporabljati, kadar je njegova posledica pridržanje prosilcev v okoliščinah, v katerih pogoji za pridržanje oseb in jamstva, ki veljajo za pridržanje, kot je določeno v Direktivi (EU) .../...⁺, niso izpolnjeni.
- (64) Ker je namen postopka na meji med drugim omogočiti hitro obravnavo prošenj, za katere je verjetno, da bodo nedopustne ali neutemeljene, da bi se omogočila hitra vrnitev oseb, ki nimajo pravice do prebivanja, se ta postopek ne bi smel uporabljati ali bi se moral prenehati uporabljati, kadar organ za presojo meni, da razlogi za zavrženje prošnje kot nedopustne ali za uporabo pospešenega postopka obravnave niso veljavni ali pa so prenehali veljati.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (65) Pri uporabi postopka na meji za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito bi morale države članice zagotoviti, da se v skladu z Direktivo (EU) .../...⁺ uredi vse potrebno za nastanitev prosilcev praviloma na zunanji meji ali v njeni bližini ali na tranzitnih območjih. Države članice lahko prošnje obravnavajo na drugi lokaciji na zunanji meji in ne na kraju, kjer je bila podana prošnja za azil, in sicer s premestitvijo prosilcev na določeno lokacijo na zunanji meji zadevne države članice ali v njeni bližini ali na drugih določenih lokacijah na njenem ozemlju, kjer so na voljo ustrezni objekti. Države članice bi morale ohraniti diskrecijsko pravico pri odločanju o tem, na katerih konkretnih lokacijah naj se postavijo taki objekti. Vendar bi si morale države članice prizadevati za omejitev potrebe po premestitvi prosilcev v ta namen in bi morale zato poskušati vzpostaviti take objekte z zadostnimi zmogljivostmi na mejnih prehodih ali tistih odsekih zunanje meje, na katerih je vložena večina prošenj za mednarodno zaščito, pri čemer bi morale upoštevati tudi dolžino zunanje meje in število mejnih prehodov ali tranzitnih območij. Komisiji bi morale sporočiti konkretne lokacije, na katerih se bodo izvajali postopki na meji.
- (66) Glede na to, da so nekateri objekti lahko na težko dostopnih lokacijah, bi morale države članice osebju, ki dela v takih objektih, zagotoviti ustrezen dostop.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (67) Primarna skrb držav članic pri uporabi določb te uredbe, ki bi lahko vplivale na mladoletnike, je največja korist otroka. V tem smislu in zaradi posebnih potreb mladoletnikov glede sprejema zadevna država članica, kadar se uporabi postopek na meji in število prosilcev v danem trenutku presega število, ki ustreza zadostnim zmogljivostim države članice, pri ugotavljanju, za koga naj se uporabi postopek na meji, ne bi smela dati prednosti mladoletnikom in njihovim družinskim članom, razen če se iz resnih razlogov obravnavajo kot nevarni za nacionalno varnost ali javni red države članice. Kadar se zanje uporablja postopek na meji, bi bilo treba dati prednost obravnavi prošenj mladoletnikov in njihovih družinskih članov. Sprejemni objekti za mladoletnike in njihove družinske člane bi morali ustrezati njihovim potrebam ob doslednem spoštovanju Direktive (EU) .../...⁺. Glede na to, da je zaščita otrok bistvenega pomena, bi morala Komisija, kadar informacije, pridobljene s spremljanjem, izvedenim na podlagi Uredbe (EU) 2021/2303, kažejo, da država članica ne izpolnjuje zahtev glede sprejema mladoletnikov in njihovih družinskih članov, priporočiti, naj se uporaba postopka na meji za družine z mladoletniki začasno prekine, zadevna država članica pa bi morala Komisijo obvestiti o ukrepih, sprejetih za odpravo vseh pomanjkljivosti iz priporočila Komisije. Priporočilo bi bilo treba javno objaviti.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (68) Postopek za obravnavanje prošelj za mednarodno zaščito na meji bi moral biti čim krajši, hkrati pa bi moral zagotavljati popolno in pravično obravnavo prošelj. V nobenem primeru ne bi smel trajati dlje kot 12 tednov, vključno z določitvijo odgovorne države članice. Države članice bi morale imeti možnost, da ta rok podaljšajo na 16 tednov, če je oseba predana na podlagi Uredbe EU .../...⁺. Ta rok bi bilo treba razumeti kot samostojen rok za azilni postopek na meji, od registracije prošnje do trenutka, ko prosilec nima pravice ostati in mu ni dovoljeno ostati. V okviru tega roka lahko države članice v nacionalnem pravu določijo roke za upravno fazo in različne nadaljnje postopkovne korake, vendar bi jih morale določiti tako, da se zagotovi, da se postopek obravnave zaključi in da se nato, če je to ustrezno, odločitev glede prošnje prosilca, da ostane, in po potrebi odločitev glede pritožbe sprejmeta v 12 tednih ali po potrebi v 16 tednih. Če država članica po izteku tega roka še vedno ne sprejme ustreznih odločitev, bi bilo treba prosilcu ob upoštevanju omejenih izjem dovoliti vstop na ozemlje države članice, da se lahko nadaljuje ustrezen postopek. Vstop na ozemlje se ne dovoli, kadar prosilec nima pravice ostati, kadar ni zahteval, da se mu dovoli ostati za namene pritožbenega postopka, ali kadar je sodišče odločilo, da mu ne bi smelo biti dovoljeno ostati do izida pritožbenega postopka. V takih primerih se za zagotovitev kontinuitete med azilnim postopkom in postopkom vračanja postopek vračanja prav tako izvaja v okviru postopka vračanja na meji, določenega v Uredbi (EU) .../...⁺⁺, v roku, ki ne presega 12 tednov.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE- CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (69) Čeprav se lahko postopek na meji za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito uporabi brez pridržanja, bi morale imeti države članice vseeno možnost, da med postopkom na meji uporabijo razloge za pridržanje v skladu z določbami Direktive (EU) .../...⁺, da bi odločile o pravici prosilca do vstopa na ozemlje. Če se med takim postopkom uporablja pridržanje, bi se morale uporabljati določbe o pridržanju iz navedene direktive, vključno z jamstvi za pridržane prosilce, pogoji pridržanja, sodnim nadzorom in dejstvom, da je potrebna posamična presoja vsakega primera. Mladolletniki praviloma ne bi smeli biti pridržani. Možnost pridržanja mladolletnikov bi morala biti na voljo samo v izjemnih okoliščinah, kot skrajni ukrep ter po tem, ko se ugotovi, da ni mogoče učinkovito uporabiti drugih, manj prisilnih alternativnih ukrepov, med drugim skupnostne namestitve, kjer jim ni odvzeta prostost, in po oceni, da je pridržanje v njihovo največjo korist v skladu z Direktivo (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (70) Če se prošnja v okviru postopka na meji zavrne, bi bilo treba zadevnemu prosilcu, državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva takoj izdati odločbo o vrnitvi ali ji, če so izpolnjeni ustrezni pogoji iz Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵, zavrniti vstop. Da se zagotovi enako obravnavanje vseh državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, katerih prošnja je bila v okviru postopka na meji zavrnjena, država članica pa se je odločila, da ne bo uporabljala določb Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ na podlagi ustreznega odstopanja iz navedene direktive za državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva, ter zadevnemu državljanu tretje države ne izda odločbe o vrnitvi, bi morala biti obravnavana in raven zaščite zadevnega prosilca, državljana tretje države ali osebe brez državljanstva v skladu z določbo Direktive 2008/115/ES o ugodnejših določbah v zvezi z državljani tretjih držav, ki so izvzeti s področja uporabe navedene direktive, in biti enakovredna tistim, ki veljajo za osebe, ki se jim izda odločba o vrnitvi.

¹⁵ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

¹⁶ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

- (71) Postopek na meji bi bilo treba izvajati popolnoma v skladu z Listino in pravom Unije. V tem smislu bi morala vsaka država članica zagotoviti mehanizem za spremljanje temeljnih pravic v zvezi s postopkom na meji, ki izpolnjuje merila iz Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷⁺.
- (72) Agencije Unije, zlasti pa Agencija za azil, bi morale imeti možnost, da v okviru svojih mandатов državam članicam in Komisiji na njihovo zahtevo zagotovijo podporo, da bi zagotovile pravilno izvajanje in delovanje te uredbe, vključno z določbami te uredbe v zvezi s pospešenimi postopki in postopki na meji. Agencije Unije, zlasti pa Agencija za azil, lahko državi članici predlagajo posebno podporo.
- (73) Državi članici, v katero je prosilec predan v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺⁺, bi morale biti omogočeno, da prošnjo obravnava v postopku na meji, če prosilcu še ni bil dovoljen vstop na ozemlje zadevnih držav članic in so izpolnjeni pogoji za uporabo takega postopka s strani države članice, iz katere je bil prosilec predan, in države članice, v katero je bil prosilec predan.

¹⁷ Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/817 (UL, ..., ELI:...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) ter v opombo vstavite številko, datum, naslov in sklic na UL za navedeno uredbo.

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE- CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (74) Pojem javnega reda lahko med drugim zajema obsodbo za storitev hudega kaznivega dejanja.
- (75) Če lahko prosilec navede tehtne razloge, odsotnost dokumentov pri vstopu ali uporaba ponarejenih dokumentov sami po sebi ne bi smeli pomeniti samodejne uporabe pospešenega postopka obravnave ali postopka na meji.
- (76) Če prosilec ne izpolni določenih obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, Uredbe (EU) .../...⁺ ali Direktive (EU) .../...⁺⁺, se prošnja ne bi smela nadalje obravnavati, temveč bi jo bilo treba načeloma zavreči ali razglasiti za implicitno umaknjeno, vsako novo prošnjo istega prosilca po tej odločitvi v državah članicah pa bi bilo treba šteti za naknadno prošnjo. Če je oseba podala naknadno prošnjo v drugi državi članici in je predana odgovorni državi članici na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺, odgovorna država članica ne bi smela biti zavezana obravnavati prošnjo, vloženo v drugi državi članici.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (77) Kadar prosilec poda naknadno prošnjo, ne da bi predložil nove elemente, s katerimi bi se verjetnost izpolnjevanja pogojev za upravičenca do mednarodne zaščite bistveno povečala ali ki se nanašajo na razloge, na podlagi katerih je bila predhodna prošnja zavržena kot nedopustna, se za to naknadno prošnjo ne izvede nov celoten postopek obravnave. V teh primerih bi bilo treba prošnje po predhodni obravnavi zavržeti kot nedopustne v skladu z načelom pravnomočnosti. Predhodna obravnava bi se morala izvesti na podlagi pisnih navedb ali osebnega razgovora. Osebni razgovor se zlasti lahko opusti v primerih, kadar je iz pisnih navedb jasno, da prošnja ne vsebuje novih elementov. V primeru naknadnih prošenj se lahko določijo izjeme od pravice posameznika, da ostane na ozemlju države članice.
- (78) Prosilcu, ki vloži naknadno prošnjo v zadnjem trenutku zgolj z namenom zadržati ali onemogočiti svojo odstranitev, se v primerih, ko je organu za presojo takoj jasno, da niso bili predloženi nobeni novi elementi in ni tveganja za vračanje, ne bi smelo dovoliti, da ostane do dokončnega sprejetja odločbe, s katero se prošnja razglasi za nedopustno. Organ za presojo bi moral na podlagi nacionalnega prava izdati odločbo, v kateri potrdi, da so ta merila izpolnjena in da se prosilcu ne dovoli ostati.

- (79) Bistveno vodilo pri ocenjevanju utemeljenosti posamezne prošnje za mednarodno zaščito je varnost prosilca v njegovi izvorni državi. Ob upoštevanju dejstva, da je cilj Uredbe (EU) .../...⁺ doseči visoko raven konvergence pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva kot upravičenci do mednarodne zaščite, ta uredba določa skupna merila za določitev tretjih držav kot varnih izvornih držav, in sicer zaradi potrebe po okrepljeni uporabi koncepta varne izvirne države kot bistvenega orodja za podporo hitri obravnavi prošenj, ki najverjetneje niso utemeljene.
- (80) Obstajati bi morala možnost, da se tretja država določi kot varna izvorna država z izjemami za določene dele njenega ozemlja ali jasno prepoznavne kategorije oseb. Poleg tega dejstvo, da je tretja država vključena na seznam varnih izvornih držav, ne pomeni absolutnega zagotovila varnosti državljanov te države, tudi tistih, ki ne spadajo v kategorijo oseb, za katero je bila določena izjema, in zato ne odpravlja potrebe po ustrezni individualni obravnavi prošnje za mednarodno zaščito. Presoja, na kateri temelji takšna določitev, lahko že zaradi svoje narave upošteva le splošne, državljanske, pravne in politične okoliščine v tej državi ter to, ali so v tej državi subjekti, spoznani za krive preganjanja, mučenja ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, dejansko podvrženi sankcijam. Zato bi moralo biti mogoče koncept varne izvirne države uporabiti le, kadar prosilec v okviru individualne presoje ne more zagotoviti elementov, ki utemeljujejo, zakaj se koncept varne izvirne države zanj ne uporablja.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (81) Z določitvijo varnih izvornih držav in varnih tretjih držav na ravni Unije bi morala biti odpravljena nekatera obstoječa razhajanja med nacionalnimi seznamami varnih držav. Države članice bi sicer morale obdržati pravico do uporabe ali uvedbe zakonodaje, ki dopušča nacionalno določitev tretjih držav, ki niso določene kot varne tretje države ali varne izvorne države na ravni Unije, bi pa taka skupna določitev ali skupni seznam morala zagotoviti, da se koncepta enotno uporabljata v vseh državah članicah v zvezi s prosilci, katerih izvorne države so določene kot varne države ali za katere obstaja varna tretja država. To bi moralo ustrezno povečati usklajenost pri uporabi postopkov in s tem tudi odvrnati prosilce za mednarodno zaščito od sekundarnih gibanj.

- (82) Komisija bi morala ob pomoči Agencije za azil preverjati razmere v tretjih državah, ki so določene kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije. V primeru znatnega poslabšanja razmer v taki tretji državi in po utemeljeni presoji bi Komisija morala imeti možnost, da za omejeno obdobje začasno odstrani določitev te tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije, in sicer z delegiranim aktom. Komisija bi morala imeti možnost, da podaljša tako začasno odstranitev določitve tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije za obdobje šestih mesecev z možnostjo enkratnega podaljšanja tega podaljšanja. Zaradi upoštevanja znatnega poslabšanja razmer v tretji državi, ki je določena kot varna tretja država ali varna izvorna država na ravni Unije, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU glede začasne odstranitve določitve te tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije za obdobje šestih mesecev, če Komisija na podlagi utemeljene presoje ugotovi, da pogoji iz te uredbe niso več izpolnjeni, ter da podaljša tako začasno odstranitev določitve tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije za obdobje šestih mesecev z možnostjo enkratnega podaljšanja tega podaljšanja. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹⁸. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹⁸ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (83) Komisija bi morala redno pregledovati razmere v tej tretji državi in pri tem med drugim upoštevati informacije držav članic in Agencije za azil o naknadnih spremembah razmer v tej tretji državi. Poleg tega bi morala Komisija v tem primeru v skladu z rednim zakonodajnim postopkom predlagati spremembo, da ta tretja država ni več določena kot varna država na ravni Unije, v roku treh mesecev od sprejetja delegiranega akta o začasni odstranitvi določitve te tretje države. Komisija bi morala za namene utemeljene presoje upoštevati različne vire informacij, ki so ji na voljo, zlasti svoja letna poročila o napredku tretjih držav, ki jih je Evropski svet imenoval za države kandidatke, redna poročila Evropske službe za zunanje delovanje in informacije držav članic, Agencije za azil, urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce, Sveta Evrope in drugih relevantnih mednarodnih organizacij.
- (84) Ko se izteče veljavnost delegiranega akta in njegovih podaljšanj, nov delegirani akt pa ni sprejet, določitev tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije ne bi smela biti več začasno odstranjena. To ne bi smelo posegati v kakršne koli predlagane spremembe za odstranitev določitve tretje države.

- (85) Komisija bi morala s pomočjo Agencije za azil preverjati razmere v tretjih državah, katerih določitve kot varne izvirne države ali varne tretje države na ravni Unije so bile odstranjene, tudi kadar država članica Komisijo uradno obvesti, da po njenem mnenju na podlagi utemeljene presoje zaradi spremembe razmer v tretji državi ta tretja država ponovno izpolnjuje pogoje iz te uredbe za določitev kot varna država. V takem primeru bi države članice navedeno tretjo državo lahko določile kot varno izvorno državo ali varno tretjo državo na nacionalni ravni, če Komisija tej določitvi ne bi nasprotovala v dveh letih po datumu odstranitve določitve navedene tretje države kot varne izvirne države ali varne tretje države na ravni Unije. Kadar Komisija meni, da so ti pogoji izpolnjeni, lahko predlaga spremembo določitve varnih tretjih držav ali varnih izvornih držav na ravni Unije, in sicer z vključitvijo zadevne tretje države.
- (86) Glede odvzema statusa begunca ali subsidiarne zaščite bi morale države članice zagotoviti, da so osebe, ki uživajo mednarodno zaščito, ustrezno obveščene o možnosti ponovne preučitve njihovega statusa in da imajo možnost izraziti svoje stališče v razumnem roku s pisno izjavo in v okviru osebnega razgovora, preden pristojni organi z obrazloženo odločbo odločijo o odvzemu njihovega statusa.

- (87) Zoper odločitve v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito, s katerimi so bile prošnje zavržene kot nedopustne ali zavrnjene kot neutemeljene ali očitno neutemeljene v zvezi s statusom begunca ali subsidiarne zaščite ali so bile implicitno umaknjene, ter odločitve o odvzemu statusa begunca ali subsidiarne zaščite bi moralo biti na razpolago učinkovito pravno sredstvo pred sodiščem v skladu z vsemi zahtevami in pogoji iz člena 47 Listine. Da se zagotovi učinkovitost postopka, bi moral prosilec pritožbo vložiti v določenem roku. Da bi prosilec lahko upošteval navedene roke in z namenom, da se zagotovi učinkovit dostop do sodnega varstva, bi prosilec moral imeti pravico do brezplačne pravne pomoči in zastopanja. To ne bi smelo posegati v možnost prosilcev ali upravičencev do mednarodne zaščite, da izkoristijo druga splošno veljavna pravna sredstva, določena na nacionalni ravni, ki niso specifična za postopek za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite.
- (88) Pravne postopkovne določbe v nekaterih državah članicah zahtevajo, da je poleg pritožbe, ki se zahteva v skladu s to uredbo, omogočena tudi pritožba na drugi stopnji. Glede na načeli sorazmernosti in subsidiarnosti ter ob ustreznem upoštevanju postopkovne avtonomije držav članic in ciljev te uredbe je primerno, da se omogoči prožna opredelitev končne odločitve v skladu z nacionalnim pravom, pri čemer se razume, da bi morale države članice zagotoviti vsaj pravna sredstva iz poglavja V te uredbe, preden odločitev postane dokončna v skladu z nacionalnim pravom. Če se naknadna prošnja poda, preden odločitev o predhodni prošnji postane dokončna, bi jo bilo treba šteti za nadaljnjo navedbo in jo preučiti v okviru potekajočega upravnega ali pritožbenega postopka, kot je ustrezno.

- (89) Pojem sodišča je pojem, urejen s pravom Unije, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije. Ta pojem lahko po svoji naravi med drugim pomeni le organ, ki deluje kot tretja stranka v odnosu do organa, ki je sprejel odločitev, ki je predmet spora v postopku. Ta organ bi moral izvajati sodne funkcije in ni odločilno, ali je sam v skladu z nacionalnim pravom priznan kot sodišče. Ta uredba ne bi smela vplivati na pristojnost držav članic, da organizirajo svoj nacionalni sodni sistem in določijo število pritožbenih stopenj. Kadar nacionalno pravo določa možnost vložitve nadaljnjih pritožb zoper prvo odločbo o pritožbi ali poznejše odločbe o pritožbi, bi bilo treba postopek in odločilni učinek takih pritožb urediti v nacionalnem pravu v skladu s pravom Unije in mednarodnimi obveznostmi.
- (90) Za namene pritožbenega postopka bi lahko države članice določile, da lahko zaslišanja pred sodiščem prve stopnje potekajo prek videokonference, če je zagotovljeno vse potrebno.
- (91) Da bi prosilec lahko uveljavljal svojo pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločitev o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito, bi se morali vsi učinki odločbe o vrnitvi avtomatično začasno odložiti za toliko časa, dokler ima prosilec pravico ostati ali mu je dovoljeno ostati na ozemlju države članice.

- (92) Prosilci bi načeloma morali imeti pravico ostati na ozemlju države članice do izteka roka za vložitev pritožbe pri sodišču na prvi stopnji, če prosilec tako pravico v tem roku uveljavi, pa do zaključka pritožbenega postopka. Samo v omejenih primerih iz te uredbe, kadar je verjetno, da bo prošnja neutemeljena, in brez poseganja v načelo nevračanja prosilec ne bi smel imeti avtomatične pravice ostati za namene pritožbe.
- (93) Kadar prosilec nima avtomatične pravice ostati za namene pritožbe, bi morale imeti sodišče še vedno možnost prosilcu na njegovo zahtevo ali po uradni dolžnosti dovoliti, da ostane na ozemlju države članice do odločitve o pritožbi. V takih primerih bi morali imeti prosilci pravico, da ostanejo do izteka roka, do katerega je treba pri sodišču vložiti zahtevo, da se prosilcu dovoli ostati, oziroma dokler pristojno sodišče ne sprejme odločitve o tem, če je prosilec tako zahtevo vložil v določenem roku. Da bi se odvrčale zlorabe ali naknadne prošnje v zadnjem trenutku, bi morale imeti države članice možnost, da v nacionalni zakonodaji določijo, da prosilci v primeru zavrnjenih naknadnih prošenj v navedenem obdobju ne bi smeli imeti pravice ostati, da se preprečijo nadaljnje neutemeljene naknadne prošnje. V okviru postopka za ugotavljanje, ali bi bilo treba prosilcu dovoliti, da ostane do odločitve o pritožbi, bi mu bilo treba ustrezno zagotoviti pravico do obrambe, in sicer tako, da se mu zagotovita potrebna tolmačenje in pravna pomoč. Poleg tega bi morale imeti pristojno sodišče v tem okviru možnost, da prouči dejanske in pravne razloge za odločitev o zavrnitvi priznanja mednarodne zaščite.

- (94) Brez poseganja v možnost sodišča, da prosilcu dovoli ostati, prosilci zaradi zagotavljanja učinkovitega vračanja ne bi smeli imeti pravice ostati na ozemlju države članice med postopkom na drugi ali višji pritožbeni stopnji pred sodiščem v zvezi z negativno odločitvijo o prošnji za mednarodno zaščito.
- (95) Za zagotovitev doslednosti sodnega nadzora odločitve o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito in spremljajoče odločbe o vrnitvi ter da se pospeši obravnava zadeve in zmanjša breme za pristojne pravosodne organe, bi se moral za take odločitve, če so sprejete v okviru povezane odločitve o prošnji za mednarodno zaščito ali odločitve o odvzemu mednarodne zaščite, uporabljati skupni postopek pred istim sodiščem.
- (96) Da se zagotovijo pravičnost in objektivnost pri obravnavanju prošenj ter učinkovitost skupnega postopka za mednarodno zaščito, bi bilo treba določiti roke za upravni postopek.
- (97) V skladu s členom 72 PDEU ta uredba ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter zagotavljanja notranje varnosti.

- (98) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹ se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo države članice ob uporabi te uredbe.
- (99) Kakršna koli obdelava osebnih podatkov, ki jo v okviru te uredbe izvaja Agencija za azil, bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰ in Uredbo (EU) 2021/2303 ter predvsem temeljiti na načelih nujnosti in sorazmernosti.
- (100) Vse osebne podatke, zbrane ob registraciji ali vložitvi prošnje za mednarodno zaščito in v okviru osebnega razgovora, bi bilo treba šteti za del prosilčevega spisa in jih hraniti dovolj let, saj državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki zaprosijo za mednarodno zaščito v eni državi članici, lahko poskušajo zaprositi za mednarodno zaščito v drugi državi članici ali lahko vložijo dodatne naknadne prošnje v isti ali drugi državi članici v prihodnjih letih. Glede na to, da večina državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, ki ostanejo v Uniji več let, po desetih letih od priznanja mednarodne zaščite pridobi urejen status ali celo državljanstvo države članice, bi bilo treba navedeno obdobje šteti za potrebno obdobje za hranjenje osebnih podatkov, vključno s prstnimi odtisi in podobo obraza.

¹⁹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

²⁰ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (101) Ta uredba ne zadeva postopkov med državami članicami, ki jih ureja Uredba (EU) .../...⁺, vključno s pritožbami v okviru teh postopkov.
- (102) Ta uredba bi se morala uporabljati za prosilce, za katere se uporablja Uredba (EU) .../...⁺, hkrati z določbami navedene uredbe in brez poseganja vanje.
- (103) Da bi zagotovili dosledno izvajanje te uredbe do začetka njene uporabe, bi bilo treba pripraviti in izvesti izvedbene načrte na ravni Unije in nacionalni ravni, v katerih bi opredelili vrzeli in operativne korake za vsako državo članico.
- (104) Uporabo te uredbe bi bilo treba ocenjevati v rednih časovnih presledkih.
- (105) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostaviti skupni postopek za priznanje in odvzem mednarodne zaščite, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov te uredbe lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24(2020/0279(COD)).

- (106) V skladu s členoma 1 in 2 ter členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (107) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (108) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini. Namen te uredbe je zlasti zagotoviti dosledno spoštovanje človekovega dostojanstva in spodbujati uporabo členov 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 in 47 Listine –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa skupni postopek za priznanje in odvzem mednarodne zaščite na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vse prošnje za mednarodno zaščito, podane na ozemlju držav članic, tudi na zunanji meji, v teritorialnih vodah ali na tranzitnih območjih držav članic, ter za odvzem mednarodne zaščite.
2. Ta uredba se ne uporablja za prošnje za mednarodno zaščito in prošnje za diplomatski ali teritorialni azil, ki so vložene na predstavništvih držav članic.
3. Države članice se lahko odločijo uporabiti to uredbo za prošnje za zaščito, za katere se ne uporablja Uredba (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23(2016/0223(COD)).

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „begunec“ pomeni državljan tretje države, ki se zaradi utemeljenega strahu pred preganjanjem zaradi rasne, verske ali narodne pripadnosti, političnega prepričanja ali pripadnosti določeni družbeni skupini nahaja izven države, katere državljan je, in ne more ali zaradi tega strahu noče izkoristiti zaščite te države, ali osebo brez državljanstva, ki se nahaja izven države prejšnjega običajnega prebivališča zaradi enakih razlogov, kot so navedeni, in se ne more ali zaradi tega strahu noče vrniti vanjo, in za katero se ne uporablja člen 12 Uredbe (EU) .../...⁺;
- (2) „oseba, upravičena do subsidiarne zaščite“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki ne izpolnjuje pogojev za begunca, a se je v zvezi z njo izkazalo, da obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da bi se zadevna oseba, če bi se vrnila v izvorno državo, ali v primeru osebe brez državljanstva v državo prejšnjega običajnega prebivališča, soočila z utemeljenim tveganjem, da utrpi resno škodo, kot je opredeljena v členu 15 Uredbe (EU) .../...⁺, ter za katero se člen 17(1) in (2) navedene uredbe ne uporablja in ki ne more ali zaradi takega tveganja noče izkoristiti zaščite te države;
- (3) „status begunca“ pomeni priznanje državljan tretje države ali osebe brez državljanstva kot begunca s strani države članice v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (4) „status subsidiarne zaščite“ pomeni priznanje državljana tretje države ali osebe brez državljanstva kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, s strani države članice v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺;
- (5) „mednarodna zaščita“ pomeni status begunca ali status subsidiarne zaščite;
- (6) „mladoletnik“ pomeni državljana tretje države ali osebo brez državljanstva, mlajšega oziroma mlajšo od 18 let;
- (7) „mladoletnik brez spremstva“ pomeni mladoletnika, ki prispe na ozemlje držav članic brez spremstva odrasle osebe, ki je zanj odgovorna v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice, dokler taka odrasla oseba dejansko ne prevzame skrbi za takega mladoletnika, vključno z mladoletnikom, ki ostane brez spremstva, potem ko je vstopil na ozemlje države članice;
- (8) „končna odločitev“ pomeni odločitev o tem, ali se državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺ prizna status begunca ali status subsidiarne zaščite, vključno z odločitvijo, s katero se prošnja zavrže kot nedopustna, ali odločitvijo, s katero se prošnja zavrže kot implicitno ali eksplicitno umaknjena, zoper katero ni več možno pravno sredstvo v okviru poglavja V te uredbe ali je postala dokončna v skladu z nacionalnim pravom, ne glede na to, ali ima prosilec pravico ostati v skladu s to uredbo;
- (9) „obravnavna prošnja za mednarodno zaščito“ pomeni obravnavo dopustnosti ali utemeljenosti prošnje za mednarodno zaščito v skladu s to uredbo in Uredbo (EU) .../...⁺;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (10) „biometrični podatki“ pomeni biometrične podatke, kot so opredeljeni v [členu 2, točka (s), Uredbe (EU) .../...⁺];
- (11) „zadostne zmogljivosti“ pomeni zmogljivosti, ki so potrebne, da se lahko v vsakem trenutku izvajata azilni postopek na meji in postopek vračanja na meji, vzpostavljen na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺⁺, ali, kadar je ustrezno, enakovreden postopek vračanja na meji, vzpostavljen v skladu z nacionalnim pravom;
- (12) „prošnja za mednarodno zaščito“ ali „prošnja“ pomeni prošnjo za zaščito s strani države članice, ki jo poda državlján tretje države ali oseba brez državljanstva, ki se lahko razume kot prosilec za status begunca ali status subsidiarne zaščite;
- (13) „prosilec“ pomeni državljána tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je podal oziroma podala prošnjo za mednarodno zaščito, v zvezi s katero dokončna odločitev še ni bila sprejeta;
- (14) „prosilec, ki potrebuje posebna procesna jamstva“, pomeni prosilca, ki zaradi individualnih okoliščin, kot so posebne ranljivosti, ne more v celoti uživati pravic in izpolnjevati obveznosti, določenih v tej uredbi;
- (15) „oseba brez državljanstva“ pomeni osebo, ki je po svojem pravu nobena država ne šteje za svojega državljána;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (16) „organ za presojo“ pomeni pravosodni ali upravni organ v državi članici, ki je odgovoren za obravnavanje prošelj za mednarodno zaščito in je pristojen za sprejemanje odločitev v okviru upravnega postopka;
- (17) „odvzem mednarodne zaščite“ pomeni odločitev organa za presojo ali pristojnega sodišča, da prekliče ali odpravi – tudi tako, da je ne podaljša – mednarodno zaščito v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺;
- (18) „ostati v državi članici“ pomeni ostati na ozemlju, tudi na meji ali v tranzitnih območjih, države članice, v kateri je bila podana prošnja za mednarodno zaščito ali v kateri se ta prošnja obravnava;
- (19) „naknadna prošnja“ pomeni nadaljnjo prošnjo za mednarodno zaščito, podano v kateri koli državi članici po sprejetju končne odločitve v zvezi s predhodno prošnjo, vključno s primeri, ko je bila prošnja zavržena kot eksplicitno ali implicitno umaknjena;
- (20) „odgovorna država članica“ pomeni državo članico, odgovorno za obravnavo prošnje v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Člen 4
Pristojni organi

1. Vsaka država članica v skladu z nacionalnim pravom imenuje organ za presojo za izvajanje nalog, ki so mu podeljene na podlagi te uredbe in Uredbe (EU) .../...⁺, zlasti za:
 - (a) prejetje in obravnavo prošelj za mednarodno zaščito;
 - (b) odločanje o prošnjah za mednarodno zaščito;
 - (c) odločanje o odvzemu mednarodne zaščite.

Organ za presojo je edini organ, ki je med upravnim postopkom pristojen za odločanje o dopustnosti in utemeljenosti prošnje za mednarodno zaščito.
2. Brez poseganja v odstavek 1 države članice nalogo prejetja prošelj za mednarodno zaščito ter obveščanja prosilcev o tem, kje in kako vložiti prošnjo v skladu s členom 28, zaupajo drugim ustreznim nacionalnim organom. Ti drugi nacionalni organi vključujejo vsaj policijo, organe, pristojne za priseljevanje, mejno stražo in organe, odgovorne za centre za tujce ali sprejemne objekte.
3. Vsaka država članica imenuje pristojni organ za registracijo prošelj za mednarodno zaščito. Države članice lahko nalogo registracije prošelj za mednarodno zaščito zaupajo organu za presojo ali drugim ustreznim organom.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

4. Kadar prošnjo prejme organ, ki ni pristojen za njeno registracijo, ta organ o tem hitro obvesti organ, odgovoren za registracijo prošelj, zadevna prošnja pa se registrira v skladu s členom 27. Organ, odgovoren za prejem prošnje, prosilca za mednarodno zaščito prav tako obvesti, kateri organ je odgovoren za registracijo prošnje.
5. Za namene odstavkov 2 in 3 vsaka država članica do ... [datuma začetka uporabe te uredbe] Komisiji pošlje uradno obvestilo o organih, imenovanih za izvajanje nalog iz navedenih odstavkov, pri čemer navede naloge, ki so jim dodeljene. Komisiji se nemudoma sporočijo vsakršne spremembe v zvezi z določitvijo teh organov.
6. Države članice lahko določijo, da je za postopek določitve odgovorne države članice v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺ odgovoren organ, ki ni organ za presojo.
7. Vsaka država članica da organu za presojo in drugim pristojnim organom, imenovanim na podlagi tega člena, na voljo ustrezna sredstva, vključno z dovolj usposobljenega osebja, za izvedbo njihovih nalog v skladu s to uredbo.
8. Države članice zagotovijo, da ima osebje pristojnih organov, ki uporabljajo to uredbo, ustrezno znanje ter da mu je zagotovljeno usposabljanje, vključno z ustreznim usposabljanjem v smislu člena 8 Uredbe (EU) 2021/2303, in smernice za izpolnjevanje njegovih obveznosti pri uporabi te uredbe.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Člen 5

Pomoč pristojnim organom

Brez poseganja v člen 4(7) in (8) lahko pristojnim organom, določenim v skladu s členom 4, na zahtevo države članice pri prejetanju in registraciji prošelj za mednarodno zaščito ter za lažjo obravnavo prošelj, tudi v zvezi z osebnim razgovorom, pomagajo:

- (a) strokovnjaki, ki jih je napotila Agencija Evropske unije za azil (v nadaljnjem besedilu: Agencija za azil) v skladu z Uredbo (EU) 2021/2303, in
- (b) pristojni organi druge države članice, ki jim je navedena država članica zaupala nalogo prejetanja, registracije ali obravnave prošelj za mednarodno zaščito.

Pristojni organi, imenovani na podlagi člena 4, lahko organom druge države članice pomagajo samo pri nalogah, ki jim jih je zaupala njihova država članica.

Za odločanje o individualnih prošnjah za mednarodno zaščito je pristojen izključno organ za presojo odgovorne države članice.

Člen 6

Vloga urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce

1. Države članice uradu visokega komisarja Združenih narodov za begunce dovolijo:
 - (a) dostop do prosilcev, vključno s tistimi, ki so v sprejemnih centrih, pridržani, na meji ali tranzitnih območjih;
 - (b) dostop do informacij o individualnih prošnjah za mednarodno zaščito, o poteku postopka in o sprejetih odločitvah, če prosilec s tem soglaša;
 - (c) da v okviru izvajanja svojih nadzornih nalog po 35. členu Konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, kakor je bila dopolnjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967 (v nadaljnjem besedilu: Ženevska konvencija) v kateri koli fazi postopka predloži svoje mnenje v zvezi z individualnimi prošnjami za mednarodno zaščito kateremu koli pristojnemu organu.
2. Odstavek 1 se uporablja tudi za organizacijo, ki v imenu urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce na podlagi sporazuma z državo članico deluje na ozemlju zadevne države članice.

Člen 7
Načelo zaupnosti

1. Organi, ki uporabljajo to uredbo, so zavezani z načelom zaupnosti v zvezi z vsemi osebnimi informacijami, ki jih pridobijo pri opravljanju svojih nalog, vključno z morebitno izmenjavo informacij v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom, ki je relevantna za uporabo te uredbe, med organi držav članic.
2. Med celotnim postopkom za mednarodno zaščito in po sprejetju končne odločitve v zvezi s prošnjo organi:
 - (a) domnevnim subjektom preganjanja ali resne škode ne razkrijejo informacij o individualni prošnji za mednarodno zaščito ali dejstva, da je bila prošnja podana;
 - (b) od domnevnih subjektov preganjanja ali resne škode ne pridobivajo informacij tako, da bi bili ti subjekti obveščeni, da je zadevni prosilec podal prošnjo.

Poglavje II

temeljna načela in jamstva

ODDELEK I

PRAVICE IN OBVEZNOSTI PROSILCEV

Člen 8

Splošna jamstva za prosilce

1. Med upravnim postopkom iz poglavja III so prosilcem zagotovljena jamstva iz odstavkov 2 do 6 tega člena.
2. Organ za presojo ali, kjer je ustrezno, drugi pristojni organi ali organizacije, ki jim države članice zaupajo to nalogo, prosilce v jeziku, ki ga razumejo ali za katerega se razumno domneva, da ga razumejo, obvestijo o:
 - (a) pravici do vložitve individualne prošnje;
 - (b) rokih in fazah postopka, ki ga je treba upoštevati;
 - (c) njihovih pravicah in obveznostih med postopkom, tudi tistih na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺, ter posledicah v primeru, da ne ravnajo skladno s temi obveznostmi, zlasti kar zadeva eksplicitni ali implicitni umik prošnje;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (d) pravici do brezplačnega pravnega svetovanja pri vložitvi individualne prošnje ter do pravne pomoči in zastopanja v vseh fazah postopka iz oddelka III tega poglavja ter v skladu s členi 15, 16, 17, 18 in 19;
- (e) sredstvih, s katerimi lahko izpolnijo obveznost predložitve elementov iz člena 4 Uredbe (EU) .../...⁺;
- (f) odločitvi organa za presojo v skladu s členom 36.

Vse informacije iz tega odstavka se prosilcem sporočijo čim prej, da se jim omogoči izvrševanje pravic, ki jih zagotavlja ta uredba, in da lahko ustrezno izpolnijo obveznosti iz člena 9. Informacije iz prvega pododstavka, točke (a) do (e), tega odstavka se prosilcu zagotovijo najpozneje ob registraciji prošnje za mednarodno zaščito. Zadevne informacije se zagotovijo v obliki brošure iz odstavka 7 v fizični ali elektronski obliki in po potrebi ustno. Mladoletnikom se informacije zagotovijo na otroku prijazen način in ob sodelovanju zastopnika ali osebe iz člena 23(2), točka (a), te uredbe.

Prosilec ima možnost potrditi, da je prejel te informacije. Taka potrditev se zabeleži v prosilčevem spisu. Če prosilec noče potrditi, da je prejel te informacije, se to dejstvo zabeleži v njegovem spisu.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

3. Med upravnim postopkom se prosilcu zagotovijo storitve tolmačenja za namen registracije in vložitve prošnje ter, kadar je ustrezno, za osebni razgovor, kadar drugače ni mogoče zagotoviti ustrezne komunikacije. Storitve tolmačenja se plačujejo iz javnih sredstev.
4. Pristojni organi prosilcem čim prej in še pred rokom za vložitev prošnje v skladu s členom 28(1) omogočijo komuniciranje z uradom visokega komisarja Združenih narodov za begunce ali s katero koli drugo organizacijo, ki prosilcem zagotavlja pravno ali drugačno svetovanje v skladu z nacionalnim pravom.
5. Organ za presojo prosilcem in, kadar je ustrezno, njihovim zastopnikom ali pravnim ali drugim svetovalcem, ki so priznani ali pooblaščen na podlagi nacionalnega prava, da zagotavljajo pravne nasvete (v nadaljnjem besedilu: pravni svetovalci), zagotovi dostop do informacij iz člena 34(2), točki (b) in (c), ki so potrebne za obravnavo prošenj, in informacij, ki jih dajo strokovnjaki iz člena 34(3), kadar organ za presojo navedene informacije upošteva pri odločanju o njihovi prošnji.
6. Organ za presojo prosilce čim prej pisno obvesti o odločitvi glede njihove prošnje. Če prosilca pravno zastopa zastopnik ali pravni svetovalec, lahko organ za presojo o odločitvi obvesti tega zastopnika ali pravnega svetovalca namesto prosilca.

7. Agencija za azil v tesnem sodelovanju s Komisijo in posameznimi državami članicami pripravi brošure, ki vsebujejo informacije, zahtevane v tem členu. Te brošure se pripravijo tako, da jih lahko države članice dopolnijo z dodatnimi informacijami, specifičnimi za zadevno državo članico, in upoštevajo posebnosti ranljivih prosilcev, kot so mladoletniki ali invalidi.

Člen 9

Obveznosti prosilcev

1. Prosilec svojo prošnjo poda v državi članici, kot je določeno v členu 17(1) in (2) Uredbe (EU) .../...⁺.
2. Prosilec v celoti sodeluje s pristojnimi organi iz člena 4 v zadevah, ki jih zajema ta uredba, zlasti tako, da:
 - (a) zagotovi podatke iz člena 27(1), točke (a), (b) in (d);
 - (b) poda obrazložitev, kadar nima osebne ali potne listine;
 - (c) zagotovi informacije o morebitnih spremembah v zvezi s svojim prebivališčem, naslovom, telefonsko številko ali elektronskim naslovom;
 - (d) zagotovi biometrične podatke;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (e) vloži prošnjo v skladu s členom 28 in ostane na razpolago med celotnim postopkom;
- (f) čim prej izroči dokumente, ki jih ima in ki so relevantni za obravnavo prošnje;
- (g) se udeleži osebnega razgovora, brez poseganja v člen 13;
- (h) ostane na ozemlju države članice, v kateri se mora nahajati v skladu s členom 17(4) Uredbe (EU) .../...⁺.

Kadar se pristojni organi odločijo, da bodo zadržali katerega od dokumentov iz točke (f) prvega pododstavka, zagotovijo, da prosilec nemudoma prejme kopije izvirnikov. V primeru predaje na podlagi člena 46 Uredbe (EU) .../...⁺ pristojni organi ob predaji prosilcu vrnejo zadevne dokumente.

3. Prosilec prejme vsa sporočila pristojnih organov na najnovejšem prebivališču ali naslovu prek telefonske številke ali elektronskega naslova, ki ga je sam sporočil pristojnim organom, zlasti kadar vloži prošnjo v skladu s členom 28.

Države članice v nacionalnem pravu določijo način obveščanja in trenutek, ko se šteje, da je prosilec prejel sporočilo.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

4. Prosilec izpolnjuje obveznosti, da se pristojnim organom javlja ob določenem času ali v razumnih časovnih presledkih ali da se zadržuje na določenem geografskem območju njenega ozemlja v skladu z Direktivo (EU) .../...⁺, kakor določi država članica, v kateri se mora nahajati v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺⁺.
5. Brez poseganja v kakršne koli preiskave, ki se opravijo iz varnostnih razlogov, lahko pristojni organi, kadar je to potrebno in ustrezno utemeljeno za obravnavo prošnje, zahtevajo preiskavo prosilca ali njegovih predmetov v skladu z nacionalnim pravom. Pristojni organ prosilcu sporoči razloge za preiskavo in jih vključi v prosilčev spis. Vsako preiskavo prosilca na podlagi te uredbe opravi oseba istega spola, pri čemer se dosledno spoštujejo načela človekovega dostojanstva ter telesne in duševne celovitosti.

Člen 10

Pravica ostati v času upravnega postopka

1. Prosilci imajo pravico ostati na ozemlju države članice, v kateri se morajo nahajati v skladu s členom 17(4) Uredbe (EU) .../...⁺⁺, dokler organ za presojo ne sprejme odločitve o prošnji v upravnem postopku iz poglavja III.
2. Pravica ostati ne pomeni upravičenosti do dovoljenja za prebivanje in prosilcu ne daje pravice do potovanja na ozemlje druge države članice brez potne listine, kot je določeno v členu 6(3) Direktive (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Prosilec nima pravice ostati na ozemlju zadevne države članice med upravnim postopkom, kadar je oseba predana drugi državi članici na podlagi obveznosti v skladu z evropskim nalogom za prijetje, izdanim v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ²¹.
4. Država članica lahko določi izjemo od pravice prosilca, da med upravnim postopkom ostane na njenem ozemlju, kadar zadevni prosilec:
 - (a) poda naknadno prošnjo v skladu s členom 55 in so izpolnjeni pogoji iz člena 56;
 - (b) je ali bo izročen ali predan drugi državi članici, tretji državi, Mednarodnemu kazenskemu sodišču ali drugemu mednarodnemu sodišču zaradi kazenskega pregona ali za izvršitev prostostne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, oziroma bo tja premeščen;
 - (c) je nevaren za javni red ali nacionalno varnost, brez poseganja v [člena 12 in 17 Uredbe (EU) .../...⁺, pod pogojem, da se zaradi uporabe take izjeme prosilec ne odstrani v tretjo državo, s čimer bi se kršilo načelo nevračanja.

²¹ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Država članica lahko prosilca izroči ali preda tretji državi ali mednarodnemu sodišču oziroma ga tja premesti v skladu z odstavkom 4, točka (b), le, če pristojni organ meni, da taka odločitev o izročitvi, predaji ali premestitvi ne bo povzročila neposrednega ali posrednega vračanja, s katerim bi bile kršene obveznosti navedene države članice po mednarodnem pravu in pravu Unije.

ODDELEK II

OSEBNI RAZGOVORI

Člen 11

Razgovor o dopustnosti

1. Brez poseganja v člen 38(1) in člen 55(4) ima prosilec, preden organ za presojo odloči o nedopustnosti prošnje v skladu s členom 38, možnost opraviti osebni razgovor o dopustnosti (v nadaljevanju: razgovor o dopustnosti).
2. Med razgovorom o dopustnosti ima prosilec možnost predložiti vse elemente, ki pojasnjujejo, zakaj razlogi za nedopustnost iz člena 38 zanj ne bi veljali.

Člen 12

Vsebinski razgovor

1. Preden organ za presojo odloči o utemeljenosti prošnje za mednarodno zaščito, ima prosilec možnost za osebni razgovor o vsebini njegove prošnje (v nadaljevanju: vsebinski razgovor). Vsebinski razgovor se lahko opravi hkrati z razgovorom o dopustnosti, če je bil prosilec o tej možnosti vnaprej obveščen in se je lahko posvetoval s svojim pravnim svetovalcem v skladu s členom 15 ali z osebo, ki je pooblaščen za pravno svetovanje v skladu s členom 16.
2. Med vsebinskim razgovorom ima prosilec možnost, da predstavi elemente, ki so potrebni za utemeljitev njegove prošnje, v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺, in čim bolj popolno navede elemente iz člena 4(2) navedene uredbe. Prosilec ima možnost podati pojasnilo glede elementov, ki morda manjkajo, ali morebitnih neskladnosti ali nasprotij v svojih izjavah.

Člen 13

Zahteve v zvezi z osebnimi razgovori

1. Osebni razgovori iz členov 11 in 12 se izvajajo v skladu s pogoji iz te uredbe.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Kadar je prošnja za mednarodno zaščito vložena v skladu s členom 31, ima odgovorna odrasla oseba iz navedene določbe možnost osebnega razgovora v skladu s členoma 11 in 12. Tudi prosilec ima možnost, da se udeleži tega razgovora, če se ne uporablja odstavek 11, točka (c), tega člena.
3. Osebni razgovori potekajo v razmerah, ki omogočajo ustrezno zasebnost in zaupnost ter ki prosilcem omogočajo, da celovito predstavijo razloge za svojo prošnjo.
4. Na osebnem razgovoru se zagotovi navzočnost pravnega svetovalca prosilca, če se prosilec odloči, da bo izkoristil pravno pomoč v skladu z oddelkom III tega poglavja.
5. Za osebne razgovore se zagotovi tolmač, ki je sposoben zagotoviti ustrezno komunikacijo med prosilcem in osebo, ki vodi razgovor.

Med osebnimi razgovori se lahko zagotovi prisotnost kulturnega mediatorja.

Države članice dajo prednost tolmačem in kulturnim mediatorjem, ki so se udeležili usposabljanja, kot je usposabljanje iz člena 8(4), točka (m), Uredbe (EU) 2021/2303.

Države članice zagotovijo, da se tolmači in kulturni mediatorji seznani s ključnimi pojmi in terminologijo, relevantnimi za oceno prošelj za mednarodno zaščito, na primer prek standardne brošure ali priročnika. Komunikacija poteka v jeziku, ki ga izbere prosilec, razen če obstaja drug jezik, ki ga prosilec razume in se v njem lahko jasno sporazumeva.

6. Osebne razgovore vodi osebje organa za presojo.

Kadar prošnjo v istem obdobju poda nesorazmerno število državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva, zaradi česar ni mogoče pravočasno opraviti osebnih razgovorov z vsakim prosilcem, lahko organu za presojo začasno pomaga osebje drugih organov zadevne države članice, ki se predhodno udeleži ustreznega usposabljanja, ki vključuje elemente iz člena 8 Uredbe (EU) 2021/2303 za izvedbo takih razgovorov, ali Agencija za azil v skladu s členom 5.

7. Oseba, ki vodi razgovor:

- (a) je usposobljena za upoštevanje osebnih in splošnih okoliščin prošnje, vključno z razmerami, ki prevladujejo v izvorni državi prosilca, ter kulturnega porekla, starosti, spola, spolne identitete, spolne usmerjenosti, ranljivosti in posebnih postopkovnih potreb prosilca;
- (b) ne nosi vojaške ali policijske uniforme.

8. Osebe, ki vodi razgovore s prosilci, vključno s strokovnjaki, ki jih napoti Agencija za azil:
- (a) je na splošno seznanjeno z dejavniki, ki bi lahko negativno vplivali na sposobnost prosilca za razgovor, kot so znaki, da je bil prosilec v preteklosti morda žrtev mučenja ali trgovine z ljudmi;
 - (b) se je predhodno udeležilo usposabljanja, ki vključuje ustrezne elemente med tistimi, navedenimi v členu 8(4) Uredbe (EU) 2021/2303.
9. Na zahtevo prosilca in če je to mogoče, organ za presojo zagotovi, da so izpraševalci in tolmači tistega spola, ki mu prosilec daje prednost, razen če meni, da taka zahteva ni povezana s težavami prosilca, da celovito predstavi razloge za svojo prošnjo.
10. Z odstopanjem lahko organ za presojo v upravičenih okoliščinah osebni razgovor opravi prek videokonference.

V takem primeru organ za presojo zagotovi potrebno ureditev za ustrezne objekte, postopkovne in tehnične standarde, pravno pomoč in tolmačenje, pri čemer upošteva smernice Agencije za azil.

11. Razgovor o dopustnosti ali vsebinski razgovor, kot je ustrezno, se lahko opusti, kadar:
- (a) lahko organ za presojo pozitivno odločitev v zvezi s statusom begunca ali statusom subsidiarne zaščite sprejme na podlagi razpoložljivih dokazov, pod pogojem, da status subsidiarne zaščite zagotavlja enake pravice in ugodnosti kot status begunca na podlagi prava Unije in nacionalnega prava;
 - (b) organ za presojo na podlagi razpoložljivih dokazov meni, da prošnja ni nedopustna;
 - (c) organ za presojo meni, da je prosilec nezmožen za osebni razgovor ali ga ne more opraviti zaradi trajnih okoliščin, na katere ne more vplivati;
 - (d) se v primeru naknadne prošnje predhodna obravnava iz člena 55(4) opravi na podlagi pisne izjave;
 - (e) organ za presojo meni, da je prošnja nedopustna v skladu s členom 38(1), točka (c).

Če se osebni razgovor v skladu s točko (c) prvega pododstavka opusti, to ne vpliva negativno na odločitev organa za presojo. Kadar se osebni razgovor v skladu z navedeno točko opusti, organ za presojo prosilcu dejansko omogoči, da pisno predloži dodatne informacije.

V primeru dvoma glede tega, ali je prosilec zmožen oziroma ali lahko opravi razgovor, se organ za presojo posvetuje s strokovnim zdravstvenim delavcem, da ugotovi, ali je prosilec začasno nezmožen za razgovor oziroma ga začasno ne more opraviti oziroma ali je njegovo stanje trajno. Kadar je po posvetovanju s tem zdravstvenim delavcem jasno, da je stanje, zaradi katerega je prosilec nezmožen za razgovor ali ga ne more opraviti, začasno, organ za presojo odloži osebni razgovor, dokler prosilec zanj ne bo zmožen oziroma ga bo lahko opravil.

Kadar se prosilec osebnega razgovora ne more udeležiti zaradi posebnih okoliščin, na katere ne more vplivati, organ za presojo osebni razgovor preloži na drug datum.

12. Prosilci se udeležijo osebnega razgovora in morajo osebno odgovoriti na postavljena vprašanja.
13. Prosilcu sme na osebnem razgovoru pomagati pravni svetovalec, tudi če razgovor poteka prek videokonference.

Če pravni svetovalec ni navzoč, to organu za presojo ne preprečuje, da bi opravil razgovor.

Države članice lahko v nacionalnem pravu določijo, da lahko pravni svetovalec, kadar sodeluje pri osebnem razgovoru, posreduje šele ob koncu tega razgovora.

14. Brez poseganja v člena 11(1) in 12(1) ter če so bila opravljena zadostna prizadevanja, da bi se prosilcu zagotovila možnost osebnega razgovora, dejstvo, da osebni razgovor ni bil opravljen, organu za presojo ne preprečuje sprejetja odločitve o prošnji za mednarodno zaščito.

Člen 14

Zapisnik o osebnih razgovorih in njihovo snemanje

1. Organ za presojo ali kateri koli drug organ ali strokovnjaki, ki mu v skladu s členom 5 in členom 13(6) pomagajo pri izvajanju osebnih razgovorov, pripravijo podroben zapisnik o dejanskem stanju, ki vključuje vse glavne elemente osebnega razgovora, ali dobesedni zapis razgovora oziroma dobesedni zapis posnetka takega razgovora, ki se vključi v prosilčev spis.
2. Osebni razgovori se posnamejo s sredstvi za zvočno snemanje. Prosilec je o snemanju in namenu takega snemanja vnaprej obveščen. Posebna pozornost se nameni potrebam prosilcev, ki potrebujejo posebna procesna jamstva. Organ za presojo posnetek vključi v prosilčev spis.

3. Prosilec ima ob koncu osebnega razgovora ali v določenem roku, preden organ za presojo sprejme odločitev, možnost, da ustno ali pisno izrazi pripombe ali zagotovi pojasnila glede morebitnih napačnih prevodov ali nesporazumov oziroma drugih dejanskih napak v zapisniku, dobesečnem zapisu razgovora ali dobesečnem zapisu posnetka. Zato je prosilec v celoti seznanjen z vsebino zapisnika, dobesečnega zapisa razgovora ali dobesečnega zapisa posnetka, po potrebi s pomočjo tolmača.
4. Od prosilca se zahteva, da potrdi, da vsebina zapisnika ali dobesečni zapis razgovora pravilno odraža osebni razgovor. Kadar prosilec odkloni potrditev vsebine, se razlogi za odklonitev zabeležijo v njegovem spisu. Taka odklonitev potrditve organu za presojo ne preprečuje sprejetja odločitve o prošnji. V primeru dvoma glede izjav prosilca med osebnim razgovorom prevlada zvočni posnetek.
5. Od prosilca ni treba zahtevati, da poda pripombe ali pojasnila o zapisniku ali dobesečnem zapisu razgovora, niti da potrdi, da vsebina zapisnika ali dobesečni zapis razgovora pravilno odraža razgovor, kadar:
 - (a) je posnetek ali dobesečni zapis posnetka dopusten kot dokaz v pritožbenem postopku na podlagi nacionalnega prava ali
 - (b) je organ za presojo prepričan, da bo prosilcu priznan status begunca ali status subsidiarne zaščite, pod pogojem, da status subsidiarne zaščite zagotavlja enake pravice in ugodnosti kot status begunca na podlagi prava Unije in nacionalnega prava.

6. Prosilci ter njihovi zastopniki in pravni svetovalci, kadar so imenovani, imajo dostop do zapisnika ali zapisov iz odstavka 1 čim prej po razgovoru, v vsakem primeru pa pravočasno, preden organ za presojo sprejme odločitev.

Dostop do posnetka se zagotovi tudi v pritožbenem postopku.

ODDELEK III

ZAGOTAVLJANJE PRAVNEGA SVETOVANJA TER PRAVNE POMOČI IN ZASTOPANJA

Člen 15

Pravica do pravnega svetovanja ter pravne pomoči in zastopanja

1. Prosilci imajo v vseh fazah postopka pravico do učinkovitega posvetovanja s pravnim svetovalcem ali drugim svetovalcem o zadevah v zvezi s svojimi prošnjami.
2. Brez poseganja v pravico prosilca, da na lastne stroške izbere svojega pravnega svetovalca ali drugega svetovalca, lahko prosilec v skladu s členom 16 zaprosi za brezplačno pravno svetovanje v upravnem postopku iz poglavja III, v skladu s členom 17 pa za brezplačno pravno pomoč in zastopanje v pritožbenem postopku iz poglavja V.

Prosilca se čim prej in najpozneje ob registraciji prošnje v skladu s členom 27 obvesti o njegovi pravici, da zaprosi za brezplačno pravno svetovanje ali brezplačno pravno pomoč in zastopanje.

3. Države članice lahko zagotovijo brezplačno pravno pomoč in zastopanje v upravnem postopku v skladu z nacionalnim pravom.
4. Države članice lahko organizirajo pravno svetovanje ter pravno pomoč in zastopanje v skladu s svojimi nacionalnimi sistemi.

Člen 16

Brezplačno pravno svetovanje v upravnem postopku

1. Države članice na zahtevo prosilca zagotovijo brezplačno pravno svetovanje v upravnem postopku iz poglavja III.

Za namene prvega pododstavka se lahko učinkovit dostop do brezplačnega pravnega svetovanja zagotovi tako, da v upravni fazi postopka ena oseba pravno svetovanje sočasno zagotavlja več prosilcem.

2. Za namene upravnega postopka brezplačno pravno svetovanje vključuje zagotavljanje:
 - (a) navodil in obrazložitve upravnega postopka, vključno z informacijami o pravicah in obveznostih med tem postopkom;
 - (b) pomoči pri vložitvi prošnje in navodil o:
 - (i) različnih postopkih, v skladu s katerimi se lahko obravnava prošnja, in razlogih za njihovo uporabo;

(ii) pravilih v zvezi z dopustnostjo prošnje;

(iii) pravnih vprašanjih, ki se pojavijo med postopkom, vključno z informacijami o tem, kako izpodbijati odločitev o zavrnitvi ali zavrženju prošnje v skladu s členi 67, 68 in 69.

3. Brez poseganja v odstavek 1 se lahko brezplačno pravno svetovanje v upravnem postopku izključi, kadar:

(a) je prošnja prva naknadna prošnja, za katero se šteje, da je bila vložena samo zato, da bi odložila ali onemogočila izvršitev odločbe o vrnitvi, na podlagi katere bi bil prosilec neizbežno odstranjen iz države članice;

(b) je prošnja druga ali poznejša naknadna prošnja;

(c) prosilcu že pomaga in ga zastopa pravni svetovalec.

4. Za namen izvajanja tega člena lahko države članice zaprosijo za pomoč Agencijo za azil. Poleg tega se lahko državam članicam prek skladov Unije zagotovi finančna podpora v skladu s pravnimi akti, ki urejajo take sklade.

Člen 17

Brezplačna pravna pomoč in zastopanje v pritožbenem postopku

1. V pritožbenem postopku države članice na zahtevo prosilca poskrbijo, da se mu zagotovita brezplačna pravna pomoč in zastopanje. Taka brezplačna pravna pomoč in zastopanje vključujeta pripravo procesnih dokumentov, ki se zahtevajo na podlagi nacionalnega prava, pripravo pritožbe in v primeru obravnave udeležbo na tej obravnavi pred sodiščem.
2. Države članice lahko zagotovitev brezplačne pravne pomoči in zastopanja v pritožbenem postopku izključijo, kadar:
 - (a) se za prosilca, ki mora razkriti svoj finančni položaj, šteje, da ima dovolj sredstev, da lahko pravno pomoč in zastopanje pridobi na lastne stroške;
 - (b) se šteje, da pritožba nima dejanskih možnosti za uspeh ali da ima namen zlorabe;
 - (c) je pritožba ali preizkus na drugi ali višji stopnji, kot je določeno v nacionalnem pravu, vključno s ponovnimi zaslišanji ali preizkusi pritožbe;
 - (d) prosilcu že pomaga ali ga zastopa pravni svetovalec.

3. Kadar odločitev, da se brezplačna pravna pomoč in zastopanje ne dodelita, sprejme organ, ki ni sodišče, in ta odločitev temelji na tem, da se za pritožbo šteje, da nima dejanskih možnosti za uspeh ali da ima namen zlorabe, ima prosilec pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper navedeno odločitev pred sodiščem. V ta namen ima prosilec pravico zaprositi za brezplačno pravno pomoč in zastopanje.

Člen 18

Obseg pravnega svetovanja ter pravne pomoči in zastopanja

1. Pravni svetovalec, ki pravno zastopa prosilca v skladu s pogoji nacionalnega prava, ima dostop do informacij iz prosilčevega spisa, na podlagi katerih je ali bo sprejeta odločitev.
2. Dostop do informacij ali virov v prosilčevem spisu se lahko zavrne v skladu z nacionalnim pravom, kadar bi razkritje informacij ali virov ogrozilo nacionalno varnost, varnost organizacij ali oseb, ki informacije posredujejo, ali varnost oseb, ki jih te informacije zadevajo, ali kadar bi bili ogroženi interesi preiskave v zvezi z obravnavo prošenj za mednarodno zaščito s strani pristojnih organov držav članic ali bi to poslabšalo mednarodne odnose držav članic ali kadar so informacije ali viri tajni po nacionalnem pravu. V navedenih primerih organ za presojo:
 - (a) v pritožbenem postopku sodiščem omogoči dostop do takih informacij ali virov in

(b) zagotovi spoštovanje pravice prosilca do obrambe.

V zvezi s točko (b) prvega pododstavka države članice omogočijo dostop do informacij ali virov pravnemu svetovalcu, ki pravno zastopa prosilca in ki je opravil varnostno preverjanje, če so informacije relevantne za obravnavo prošnje ali odločanje o odvzemu mednarodne zaščite.

3. Pravni svetovalec prosilca ali oseba, pooblaščen za pravno svetovanje, ki pravno svetuje in pomaga prosilcu ali ga zastopa, ima za namene svetovanja, pomoči ali zastopanja zadevnega prosilca dostop do zaprtih območij, kot so centri za tujce in tranzitna območja, v skladu z Direktivo (EU) .../...⁺.

Člen 19

Pogoji za zagotavljanje brezplačnega pravnega svetovanja, pomoči in zastopanja

1. Brezplačno pravno svetovanje, pomoč in zastopanje zagotavljajo pravni ali drugi svetovalci, ki so priznani ali pooblašчени na podlagi nacionalnega prava, da svetujejo ali pomagajo prosilcem ali jih zastopajo, ali nevladne organizacije, ki so na podlagi nacionalnega prava pooblaščene, da prosilcem zagotavljajo pravne storitve ali jih zastopajo.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

2. Države članice določijo posebna postopkovna pravila v zvezi z ureditvijo vlaganja in obravnave prošelj za brezplačno pravno svetovanje, pomoč in zastopanje v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito ali uporabijo obstoječa pravila za podobne domače prošnje pod pogojem, da navedena pravila niso strožja oziroma ne onemogočajo ali čezmerno otežujejo dostopa do brezplačnega pravnega svetovanja ali brezplačne pravne pomoči in zastopanja.
3. Države članice določijo posebna pravila glede izključitve zagotavljanja brezplačnega pravnega svetovanja, pomoči in zastopanja v skladu s členom 16(3) oziroma členom 17(2).
4. Države članice lahko določijo tudi denarne ali časovne omejitve za brezplačno pravno svetovanje, pomoč in zastopanje, če take omejitve niso samovoljne in ne omejujejo neupravičeno dostopa do brezplačnega pravnega svetovanja, pomoči in zastopanja. V zvezi s honorarji in drugimi stroški se prosilci ne obravnavajo manj ugodno kot na splošno njihovi državljani v zadevah, ki se nanašajo na pravno pomoč.
5. Države članice lahko od prosilca zahtevajo celotno ali delno povračilo stroškov, nastalih v zvezi z zagotavljanjem pravne pomoči in zastopanja, kadar se finančni položaj prosilca med postopkom znatno izboljša ali če je bila odločitev o zagotavljanju brezplačne pravne pomoči in zastopanja sprejeta na podlagi neresničnih informacij, ki jih je predložil prosilec. V ta namen prosilci nemudoma obvestijo pristojne organe o vsaki pomembni spremembi svojega finančnega položaja.

ODDELEK IV

POSEBNA JAMSTVA

Člen 20

Ocena potrebe po posebnih procesnih jamstvih

1. Pristojni organi individualno ocenijo, po potrebi s pomočjo tolmača, ali prosilec potrebuje posebna procesna jamstva. Ta ocena se lahko vključi v obstoječe nacionalne postopke ali v oceno iz člena 25 Direktive (EU) .../...⁺ ter zanjo ni potrebno, da poteka v obliki upravnega postopka. Kadar tako zahteva nacionalno pravo, se ocena lahko da na voljo in njeni rezultati posredujejo organu za presojo, če prosilec s tem soglaša.
2. Ocena iz odstavka 1 se začne čim prej po vložitvi prošnje z ugotavljanjem, ali prosilec kaže prve znake, da bo morda potreboval posebna procesna jamstva. To ugotavljanje temelji na vidnih znakih, prosilčevih izjavah ali vedenju ali morebitnih ustreznih dokumentih. V primeru mladoletnika se upoštevajo tudi izjave staršev, odrasle osebe, ki je odgovorna zanj v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice, ali zastopnika prosilca. Pristojni organi pri registraciji prošnje informacije o vseh takih prvih znakih vključijo v prosilčev spis in jih dajo na voljo organu za presojo.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

3. Ocena iz odstavka 1 se nadaljuje po vložitvi prošnje, pri čemer se upoštevajo vse informacije v prosilčevem spisu.

Ocena iz odstavka 1 se zaključi čim prej, v vsakem primeru pa v 30 dneh. Ponovno se pregleda v primeru kakršnih koli pomembnih sprememb okoliščin prosilca ali kadar se potreba po posebnih procesnih jamstvih pokaže po tem, ko je bila ocena zaključena.

4. Pristojni organ lahko prosilca, ki s tem predhodno soglaša, napoti k ustreznemu zdravniku ali psihologu ali drugemu strokovnjaku za nasvet o tem, ali prosilec potrebuje posebna procesna jamstva, pri čemer da prednost primerom, v katerih obstajajo znaki, da so bili prosilci morda žrtve mučenja, posilstva ali druge hude oblike psihološkega, fizičnega, spolnega nasilja ali nasilja na podlagi spola in da bi to lahko negativno vplivalo na njihovo zmožnost učinkovitega sodelovanja v postopku. Če prosilec soglaša z napotitvijo v skladu s tem pododstavkom, se šteje, da tako soglasje vključuje soglasje za posredovanje rezultatov napotitve pristojnemu organu.

Organ za presojo nasvet, pridobljen na podlagi prvega pododstavka, upošteva pri odločanju o vrsti posebnih procesnih jamstev, ki se lahko zagotovijo prosilcu.

Po potrebi in brez poseganja v zdravniški pregled se lahko ocena iz odstavka 1 vključi v zdravniške preglede iz členov 24 in 25.

5. Zadevno osebje pristojnih organov ter zdravnik, psiholog ali drug strokovnjak, ki svetuje glede potrebe po posebnih procesnih jamstvih, se udeležijo usposabljanja, ki jim omogoča prepoznavanje znakov ranljivosti pri prosilcu, ki bi lahko potreboval posebna procesna jamstva, in obravnavanje teh potreb, kadar so prepoznane.

Člen 21

Prosilci, ki potrebujejo posebna procesna jamstva

1. Prosilcem, za katere je bilo ugotovljeno, da potrebujejo posebna procesna jamstva, se zagotovi potrebna podpora, da bi lahko izkoristili pravice in izpolnjevali obveznosti iz te uredbe med celotnim trajanjem postopka za mednarodno zaščito.
2. Kadar organ za presojo, tudi na podlagi ocene drugega ustreznega nacionalnega organa, meni, da potrebne podpore iz odstavka 1 tega člena ni mogoče zagotoviti v okviru pospešenega postopka obravnave iz člena 42 ali postopka na meji iz člena 43, pri čemer se posebna pozornost nameni žrtvam mučenja, posilstva ali druge hude oblike psihološkega, fizičnega, spolnega nasilja ali nasilja na podlagi spola, teh postopkov za prosilca ne uporabi ali jih zanj preneha uporabljati.

Člen 22
Jamstva za mladoletnike

1. Pri uporabi te uredbe je najpomembnejše vodilo pristojnih organov največja korist otroka.
2. Organ za presojo oceni največjo korist otroka v skladu s členom 26 Direktive (EU) .../...⁺.
3. Organ za presojo mladoletniku zagotovi možnost za osebni razgovor, tudi takrat, kadar je v skladu s členom 32 in členom 33(1) prošnja podana v njegovem imenu, razen če to ni v največjo korist otroka. V tem primeru organ za presojo navede razloge za odločitev, da mladoletniku ne zagotovi možnosti za osebni razgovor.

Osebni razgovor mladoletnika opravi oseba, ki ima potrebno znanje o pravicah in posebnih potrebah mladoletnikov. Opravi se na otroku prilagojen in okoliščinam primeren način, pri čemer se upoštevata starost in zrelost otroka.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

4. Kadar ima mladoletnik spremstvo, se osebni razgovor opravi v prisotnosti odrasle osebe, ki je odgovorna zanj v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice, in pravnega svetovalca, če je bil imenovan. Države članice lahko po potrebi in kadar je to v največjo korist otroka, opravijo osebni razgovor s tem mladoletnikom tudi v prisotnosti osebe s potrebnimi veščinami in strokovnim znanjem. Iz utemeljenih razlogov in le, če je to v največjo otrokovo korist, lahko organ za presojo opravi razgovor z mladoletnikom brez navzočnosti odgovorne odrasle osebe, če zagotovi, da mladoletniku med razgovorom pomaga oseba, ki ima potrebne veščine in strokovno znanje za zaščito njegove največje koristi.
5. Odločitev o prošnji mladoletnika pripravi ustrezno osebje organa za presojo. Zadevno osebje ima potrebno znanje in je bilo ustrezno usposobljeno o pravicah in posebnih potrebah mladoletnikov.

Člen 23

Posebna jamstva za mladoletnike brez spremstva

1. Pristojni organi zagotovijo, da se mladoletnikom brez spremstva zagotovita zastopanje in pomoč tako, da lahko izkoristijo pravice in izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, Uredbe (EU) .../...⁺, Direktive (EU) .../...⁺⁺ in Uredbe (EU) .../...⁺⁺⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite v besedilo vstaviti številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

2. Kadar prošnjo vloži oseba, ki trdi, da je mladoletnik, ali v zvezi s katero obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da je mladoletnik, in ki nima spremstva, pristojni organi imenujejo:

- (a) čim prej ter v vsakem primeru pravočasno za namene odstavka 6 in, kadar je ustrezno, odstavka 7 osebo s potrebnimi veščinami in strokovnim znanjem za začasno pomoč mladoletniku, da se zaščiti njegova največja korist in splošna dobrobit, kar mladoletniku omogoča uveljavljanje pravic iz te uredbe, pri čemer ta oseba po potrebi deluje kot zastopnik, dokler ta ni imenovan;
- (b) zastopnika čim prej in najpozneje v 15 delovnih dneh od datuma podaje prošnje.

Zastopnik in oseba iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka je lahko oseba iz člena 27 Direktive (EU) .../...⁺. Ta oseba se sestane z mladoletnikom brez spremstva in upošteva njegova mnenja o njegovih lastnih potrebah v skladu s starostjo in zrelostjo mladoletnika.

Kadar pristojni organ ugotovi, da je prosilec, ki trdi, da je mladoleten, nedvomno starejši od 18 let, mu ni treba imenovati zastopnika v skladu s tem odstavkom.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

Dolžnosti zastopnika ali osebe iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka prenehajo, kadar pristojni organi po ugotavljanju starosti iz člena 25(1) ne domnevajo, da je prosilec mladoletnik, ali menijo, da prosilec ni mladoletnik, ali kadar prosilec preneha biti mladoletnik brez spremstva.

3. V primeru nesorazmernega števila prošenj, ki jih vložijo mladoletniki brez spremstva, ali v drugih izjemnih primerih se lahko rok za imenovanje zastopnika iz odstavka 2, prvi pododstavek, točka (b), podaljša za deset delovnih dni, brez poseganja v odstavek 2, tretji pododstavek.
4. Kadar je v skladu z odstavkom 2 imenovana organizacija, ta za izvajanje nalog iz tega člena v zvezi z mladoletnikom brez spremstva določi fizično osebo.
5. Pristojni organ nemudoma stori naslednje:
 - (a) mladoletnika brez spremstva na otroku prijazen način in v jeziku, ki ga lahko razume, obvesti o imenovanju osebe iz odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a), in njegovega zastopnika ter o tem, kako zaupno in varno vložiti pritožbo zoper osebo iz odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a) ali (b);
 - (b) organ za presojo in, kjer je ustrezno, organ, pristojen za registracijo prošnje, obvesti, da je bil za mladoletnika brez spremstva imenovan zastopnik, in

- (c) osebo iz odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a), in zastopnika obvesti o relevantnih dejstvih, postopkovnih korakih in rokih, ki se nanašajo na prošnjo mladoletnika brez spremstva.

Zastopnik in oseba iz odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a), imata dostop do vsebine ustreznih dokumentov v spisu mladoletnika, vključno s posebnim informativnim gradivom za mladoletnike brez spremstva.

- 6. Oseba iz odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a), se sestane z mladoletnikom brez spremstva in med drugim opravlja naslednje naloge, po potrebi skupaj s pravnim svetovalcem:
 - (a) mladoletniku brez spremstva zagotovi ustrezne informacije v zvezi s postopki iz te uredbe;
 - (b) mladoletniku brez spremstva po potrebi pomaga v zvezi s postopkom ugotavljanja starosti iz člena 25;
 - (c) mladoletniku brez spremstva po potrebi zagotovi ustrezne informacije in mu pomaga v zvezi s postopki iz uredb (EU) .../...⁺ in (EU) .../...⁺⁺.
- 7. Dokler zastopnik ni imenovan, lahko države članice osebo iz odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a), pooblastijo, da mladoletniku pomaga pri registraciji in vložitvi prošnje ali da vloži prošnjo v imenu mladoletnika v skladu s členom 35.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

8. Zastopnik se sestane z mladoletnikom brez spremstva in med drugim opravlja naslednje naloge, po potrebi skupaj s pravnim svetovalcem:
- (a) mladoletniku brez spremstva po potrebi zagotovi ustrezne informacije v zvezi s postopki iz te uredbe;
 - (b) po potrebi pomaga pri postopku ugotavljanja starosti iz člena 25;
 - (c) po potrebi pomaga pri registraciji prošnje;
 - (d) po potrebi pomaga pri vložitvi prošnje ali vloži prošnjo v imenu mladoletnika brez spremstva v skladu s členom 33;
 - (e) po potrebi pomaga pri pripravi na osebni razgovor in se ga udeleži ter mladoletnika brez spremstva obvesti o namenu in možnih posledicah osebnega razgovora ter o tem, kako naj se na ta razgovor pripravi;
 - (f) mladoletniku brez spremstva po potrebi zagotovi ustrezne informacije in mu pomaga v zvezi s postopki iz uredb (EU) .../...⁺ in (EU) .../...⁺⁺.

Med osebnim razgovorom imata zastopnik in pravni svetovalec možnost postavljati vprašanja ali podajati pripombe v okviru, ki ga določi oseba, ki vodi razgovor.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Organ za presojo lahko zahteva, da se mladoletnik brez spremstva udeleži osebnega razgovora, tudi če je na njem prisoten zastopnik ali pravni svetovalec.

9. Zastopnik opravlja svoje naloge v skladu z načelom največje koristi otroka ter ima potrebne kvalifikacije, opravljena usposabljanja in strokovno znanje. Zastopniki se redno udeležujejo usposabljanj za opravljanje svojih nalog in niso vpisani v kazensko evidenco, zlasti kar zadeva kazniva dejanja ali prekrške, povezane z otroki.

Zastopnik se zamenja le, če pristojni organi menijo, da naloge zadevnega zastopnika ali osebe niso bile ustrezno opravljene. Organizacije ali fizične osebe, katerih interesi so ali bi lahko bili v nasprotju s koristmi mladoletnika brez spremstva, se ne imenujejo za zastopnika.

10. Pristojni organi fizični osebi, ki deluje kot zastopnik, ali osebi, primerni za začasno zastopanje, naložijo odgovornost za sorazmerno in omejeno število mladoletnikov brez spremstva, in sicer v običajnih okoliščinah za največ 30 mladoletnikov brez spremstva hkrati, in tako zagotovijo, da lahko učinkovito opravlja svoje naloge.

V primeru nesorazmernega števila prošenj, ki jih vložijo mladoletniki brez spremstva, ali v drugih izjemnih okoliščinah se lahko število mladoletnikov brez spremstva na zastopnika poveča na največ 50 mladoletnikov brez spremstva.

Države članice zagotovijo, da se določijo upravni ali sodni organi ali drugi subjekti, ki so odgovorni za redni nadzor ustreznega opravljanja nalog nadzornikov ali oseb, imenovanih v skladu z odstavkom 2, prvi pododstavek, točka (a), vključno s pregledovanjem kazenskih evidenc teh imenovanih zastopnikov in oseb v rednih časovnih presledkih, da se ugotovijo morebitne nezdržljivosti z njihovo vlogo. Ti upravni ali sodni organi ali drugi subjekti pregledajo pritožbe, ki jih mladoletniki brez spremstva vložijo zoper predstavnike ali osebe, imenovane v skladu z odstavkom 2, prvi pododstavek, točka (a).

ODDELEK V

ZDRAVNIŠKI PREGLED IN UGOTAVLJANJE STAROSTI

Člen 24

Zdravniški pregled

1. Kadar je organ za presojo mnenja, da je za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito relevantno, da se opravi zdravniški pregled prosilca zaradi ugotavljanja znakov in simptomov, ki bi lahko kazali na preganjanje ali resno škodo v preteklosti, s privolitvijo prosilca zahteva takšen pregled in je obveščen o njegovih rezultatih.
2. V primeru mladoletnika se zdravniški pregled izvede le, če eden od staršev, odrasla oseba, ki je odgovorna za mladoletnika v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice, zastopnik ali oseba iz člena 23(2), točka (a), in – kadar tako določa nacionalno pravo – prosilec vanj privoli.

Zdravniški pregled je za prosilca brezplačen in se plača iz javnih sredstev.

Kadar je ustrezno, se lahko pri zdravniškem pregledu iz tega člena upoštevajo zdravstveni pregledi in pregledi ranljivosti iz člena 12 Uredbe (EU)⁺.

3. Kadar zdravniški pregled v skladu z odstavkom 1 ni izveden, organ za presojo prosilce obvesti, da lahko zdravniški pregled zaradi ugotavljanja znakov in simptomov, ki bi lahko kazali na preganjanje ali resno škodo v preteklosti, uredijo na lastno pobudo in stroške.
4. Rezultati zdravniških pregledov iz odstavka 1 ali 3 se čim prej predložijo prosilcu in organu za presojo, ki jih presodi skupaj z drugimi elementi prošnje.
5. Zdravniški pregled je kar najmanj invaziven, izvajajo pa ga le usposobljeni zdravstveni delavci. Izvede se spoštljivo do dostojanstva zadevne osebe.
6. Če prosilec zavrne zdravniški pregled ali se odloči za zdravniški pregled na lastno pobudo, kadar tak pregled ni izveden v ustreznem časovnem okviru, ob upoštevanju razpoložljivosti terminov za zdravniške preglede v odgovorni državi članici, to organu za presojo ne prepreči sprejetja odločitve o prošnji za mednarodno zaščito.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE- CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Člen 25

Ugotavljanje starosti pri mladoletnikih

1. Kadar na podlagi izjav prosilca, razpoložljivih dokumentarnih dokazil ali drugih ustreznih indicev obstajajo dvomi o tem, ali je prosilec mladoletnik, lahko organ za presojo opravi večdisciplinarno oceno, vključno s psihosocialno oceno, ki jo opravijo usposobljeni strokovnjaki, da se v okviru obravnavanja prošnje določi starost prosilca. Ugotavljanje starosti ne sme temeljiti izključno na videzu ali vedenju prosilca. Za namene ugotavljanja starosti se dokumenti, ki so na voljo, štejejo za pristne, razen če ni dokazov o nasprotnem, upoštevajo pa se tudi izjave mladoletnikov.
2. Kadar po večdisciplinarni presoji še vedno obstajajo dvomi glede starosti prosilca, se lahko kot skrajni ukrep za določitev starosti prosilca v okviru obravnave prošnje uporabijo zdravniški pregledi. Kadar rezultat ugotavljanja starosti iz tega odstavka v zvezi s starostjo prosilca ni prepričljiv ali vključuje razpon starosti, nižji od 18 let, države članice domnevajo, da je prosilec mladoleten.
3. Vsi zdravniški pregledi, izvedeni za namene iz odstavka 2, so kar najmanj invazivni in se izvajajo ob polnem spoštovanju dostojanstva zadevne osebe. Izvajajo jih zdravstveni delavci z izkušnjami in strokovnim znanjem na področju ocenjevanja starosti.

Kadar se uporablja ta odstavek, se rezultati zdravniškega pregleda in večdisciplinarne ocene analizirajo skupaj, tako da je rezultat kar najbolj zanesljiv.

4. Kadar se za ugotavljanje starosti prosilca uporabijo zdravniški pregledi, pristojni organ zagotovi, da so prosilci, njihovi starši, odrasla oseba, ki je odgovorna za mladoletnika v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice, njihovi zastopniki ali oseba iz člena 23(2), točka (a), pred obravnavo prošnje za mednarodno zaščito obveščeni o možnosti, da se bo morda starost ugotavljala z zdravniškim pregledom, in sicer v jeziku, ki ga razumejo, in na otroku prijazen in starosti primeren način. To vključuje informacije o metodi pregleda, možnih posledicah njegovega rezultata za obravnavo prošnje ter o možnosti in posledicah odklonitve zdravniškega pregleda s strani prosilca. Vsi dokumenti, povezani z zdravniškim pregledom, se vključijo v prosilčev spis.
5. Zdravniški pregled za ugotavljanje starosti prosilcev se opravi le, kadar prosilci, njihovi starši, odgovorna odrasla oseba iz odstavka 4 tega člena, njihov zastopnik ali oseba iz člena 23(2), točka (a), po prejemu informacij iz odstavka 4 tega člena z njim soglašajo.

6. Če prosilci, njihovi starši, odgovorna odrasla oseba iz odstavka 4 tega člena, njihov zastopnik ali oseba iz člena 23(2), točka (a), zdravniški pregled za namene ugotavljanja starosti odkloni, to organu za presojo ne preprečuje sprejetja odločitve o prošnji za mednarodno zaščito. Taka odklonitev se lahko obravnava le kot izpodbojna domneva, da prosilec ni mladoletnik.
7. Država članica lahko prizna odločitve o ugotavljanju starosti, ki so jih sprejele druge države članice, če so bile ocene starosti opravljene v skladu s pravom Unije.

Poglavje III

Upravni postopek

ODDELEK I

DOSTOP DO POSTOPKA

Člen 26

Podaja prošnje za mednarodno zaščito

1. Prošnja za mednarodno zaščito velja za podano, kadar državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, tudi mladoletnik brez spremstva, osebno pred pristojnim organom iz člena 4(1) in (2) izpove, da želi pridobiti mednarodno zaščito države članice.

Kadar uradniki pristojnega organa niso prepričani, ali se lahko določena izjava šteje kot prošnja za mednarodno zaščito, zadevno osebo izrecno vprašajo, ali želi pridobiti mednarodno zaščito.

2. Organi, odgovorni za sprejemne objekte v skladu z Direktivo EU .../...⁺, so po potrebi obveščeni, da je bila podana prošnja. V zvezi z državljani tretjih držav, ki morajo opraviti preverjanje iz člena 5(1) Uredbe (EU) .../...⁺⁺, se države članice za uporabo tega odstavka lahko odločijo po končanem preverjanju.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Člen 27

Registracija prošenj za mednarodno zaščito

1. Brez poseganja v obveznosti zbiranja in posredovanja podatkov v skladu s [členom 15(1) Uredbe (EU).../...⁺ organi, pristojni za registracijo prošenj, organi druge države članice iz člena 5(1), točka (b), te uredbe ali strokovnjaki, ki jih je napotila Agencija za azil in ki jim pri tej nalogi pomagajo, prošnjo registrirajo hitro, v vsakem primeru pa najpozneje pet dni od dneva, ko je bila podana. V ta namen registrirajo naslednje informacije, ki so lahko z obrazca za preverjanje iz člena 17 Uredbe (EU) .../...⁺⁺:
 - (a) ime, datum in kraj rojstva, spol prosilca, njegova državljanstva ali dejstvo, da je brez državljanstva, družinske člane, kot so opredeljeni v členu 2, točka 8, Uredbe (EU) .../...⁺⁺⁺, in – v primeru mladoletnikov – sorojence ali sorodnike, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 9, navedene uredbe, ki se, kadar je ustrezno, nahajajo v državi članici, ter druge osebne podatke prosilca, ki so relevantni za postopek za mednarodno zaščito in za določitev odgovorne države članice;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (b) kadar so na voljo, vrsto, številko in obdobje veljavnosti katere koli osebne ali potovalne listine prosilca in državo, ki je to listino izdala, ter druge dokumente prosilca, za katere pristojni organ meni, da so pomembni za njegovo identifikacijo, postopek za mednarodno zaščito in določitev odgovorne države članice;
- (c) datum prošnje, kraj, kjer je bila prošnja podana, in organ, pred katerim je bila prošnja podana;
- (d) lokacijo prosilca ali njegovo prebivališče ali naslov in – če je na voljo – telefonsko številko in e-poštni naslov, prek katerih je prosilec dosegljiv.

Kadar so podatke iz točk (a) in (b) prvega pododstavka države članice že pridobile, preden je bila prošnja podana, jih ne zahtevajo še enkrat.

2. Kadar posameznik trdi, da nima državljanstva, se to dejstvo jasno zabeleži, dokler se ne ugotovi, ali je posameznik brez državljanstva.

3. Kadar je prošnja podana pri organu, ki je zadolžen za prejetanje prošenj za mednarodno zaščito, vendar ni odgovoren za njihovo registriranje, ta organ po potrebi hitro, najpozneje pa v treh delovnih dneh od datuma, ko je bila prošnja podana, o njej obvesti organ, odgovoren za registracijo prošenj. Organ, odgovoren za registracijo prošenj to prošnjo registrira čim prej, najpozneje pa v petih dneh od trenutka, ko je prejel informacije.
4. Kadar informacije zbere organ za presojo ali drug organ, ki mu pomaga, za namene obravnave prošnje, se lahko dodatni podatki, potrebni za obravnavo prošnje, zberejo tudi ob registraciji.
5. Kadar nesorazmerno število državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva poda prošnjo v istem časovnem obdobju, zaradi česar je prošnje nemogoče registrirati v rokih iz odstavkov 1 in 3, se prošnja registrira najpozneje v 15 dneh od takrat, ko je bila podana.
6. Brez poseganja v pravico prosilca, da v podporo prošnji predloži nove elemente, v primeru naknadne prošnje, kadar so informacije iz odstavka 1, točke (a), (b) in (d), ter odstavka 2 že na voljo pristojnemu organu, ta morda ne rabi zbirati takih podatkov.
7. V zvezi z državljani tretjih držav, ki morajo opraviti preverjanje iz člena 5(1) Uredbe (EU) .../...⁺, se odstavki 1 do 6 tega člena uporabijo šele po končanem preverjanju.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Člen 28

Vložitev prošnje za mednarodno zaščito

1. Prosilec prošnjo pri pristojnem organu države članice, v kateri je prošnja podana, vloži čim prej, najpozneje pa v 21 dneh od trenutka, ko je bila prošnja registrirana, razen če se uporablja odstavek 6 tega člena, v kolikor se mu dejansko omogoči, da to stori v skladu s tem členom. Kadar prošnja ni vložena pri organu za presojo, pristojni organ o vloženi prošnji hitro obvesti organ za presojo.
2. Prosilec po predaji v skladu s členom 46(1) Uredbe (EU) .../...⁺ vloži prošnjo pri pristojnih organih odgovorne države članice čim prej, najpozneje pa v 21 dneh od trenutka, ko se identificira pri pristojnih organih odgovorne države članice.
3. Prošnja se vloži osebno na določeni datum in kraj ter, če je navedeno, ob določeni uri. Pristojni organi ta datum in kraj sporočijo prosilcu. Pristojni organi lahko prosilcu sporočijo uro.

Države članice lahko v nacionalnem pravu določijo, da se prošnja šteje za osebno vloženo, ko se pristojni organ prepriča, da se prosilec ob registraciji ali vložitvi prošnje fizično nahaja na ozemlju države članice.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko države članice v nacionalnem pravu dopustijo, da prosilec prošnjo vloži z obrazcem, tudi kadar se zaradi trajnih resnih okoliščin, na katere ne more vplivati, na primer zaradi pridržanja ali daljše hospitalizacije, ne more zglasiti osebno. Prošnja se šteje za vloženo, če prosilec obrazec predloži v roku iz odstavka 1 in če pristojni organ ugotovi, da so pogoji iz tega odstavka izpolnjeni. V takšnih primerih začne rok za obravnavo prošnje teči z datumom, ko pristojni organ prejme obrazec.
5. Za namene prvega pododstavka odstavka 3 v situacijah, ko nesorazmerno število državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva poda prošnjo za mednarodno zaščito v istem časovnem obdobju, zaradi česar je v vsakemu prosilcu nemogoče ponuditi termin v roku iz odstavka 1, se prosilcu termin za vložitev prošnje ponudi na datum, ki nastopi najpozneje v dveh mesecih od trenutka, ko je prošnja registrirana.
6. Ob vložitvi prošnje mora prosilec čim prej predložiti vse elemente in dokumente, s katerimi razpolaga, iz člena 4(2) Uredbe (EU) .../...⁺, ki so potrebni za utemeljitev prošnje. Po vložitvi prošnje lahko prosilci, zlasti na njihovem osebnem razgovoru, predložijo kakršne koli dodatne elemente, relevantne za obravnavo prošnje, dokler ni v okviru upravnega postopka o prošnji odločeno.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Države članice lahko v tem roku določijo rok za predložitev navedenih dodatnih elementov, ki ga prosilec poskuša upoštevati.

7. Države članice lahko dostop do postopka organizirajo tako, da podaja, registracija ali vložitev potekajo istočasno. V takih primerih države članice zagotovijo, da imajo vsi prosilci zagotovljena jamstva iz člena 8(2) do (6). Kadar podaja, registracija ali vložitev prošnje potekajo istočasno, lahko prosilci predložijo vse elemente in dokumente, s katerimi razpolagajo, iz člena 4(2) Uredbe (EU) .../...⁺, potrebne za utemeljitev njihove prošnje med osebnim razgovorom.

Obenem lahko prosilci predložijo kakršne koli dodatne elemente, relevantne za obravnavo njihove prošnje, dokler ni v okviru upravnega postopka o prošnji odločeno. Države članice lahko v tem roku določijo rok za predložitev navedenih dodatnih elementov, ki ga prosilec poskuša upoštevati.

Člen 29

Dokumenti, zagotovljeni prosilcu

1. Pristojni organi države članice, v kateri je podana prošnja za mednarodno zaščito, ob registraciji prošnje prosilcu zagotovijo dokument z njegovim imenom, na katerem je navedeno, da je bila prošnja podana in registrirana. Ta dokument je veljaven do izdaje dokumenta iz odstavka 4.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Po predaji v skladu s členom 46 Uredbe (EU) .../...⁺ pristojni organi odgovorne države članice prosilcu, ko se identificira pri njih, izdajo dokument z njegovim imenom, na katerem je navedeno, da je bila prošnja podana in registrirana ter da je bila oseba predana. Ta dokument ostane veljaven, dokler ni izdan dokument iz odstavka 4.

2. Dokumenta iz odstavka 1 ni treba zagotoviti, če je ob registraciji mogoče izdati dokument iz odstavka 4.
3. Ko je izdan dokument iz odstavka 4, se dokument iz odstavka 1 umakne.
4. Pristojni organi države članice, v kateri je vložena prošnja v skladu s členom 28(1) in (2), čim prej po vložitvi prošnje izdajo dokument, ki vsebuje vsaj naslednje elemente, ki se po potrebi posodobijo:
 - (a) ime, datum in kraj rojstva, spol in državljanstva ali, če je ustrezno, dejstvo, da je brez državljanstva, podobo obraza in podpis prosilca;
 - (b) organ izdajatelja, datum in kraj izdaje ter obdobje veljavnosti dokumenta;
 - (c) status posameznika kot prosilca;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE- CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (d) izjavo, da ima prosilec pravico ostati na ozemlju navedene države članice zaradi obravnave prošnje, in navedbo, ali se sme prosto gibati na celotnem ozemlju države članice ali na njegovem delu;
- (e) izjavo, da ta dokument ni potna listina in da prosilec brez dovoljenja ne sme potovati v druge države članice.

5. Dokumentov iz tega člena ni treba izdati, če in dokler je prosilec pridržan ali zaprt.

Ob izpustitvi iz pridržanja ali zaporu se prosilcu zagotovi dokument iz odstavka 1 ali 4.

Kadar se prosilcu ob izpustitvi zagotovi dokument iz odstavka 1, prosilec čim prej prejme dokument iz odstavka 4.

6. V primeru mladoletnikov s spremstvom lahko dokumenti iz tega člena, izdani enemu od staršev prosilca ali odrasli osebi, odgovorni zanj bodisi v skladu s pravom bodisi v skladu s prakso zadevne države članice, po potrebi zajemajo tudi mladoletnika.

7. Dokumenti iz tega člena niso nujno dokazilo o identiteti, vendar se obravnavajo kot zadostni, da se prosilci z njimi lahko identificirajo pred nacionalnimi organi in uveljavljajo svoje pravice, dokler traja postopek za mednarodno zaščito.

8. V dokumentih iz odstavkov 1 in 4 se navede datum registracije prošnje.
9. Dokument iz odstavka 4 velja do 12 mesecev oziroma dokler prosilec ni predan drugi državi članici v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺. Kadar navedeni dokument izda odgovorna država članica, se njegova veljavnost podaljša toliko, da zajema obdobje, v katerem ima prosilec pravico ostati na njenem ozemlju. Obdobje veljavnosti dokumenta ne pomeni pravice ostati, če je bila ta pravica trajno ali začasno odvzeta v skladu s to uredbo.

Člen 30

Dostop do postopka v centrih za tujce in na mejnih prehodih

1. Kadar je mogoče sklepati, da želijo državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki so pridržani v centrih za tujce ali na mejnih prehodih, vključno s tranzitnimi območji, na zunanjih mejah, podati prošnjo za mednarodno zaščito, jim pristojni organi na podlagi člena 4 priskrbijo informacije o možnosti, da to storijo.
2. Kadar prosilec poda prošnjo v centrih za tujce, v zaporu ali na mejnih prehodih, vključno s tranzitnimi območji, na zunanjih mejah, pristojni organi na podlagi člena 4 uredijo storitve tolmačenja v obsegu, ki je potreben za olajšanje dostopa do postopka za mednarodno zaščito.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Organizacije in osebe, ki smejo na podlagi nacionalnega prava zagotavljati nasvete in svetovanje, imajo dejanski dostop do prosilcev, ki so pridržani v centrih za tujce ali se nahajajo na mejnih prehodih, vključno s tranzitnimi območji, na zunanjih mejah. Tak dostop je lahko pogojen s predhodnim dogovorom s pristojnimi organi.

Države članice lahko dostop, kot je določen v prvem pododstavku, omejijo z nacionalnim pravom, kadar so omejitve objektivno potrebne zaradi varnosti, javnega reda ali upravnega vodenja mejnega prehoda, vključno s tranzitnimi območji, ali centra za tujce pod pogojem, da dostop ni resno oviran ali onemogočen.

Člen 31

Prošnje v imenu odraslih oseb, ki pri opravljanju pravnih dejanj potrebujejo pomoč

1. V primeru odrasle osebe, ki pri opravljanju pravnih dejanj potrebuje pomoč v skladu z nacionalnim pravom (v nadaljnjem besedilu: vzdrževana odrasla oseba), lahko prošnjo v njenem imenu poda in vloži odrasla oseba, ki je odgovorna zanjo bodisi v skladu s pravom bodisi v skladu s prakso zadevne države članice.
2. Vzdrževana odrasla oseba je navzoča pri vložitvi prošnje, razen kadar obstajajo utemeljeni razlogi, da ne more ali da je nezmožna biti prisotna, ali kadar se, če nacionalno pravo dopušča to možnost, prošnja vloži z obrazcem.

Člen 32

Prošnje v imenu mladoletnikov s spremstvom

1. Mladoletnik s spremstvom ima pravico vložiti prošnjo v svojem imenu, kadar ima pravno sposobnost v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice. Kadar mladoletnik s spremstvom nima pravne sposobnosti v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice, prošnjo v imenu mladoletnika vloži eden od staršev ali druga odrasla oseba, kot je zakoniti skrbnik ali služba za zaščito otrok, odgovorna za mladoletnika, bodisi v skladu s pravom bodisi v skladu s prakso zadevne države članice.
2. V primeru mladoletnika s spremstvom, ki nima pravne sposobnosti v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice in ki se v trenutku, ko eden od starš ali druga odrasla oseba, odgovorna zanj, bodisi v skladu s pravom ali prakso zadevne države članice, poda ali vloži prošnjo za mednarodno zaščito, nahaja na ozemlju iste države članice, zlasti če ta mladoletnik nima drugih pravnih možnosti za prebivanje na ozemlju te iste države članice, se podaja in vložitev te prošnje s strani enega od staršev ali druge odrasle osebe, odgovorne zanj, bodisi v skladu s pravom bodisi v skladu s prakso zadevne države članice, šteje tudi za podajo in vložitev prošnje za mednarodno zaščito v imenu mladoletnika.

Države članice se lahko odločijo za uporabo prvega pododstavka tudi v primeru mladoletnika s spremstvom, ki je rojen ali je navzoč med upravnim postopkom.

3. Kadar eden od staršev ali odrasla oseba, odgovorna za mladoletnika s spremstvom, iz odstavka 2 vloži prošnjo v imenu mladoletnika, je ta navzoč pri vložitvi prošnje, razen kadar obstajajo utemeljeni razlogi, da ne more ali da je nezmožen biti prisoten, ali kadar se, če nacionalno pravo dopušča to možnost, prošnja v imenu mladoletnika vloži z obrazcem.

Člen 33

Prošnje mladoletnikov brez spremstva

1. Mladoletnik brez spremstva ima pravico vložiti prošnjo v svojem imenu, če ima pravno sposobnost v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice. V ta namen se mladoletnika brez spremstva obvesti o starosti, ko se oseba šteje za pravno sposobno v državi članici, odgovorni za obravnavanje njegove prošnje za mednarodno zaščito. Kadar mladoletnik brez spremstva nima pravne sposobnosti v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice, prošnjo v njegovem imenu vloži zastopnik ali oseba iz člena 23(2), točka (a).

Prvi pododstavek tega odstavka se uporablja brez poseganja v pravico mladoletnikov brez spremstva do pravnega svetovanja ter pravne pomoči in zastopanja v skladu s členoma 15 in 16.

2. V primeru mladoletnika brez spremstva, ki nima pravne sposobnosti v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice, se prošnja vloži v roku iz člena 28(1) ob upoštevanju največje koristi otroka.

3. Kadar zastopnik mladoletnika brez spremstva ali oseba iz člena 23(2), točka (a), vloži prošnjo v imenu mladoletnika, je ta navzoč pri vložitvi prošnje, razen kadar obstajajo utemeljeni razlogi, da ne more ali da je nezmožen biti prisoten, ali kadar se, če nacionalno pravo dopušča to možnost, prošnja vloži z obrazcem.

ODDELEK II

POSTOPEK OBRAVNAVE

Člen 34

Obravnava prošenj

1. Organ za presojo obravnava prošnje za mednarodno zaščito in o njih sprejema odločitve v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II
2. Organ za presojo o prošnjah za mednarodno zaščito odloča po ustrezni obravnavi prošnje glede njene dopustnosti ali vsebine. Organ za presojo prošnje obravnava objektivno, nepristransko in posamično. Organ za presojo za namene obravnave prošnje upošteva:
 - (a) relevantne izjave in dokumentacijo, ki jih predloži prosilec v skladu s členom 4(1) in (2) Uredbe (EU) .../...⁺;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) relevantne, precizne in posodobljene informacije o razmerah, ki prevladujejo v izvorni državi prosilca v času odločanja o prošnji, vključno z zakoni in predpisi izvirne države in načinom njihove uporabe, ki se pridobijo iz relevantnih in razpoložljivih nacionalnih virov, virov Unije in mednarodnih virov, vključno z organizacijami za otrokove pravice, in, kadar je na voljo, skupno analizo razmer v posameznih izvornih državah in smernice iz člena 11 Uredbe (EU) 2021/2303;
- (c) pri uporabi konceptov prve države azila in varne tretje države – relevantne, precizne in posodobljene informacije o razmerah, ki prevladujejo v tretji državi, ki se v času odločanja o prošnji obravnava kot prva država azila ali varna tretja država, vključno z informacijami in analizo varnih tretjih držav iz člena 12 Uredbe (EU) 2021/2303;
- (d) konkretni položaj in osebne okoliščine prosilca, vključno z dejavniki, kot je okolje, iz katerega prihaja, starost, spol, spolna identiteta in spolna usmerjenost, za presojo, ali bi na podlagi prosilčevih osebnih okoliščin dejanja, ki jim je bil ali bi jim lahko bil prosilec izpostavljen, pomenila preganjanje ali resno škodo;
- (e) ali so imele dejavnosti prosilca od odhoda iz izvirne države izključni ali poglavitni namen ustvarjanja potrebnih pogojev za prošnjo za mednarodno zaščito, z namenom presoje, ali bi bil prosilec ob vrnitvi v navedeno državo zaradi teh dejavnosti izpostavljen preganjanju ali resni škodi, kot je navedeno v členu 5 Uredbe (EU) .../...⁺;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (f) ali se od prosilca lahko razumno pričakuje, da bo izkoristil zaščito druge države, v kateri bi lahko uveljavljal državljanstvo;
- (g) ali so podani pogoji za možnost notranje zaščite iz člena 8 Uredbe (EU) .../...⁺, pod pogojem, da država ali njeni predstavniki niso subjekti preganjanja ali resne škode.

3. Osebe, ki obravnava prošnje in odloča, ustrezno pozna relevantne standarde, ki se uporabljajo na področju azilnega in begunskega prava, in tudi opravi ustrezno usposabljanje o teh standardih, vključno z ustreznim usposabljanjem na podlagi člena 8 Uredbe (EU) 2021/2303. Ima možnost, da se po potrebi o posameznih vprašanjih, kot so vprašanja, povezana z zdravjem, kulturo, vero, duševnim zdravjem, otroki ali spolom, posvetuje s strokovnjaki. Po potrebi lahko v skladu s členom 10(2), točka (b), Uredbe (EU) 2021/2303 pošilja vprašanja Agenciji za azil.
4. Dokumenti, ki jih organ za presojo oceni kot relevantne za obravnavo prošenj, se za tako obravnavo po potrebi prevedejo.

Previde teh relevantnih dokumentov ali njihovih delov lahko zagotovijo drugi subjekti, plačajo pa se iz javnih sredstev v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice. Prosilec lahko na lastne stroške zagotovi prevod še drugih dokumentov. Pri naknadnih prošnjah se odgovornost za prevod dokumentov lahko naloži prosilcu.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Organ za presojo lahko da prednost obravnavi posamezne prošnje za mednarodno zaščito, zlasti kadar:
- (a) meni, da je prošnja verjetno utemeljena;
 - (b) ima prosilec posebne potrebe glede sprejema v smislu [člena 24 Direktive (EU) .../...⁺ ali potrebuje posebna procesna jamstva iz členov 20 do 23 te uredbe, zlasti kadar gre za mladoletnika brez spremstva;
 - (c) obstajajo tehtni razlogi za obravnavanje prosilca kot nevarnega za nacionalno varnost ali javni red države članice;
 - (d) gre za naknadno prošnjo;
 - (e) je bila prosilcu izdana odločba v skladu s členom 23(2), točka (e), Direktive (EU) .../...⁺, je bil vpleten v povzročanje motenja javnega reda in miru ali je sodeloval v kaznivih dejanjih.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

Člen 35

Trajanje postopka obravnave

1. Obravnava prošnje zaradi ugotavljanja, ali je nedopustna v skladu s členom 38(1), točke (a),(b), (c) in (d), ter členom 38(2), se zaključi čim prej, najpozneje pa dva meseca od datuma vložitve prošnje.

V primerih iz člena 38(1), točka (e), organ za presojo obravnavo zaključi v desetih delovnih dneh.

Prošnja se ne šteje za dopustno zgolj zato, ker odločitev o nedopustnosti ni sprejeta v rokih iz tega odstavka in odstavka 2.

2. Organ za presojo lahko rok, določen v prvem pododstavku odstavka 1, podaljša za največ dva meseca, kadar:
 - (a) nesorazmerno število državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva poda prošnjo za mednarodno zaščito v istem časovnem obdobju, zaradi česar je postopek ugotavljanja dopustnosti neizvedljiv v določenih rokih;
 - (b) gre za zapletena dejanska ali pravna vprašanja;
 - (c) je zamudo jasno in izključno mogoče pripisati temu, da prosilec ni izpolnil svojih obveznosti iz člena 9.

3. Organ za presojo pospešeni postopek obravnave zaključi čim prej, vsekakor pa ne pozneje kot tri mesece od datuma vložitve prošnje.
4. Organ za presojo zagotovi, da se postopek vsebinske obravnave, pod pogojem da ne gre za pospešeni postopek obravnave, zaključi čim prej in ne pozneje kot šest mesecev od datuma vložitve prošnje, brez poseganja v ustrezno in celovito obravnavo.
5. Organ za presojo lahko šestmesečni rok iz odstavka 4 podaljša za obdobje, ki ni daljše od šestih mesecev, kadar:
 - (a) nesorazmerno število državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva poda prošnjo za mednarodno zaščito v istem časovnem obdobju, zaradi česar je postopek nemogoče zaključiti v šestih mesecih;
 - (b) primer vključuje zapletena dejanska ali pravna vprašanja;
 - (c) je zamudo jasno in izključno mogoče pripisati temu, da prosilec ni izpolnil svojih obveznosti iz člena 9.
6. Kadar se za prosilca uporablja postopek predaje iz člena 46 Uredbe (EU) .../...⁺, začne rok iz odstavka 4 tega člena teči od datuma, ko je bila prošnja vložena v skladu s členom 28(2).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

7. Organ za presojo lahko zaključek postopka obravnave odloži, kadar zaradi negotovih razmer v izvorni državi, za katere se predvideva, da sočasne, od njega ni razumno pričakovati odločitve v rokih iz odstavka 4. V takšnih primerih organ za presojo:
- (a) vsaj vsake štiri mesece pregleda razmere v tej izvorni državi;
 - (b) kadar so na voljo, upošteva preglede razmer v zadevni izvorni državi, ki jih pripravlja Agencija za azil;
 - (c) zadevne prosilce v jeziku, ki ga razumejo ali za katerega se razumno domneva, da ga razumejo, čim prej obvesti o razlogih za odlog.

Država članica Komisijo in Agencijo za azil čim prej obvesti o odlogu postopkov za navedeno izvorno državo. Organ za presojo postopek obravnave v vsakem primeru zaključi v 21 mesecih od vložitve prošnje.

8. Države članice določijo roke za zaključek postopka obravnave, kadar sodišče izniči odločitev organa za presojo in zadevo vrne v ponovno obravnavo. Ti roki so krajši od rokov, določenih v tem členu.

ODDELEK III

ODLOČITVE O PROŠNJAH

Člen 36

Odločitve o prošnjah

1. Odločitev o prošnji za mednarodno zaščito se izda pisno, prosilec pa je o njej uradno obveščen čim prej v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice. Kadar prosilca pravno zastopa zastopnik ali pravni svetovalec, lahko pristojni organ o odločitvi obvesti njega namesto prosilca.
2. Kadar se prošnja zavrže kot nedopustna, zavrne kot neutemeljena ali očitno neutemeljena v zvezi s statusom begunca ali statusom subsidiarne zaščite ali zavrže kot eksplicitno umaknjena ali kot implicitno umaknjena, se v odločitvi navedejo dejanski in pravni razlogi za zavrženje ali zavrnitev.
3. Prosilec je pisno obveščen o izidu odločitve in o tem, kako lahko izpodbija odločitev, s katero je bila prošnja zavržena kot nedopustna ali zavrnjena kot neutemeljena ali očitno neutemeljena v zvezi s statusom begunca ali statusom subsidiarne zaščite ali kot implicitno umaknjena. Te informacije se lahko zagotovijo kot del odločitve o prošnji za mednarodno zaščito. Kadar prosilcu ne pomaga pravni svetovalec, se te informacije zagotovijo v jeziku, ki ga prosilec razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume.

4. Kadar prosilcu pomaga pravni svetovalec, ki pravno zastopa prosilca, se informacije iz odstavka 3 lahko zagotovijo samo temu pravnemu svetovalcu, brez prevoda v jezik, ki ga prosilec razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume. V takem primeru se dejstvo, ali je mednarodna zaščita priznana ali ne, pisno sporoči v vednost prosilcu v jeziku, ki ga razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume, skupaj s splošnimi informacijami o tem, kako izpodbijati odločitev.
5. V primeru prošenj v imenu mladoletnikov ali vzdrževanih odraslih oseb in, kadar vse te prošnje temeljijo na točno isti podlagi kot prošnja odrasle osebe, odgovorne za te mladoletnike ali vzdrževane odrasle osebe, lahko organ za presojo po posamični presoji za vsakega od prosilcev sprejme enotno odločitev, ki zajema vse prosilce, razen če bi bile s tem razkrite posebne okoliščine katerega od prosilcev, kar bi lahko ogrozilo njegove interese, zlasti v primerih nasilja na podlagi spola, trgovine z ljudmi ter preganjanja na podlagi spola, spolne usmerjenosti, spolne identitete ali starosti. V takih primerih se za zadevno osebo sprejme ločena odločitev, o kateri je uradno obveščena v skladu z odstavkom 1.

Člen 37

Zavrnitev prošnje in izdaja odločbe o vrnitvi

Kadar se prošnja zavrže kot nedopustna ali zavrne kot neutemeljena ali očitno neutemeljena tako glede statusa begunca kot glede statusa subsidiarne zaščite oziroma zavrže kot implicitno ali eksplicitno umaknjena, države članice izdajo odločbo o vrnitvi, ki je v skladu z Direktivo 2008/115/ES in načelom nevračanja. Kadar je bila odločba o vrnitvi ali druga odločba, s katero je naložena obveznost vrnitve, že izdana pred podajo prošnje za mednarodno zaščito, se odločba o vrnitvi iz tega člena ne zahteva. Odločba o vrnitvi se izda kot del odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito ali kot ločen akt. Kadar se odločba o vrnitvi izda kot ločen akt, se izda bodisi hkrati in skupaj z odločbo o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito bodisi brez nepotrebnega odlašanja zatem.

Člen 38

Odločitev o dopustnosti prošnje

1. Organ za presojo lahko presodi dopustnost prošnje v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II in lahko na podlagi nacionalnega prava zavrže prošnjo kot nedopustno, če je izpolnjen kateri od naslednjih razlogov:
 - (a) država, ki ni država članica, se šteje za prvo državo azila za prosilca na podlagi člena 58, razen če je jasno, da prosilec v navedeno državo ne bo sprejet ali ponovno sprejet;

- (b) država, ki ni država članica, se šteje za varno tretjo državo za prosilca v skladu s členom 59, razen če je jasno, da prosilec v navedeno državo ne bo sprejet ali ponovno sprejet;
- (c) prosilcu je mednarodno zaščito priznala država članica, ki ni država članica, ki obravnava prošnjo;
- (d) mednarodno kazensko sodišče je prosilcu zagotovilo varno premestitev v državo članico ali tretjo državo ali nedvomno ukrepa v tem smislu, razen če so nastale nove relevantne okoliščine, ki jih sodišče ni upoštevalo, ali če ni bilo pravne možnosti za uveljavljanje okoliščin, pomembnih za mednarodno priznane standarde človekovih pravic, pred tem mednarodnim kazenskim sodiščem;
- (e) zadevnemu prosilcu je bila izdana odločba o vrnitvi v skladu s členom 6 Direktive 2008/115/ES in je podal prošnjo šele po sedmih delovnih dneh od datuma, ko je prejel odločbo o vrnitvi, pod pogojem, da je bil seznanjen s posledicami, če prošnje ne poda v navedem roku, in da se od izteka tega obdobja niso pojavili nobeni novi relevantni elementi.

2. Organ za presojo zavrže prošnjo kot nedopustno, če je prošnja naknadna prošnja, kadar novih relevantnih elementov iz člena 55(3) in (5) za obravnavo vprašanja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za upravičenca do mednarodne zaščite v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺, ali v zvezi s prej uporabljenim razlogom za nedopustnost ni ali jih prosilec ni predstavil.

Člen 39

Odločitev o utemeljenosti prošnje

1. Utemeljenosti prošnje se ne obravnava, kadar:
- (a) je v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺⁺ odgovorna druga država članica;
 - (b) je prošnja zavržena kot nedopustna v skladu s členom 38 ali
 - (c) je prošnja eksplicitno ali implicitno umaknjena brez poseganja v člen 40(2) in člen 41(5).
2. Organ za presojo pri obravnavi utemeljenosti prošnje odloči o tem, ali prosilec izpolnjuje pogoje za status begunca, in, če prosilec teh pogojev ne izpolnjuje, organ za presojo ugotovi, ali je prosilec upravičen do subsidiarne zaščite v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

3. Kadar organ za presojo ugotovi, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺, prošnjo zavrne kot neutemeljeno.
4. Organ za presojo je lahko na podlagi nacionalnega prava pooblaščen, da neutemeljeno prošnjo razglasi za očitno neutemeljeno, če je v času zaključka obravnave podana katera koli od okoliščin iz člena 42(1) in (3).

Člen 40

Eksplíciten umik prošnje

1. Prosilec lahko svojo prošnjo po lastni presoji umakne kadar koli med postopkom. Prosilec prošnjo umakne pisno, osebno ali dostavljeno s strani njegovega pravnega svetovalca, ki prosilca pravno zastopa v skladu z nacionalnim pravom.
2. Pristojni organi ob umiku prošnje obvestijo prosilca v skladu s členom 8(2), točka (c), o vseh postopkovnih posledicah takega umika v jeziku, ki ga razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume.
3. Kadar eksplícitni umik poteka pri pristojnem organu, ki ni organ za presojo, ta organ o takem preklicu obvesti organ za presojo. Organ za presojo sprejme odločitev, s katero razglasi prošnjo za eksplícitno umaknjeno. Zoper to odločitev, ki je končna, ni mogoče vložiti pritožbe iz poglavja V te uredbe.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

4. Kadar je organ za presojo v fazi, v kateri je prosilec prošnjo eksplicitno umaknil, že ugotovil, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺, lahko še vedno sprejme odločitev, da se prošnja zavrne kot neutemeljena ali kot očitno neutemeljena.

Člen 41

Impliciten umik prošenj

1. Prošnja se razglasi za implicitno umaknjeno, kadar:
- (a) prosilec brez tehtnega razloga ni vložil svoje prošnje v skladu s členom 28, čeprav je imel dejansko možnost za to;
 - (b) prosilec noče sodelovati tako, da ne zagotovi informacij iz člena 27(1), točki (a) in (b), ali ne zagotovi svojih biometričnih podatkov;
 - (c) prosilec noče navesti svojega naslova, kadar ga ima, razen če nastanitev zagotavljajo pristojni organi;
 - (d) se prosilec brez utemeljenega razloga ne zglašuje na osebni razgovor, čeprav bi to moral storiti v skladu s členom 13, oziroma brez utemeljenega razloga noče odgovarjati na vprašanja, zastavljena med osebnim razgovorom, in sicer do te mere, da izid razgovora ne zadostuje za sprejetje odločitve o utemeljenosti prošnje;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (e) prosilec večkrat ni izpolnil obveznosti javljanja, ki so mu bile naložene v skladu s členom 9(4), ali preneha biti na voljo pristojnim upravnim ali sodnim organom, razen če lahko dokaže, da je dejstvo, da ni na voljo, posledica posebnih okoliščin, na katere ni mogel vplivati;
 - (f) je prosilec vložil prošnjo v državi članici, ki ni država članica iz člena 17(1) in (2) Uredbe (EU) .../...⁺, in ne ostane navzoč v tej državi do določitve odgovorne države članice ali izvedbe postopka predaje, kadar je ustrezno.
2. Kadar je organ, ki presoja, ali je prošnja implicitno umaknjena, pristojni organ, ki ni organ za presojo, in kadar ta organ meni, da je treba prošnjo obravnavati kot tako, ta organ o tem ustrezno obvesti organ za presojo. Organ za presojo sprejme odločitev, s katero razglasi prošnjo za implicitno umaknjeno.
3. Kadar je prosilec navzoč, pristojni organ ob umiku prošnje obvesti prosilca v skladu s členom 8(2), točka (c), o vseh postopkovnih posledicah takega umika v jeziku, ki ga razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

4. Pristojni organ lahko postopek prekine, da prosilcu omogoči, da utemelji ali popravi opustitve ali dejanja iz odstavka 1, preden se sprejme odločitev, s katero se prošnja razglasi za implicitno umaknjeno.
5. Prošnja se lahko zavrne kot neutemeljena ali očitno neutemeljena, kadar je organ za presojo v fazi, v kateri je prošnja implicitno umaknjena, že ugotovil, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺.

ODDELEK IV

POSEBNI POSTOPKI

Člen 42

Pospešeni postopek obravnave

1. Brez poseganja v člen 21(2) organ za presojo v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II pospeši obravnavo utemeljenosti prošnje za mednarodno zaščito, kadar:
 - (a) je prosilec pri vložitvi svoje prošnje in navajanju dejstev načel samo zadeve, ki niso relevantne za preučitev vprašanja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za upravičenca do mednarodne zaščite v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) so prosilčeve izjave jasno nedosledne ali protislovne, jasno lažne ali očitno malo verjetne ali so njegove izjave v nasprotju z relevantnimi in razpoložljivimi informacijami o izvorni državi, zaradi česar je njegova prošnja z vidika vprašanja, ali prosilec izpolnjuje pogoje za upravičenca do mednarodne zaščite v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺, očitno neprepričljiva;
- (c) se šteje, da je prosilec, potem ko je imel vse možnosti, da izkaže utemeljen razlog, namerno zavajal organe z navedbo neresničnih informacij ali predložitvijo lažnih dokumentov ali s tem, da je zamolčal pomembne informacije ali dokumente, zlasti kar zadeva njegovo identiteto ali državljanstvo, ki bi lahko negativno vplivali na odločitev, ali pa obstajajo jasni razlogi za domnevo, da je prosilec zlonamerno uničil ali odsvojil osebno ali potno listino, da bi onemogočil ugotavljanje njegove identitete ali državljanstva;
- (d) prosilec poda prošnjo samo zato, da bi zadržal, onemogočil ali preprečil izvršitev odločbe o svoji odstranitvi z ozemlja države članice;
- (e) se tretja država lahko šteje za varno izvorno državo za prosilca v smislu te uredbe;
- (f) obstajajo tehtni razlogi za obravnavanje prosilca kot nevarnega za nacionalno varnost ali javni red držav članic ali je bil prosilec prisilno izgnan iz resnih razlogov, povezanih z nacionalno varnostjo ali javnim redom, na podlagi nacionalnega prava;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (g) gre pri prošnji za naknadno prošnjo, ki ni nedopustna;
- (h) je prosilec nezakonito vstopil na ozemlje države članice ali protipravno podaljšal svoje bivanje in se brez pravega razloga ni javil oblastem ali ni podal prošnje za mednarodno zaščito v najkrajšem možnem času glede na okoliščine njegovega vstopa;
- (i) je prosilec zakonito vstopil na ozemlje države članice, vendar brez pravega razloga ni podal prošnje za mednarodno zaščito v najkrajšem možnem času glede na okoliščine njegovega vstopa; ta točka ne posega v potrebo po mednarodni zaščiti, ki nastane na kraju samem, ali
- (j) je prosilec državlján tretje države, v zvezi s katero je delež odločitev organa za presojo o priznanju mednarodne zaščite po najnovejših razpoložljivih letnih podatkih Eurostata za povprečje na ravni Unije 20 % ali manj, ali je imel, če gre za osebo brez državljanstva, pred tem običajno prebivališče v takšni tretji državi, razen če organ za presojo oceni, da je v zadevni tretji državi od objave ustreznih podatkov Eurostata prišlo do znatnih sprememb ali da prosilec spada v kategorijo oseb, za katere deleža 20 % ali manj ni mogoče šteti za reprezentativnega glede na njihovo potrebo po zaščiti, ob upoštevanju med drugim znatnih razlik med odločbami na prvi stopnji in končnimi odločbami.

Kadar Agencija za azil zagotovi smernice o izvorni državi v skladu s členom 11 Uredbe (EU) 2021/2303, iz katerih je razvidno, da je v zadevni tretji državi od objave ustreznih podatkov Eurostata prišlo do znatnih sprememb, države članice uporabijo to smernice kot referenco za uporabo prvega pododstavka, točka (j), tega odstavka.

2. Kadar organ za presojo meni, da obravnava prošnje vključuje dejanska ali pravna vprašanja, ki so preveč zapletena za obravnavo po pospešenem postopku obravnave, lahko nadaljuje obravnavo utemeljenosti v skladu s členom 35(4) in členom 39. V tem primeru se zadevnega prosilca obvesti o spremembi postopka.
3. Pospešeni postopek obravnave se lahko za mladoletnike brez spremstva uporabi le, kadar:
 - (a) prosilec prihaja iz tretje države, ki jo je mogoče šteti za varno izvorno državo v smislu te uredbe;
 - (b) obstajajo tehtni razlogi za obravnavanje prosilca kot nevarnega za nacionalno varnost ali javni red države članice ali je bil prosilec prisilno izgnan iz resnih razlogov, povezanih z nacionalno varnostjo ali javnim redom, v skladu z nacionalnim pravom;
 - (c) gre pri prošnji za naknadno prošnjo, ki ni nedopustna;

- (d) se šteje, da je prosilec, potem ko je imel vse možnosti, da izkaže utemeljen razlog, namerno zavajal organe z navedbo neresničnih informacij ali predložitvijo lažnih dokumentov ali s tem, da je zamolčal pomembne informacije ali dokumente, zlasti kar zadeva njegovo identiteto ali državljanstvo, ki bi lahko negativno vplivali na odločitev, ali pa obstajajo jasni razlogi za domnevo, da je prosilec zlonamerno uničil ali odsvojil osebno ali potno listino, da bi onemogočil ugotavljanje njegove identitete ali državljanstva; ali
- (e) je prosilec državljan tretje države, v zvezi s katero je delež odločitev organa za presojo o priznanju mednarodne zaščite po najnovejših razpoložljivih letnih podatkih Eurostata za povprečje na ravni Unije 20 % ali manj, ali je imel, če gre za osebo brez državljanstva, pred tem običajno prebivališče v takšni tretji državi, razen če organ za presojo oceni, da je v zadevni tretji državi od objave ustreznih podatkov Eurostata prišlo do znatnih sprememb ali da prosilec spada v kategorijo oseb, za katere deleža 20 % ali manj ni mogoče šteti za reprezentativnega glede na njihovo potrebo po zaščiti, ob upoštevanju med drugim znatnih razlik med odločbami na prvi stopnji in končnimi odločbami.

Kadar Agencija za azil zagotovi smernice o izvorni državi v skladu s členom 11 Uredbe (EU) 2021/2303, iz katerih je razvidno, da je v zadevni tretji državi od objave ustreznih podatkov Eurostata prišlo do znatnih sprememb, države članice uporabijo ta smernice kot referenco za uporabo prvega pododstavka, točka (e), tega odstavka.

Člen 43

Pogoji za uporabo azilnega postopka na meji

1. Država članica lahko po preverjanju, opravljenem v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺, kjer je ustrezno, in pod pogojem, da prosilcu še ni bil dovoljen vstop na ozemlje držav članic, skladno s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II prošnjo obravnava v okviru postopka na meji, kadar je zadevno prošnjo podal državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, ki ne izpolnjuje pogojev za vstop na ozemlje države članice, kakor so določeni v členu 6 Uredbe (EU) 2016/399. Postopek na meji se lahko izvede:
 - (a) na podlagi prošnje, podane na mejnem prehodu na zunanji meji ali v tranzitnem območju;
 - (b) po prijemu v zvezi z nedovoljenim preходом zunanje meje;
 - (c) po izkrcanju na ozemlju države članice po operaciji iskanja in reševanja;
 - (d) po premestitvi v skladu s členom 67(11) Uredbe (EU) št. .../...⁺⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

2. Brez poseganja v člen 51(2) in člen 53(2) prosilcem, za katere se uporablja postopek na meji, ni dovoljen vstop na ozemlje države članice. Vsi ukrepi, ki jih sprejme država članica za preprečevanje nedovoljenega vstopa na svoje ozemlje, so v skladu z Direktivo (EU) .../...⁺.
3. Z odstopanjem od člena 51(2), prvi pododstavek, zadnji stavek, se prosilcu ne dovoli vstop na ozemlje države članice, kadar:
- (a) prosilec nima pravice ostati na ozemlju države članice v skladu s členom 10(4), točka (a) ali (c);
 - (b) prosilec nima pravice ostati na ozemlju države članice v skladu s členom 68 in v ustreznem roku ni zahteval, da se mu dovoli ostati za namene pritožbenega postopka;
 - (c) prosilec nima pravice ostati na ozemlju države članice v skladu s členom 68 in je sodišče odločilo, da se prosilcu ne dovoli ostati do zaključka pritožbenega postopka.

V primerih iz prvega pododstavka tega odstavka, kadar je bila prosilcu izdana odločba o vrnitvi v skladu z Direktivo 2008/115/ES ali mu je bil zavrnjen vstop v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2016/399, se uporablja člen 4 Uredbe (EU) .../...⁺⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

4. Brez poseganja v mehanizem spremljanja iz člena 14 Uredbe (EU) 2021/2303 in za njegovo dopolnitev vsaka država članica zagotovi mehanizem za spremljanje temeljnih pravic v zvezi s postopkom na meji, ki izpolnjuje merila iz člena 10 Uredbe (EU).../...⁺.

Člen 44

Odločitve v okviru azilnega postopka na meji

1. Kadar se uporabi postopek na meji, se lahko sprejmejo odločitve o:
 - (a) nedopustnosti prošnje v skladu s členom 38;
 - (b) utemeljenosti prošnje, kadar je podana katera koli od okoliščin iz člena 42(1), točke (a) do (g) in (j), ter člena 42(3), točka (b).
2. Kadar število prosilcev presega število iz člena 47(1) in pri ugotavljanju, za koga naj se uporabi postopek na meji v skladu s členom 42(1), točka (c), (f) ali (j), ali členom 42(3), točka (b), imajo prednost naslednje kategorije prošenj:
 - (a) prošnje nekaterih državljanov tretjih držav ali, v primeru oseb brez državljanstva, prosilcev, ki so imeli pred tem običajno prebivališče v tretji državi, ki imajo v primeru negativne odločitve večje možnosti za vrnitev – odvisno od primera – v izvorno državo, državo prejšnjega običajnega prebivališča, varno tretjo državo ali prvo državo azila v smislu te uredbe;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

- (b) prošnje nekaterih državljanov tretjih držav ali, v primeru oseb brez državljanstva, prosilcev, ki so imeli pred tem običajno prebivališče v tretji državi, ki se iz resnih razlogov obravnavajo kot nevarni za nacionalno varnost ali javni red države članice;
- (c) brez poseganja v točko (b) prošnje nekaterih državljanov tretjih držav ali, v primeru oseb brez državljanstva, prosilcev, ki so imeli pred tem običajno prebivališče v tretji državi, ki niso mladoletniki in njihovi družinski člani.

3. Kadar se postopek na meji uporablja za mladoletnike in njihove družinske člane, se njihove prošnje obravnavajo prednostno.

Države članice lahko tudi prednostno obravnavajo prošnje nekaterih državljanov tretjih držav ali, v primeru oseb brez državljanstva, prosilcev, ki so imeli pred tem običajno prebivališče v tretji državi, ki imajo v primeru negativne odločitve večje možnosti za vrnitev – odvisno od primera – v izvirno državo, državo prejšnjega običajnega prebivališča, varno tretjo državo ali prvo državo azila v smislu te uredbe.

Člen 45

Obvezna uporaba azilnega postopka na meji

1. Država članica obravnava prošnjo v okviru postopka na meji v primerih iz člena 43(1), kadar je podana katera koli od okoliščin iz člena 42(1), točka (c), (f) ali (j).

2. Kadar so podane okoliščine iz člena 42(1), točka (f), in brez poseganja v člen 54, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da v postopku na meji, kolikor je mogoče, ohranijo enotnost družine.
3. Za namene odstavka 2 se, da se ohrani enotnost družine, „člani družine navedenega prosilca“ razumejo, v kolikor je družina že obstajala pred prihodom prosilca na ozemlje držav članic, kot naslednji člani družine prosilca, ki se v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito nahajajo na ozemlju iste države članice:
 - (a) zakonec prosilca ali njegov neporočeni partner v trajni zvezi, kadar pravo ali praksa zadevne države članice neporočene pare obravnava na primerljiv način s poročenimi pari;
 - (b) mladoletni otroci parov iz točke (a) ali prosilca, če so neporočeni in ne glede na to, ali so bili rojeni v zakonski ali zunajzakonski skupnosti ali posvojeni, kot je opredeljeno v nacionalnem pravu;
 - (c) kadar je prosilec mladoletnik in neporočen, oče, mati ali druga odrasla oseba, odgovorna za prosilca bodisi v skladu s pravom ali prakso države članice, v kateri se nahaja odrasla oseba;
 - (d) kadar je prosilec mladoleten in neporočen, sorojenec, sorojenca ali sorojenci prosilca, če so neporočeni in mladoletni.

Za namene točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka se mladoletnik na podlagi posamične presoje šteje za neporočenega, če njegove zakonske zveze ni bilo mogoče skleniti v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice, zlasti ob upoštevanju zakonsko določene minimalne starosti za sklenitev zakonske zveze.

4. Kadar Komisija na podlagi informacij, pridobljenih v okviru spremljanja, izvedenega v skladu s členoma 14 in 15 Uredbe (EU) 2021/2303, utemeljeno meni, da država članica ne izpolnjuje zahtev iz člena 54(2), nemudoma priporoči začasno prekinitev uporabe postopka na meji za družine z mladoletniki v skladu s členom 53(2), točka (b). Komisija navedeno priporočilo javno objavi.

Zadevna država članica v največji možni meri upošteva priporočilo Komisije v zvezi s svojimi obveznostmi iz člena 53(2), točka (b), da bi odpravila vse ugotovljene pomanjkljivosti in tako zagotovila popolno skladnost z zahtevami iz člena 54(2). Zadevna država članica Komisijo obvesti o ukrepih, sprejetih za uveljavitev tega priporočila.

Člen 46

Zadostne zmogljivosti na ravni Unije

Šteje se, da so zadostne zmogljivosti na ravni Unije 30 000.

Člen 47

Zadostne zmogljivosti države članice

1. Komisija z izvedbenimi akti izračuna število, ki ustreza zadostnim zmogljivostim posamezne države članice, z uporabo formule iz odstavka 4.

Brez poseganja v odstavek 3 Komisija z izvedbenimi akti določi tudi največje število prošenj, ki jih mora država članica obravnavati v okviru postopka na meji na leto. To največje število je dvakrat večje od števila, dobljenega z uporabo formule iz odstavka 4 od ... [začetek uporabe te uredbe], trikrat večje od števila, dobljenega z uporabo formule iz odstavka 4 od ... [eno leto od datuma začetka uporabe te uredbe], in štirikrat večje od števila, dobljenega z uporabo formule iz odstavka 4 od ... [dve leti od datuma začetka uporabe te uredbe].

2. Kadar je država članica dosegla zadostne zmogljivosti iz prvega pododstavka odstavka 1, tej državi članici ni več treba izvajati postopkov na meji v primerih iz člena 43(1), kadar veljajo okoliščine iz člena 42(1), točka (j).

3. Kadar je država članica obravnavala največje število prošelj iz drugega pododstavka odstavka 1, tej državi članici ni več treba izvajati postopkov na meji v primerih iz člena 43(1), kadar veljajo okoliščine iz člena 42(1), točka (c) ali (j). Država članica kljub temu v okviru postopka na meji nadaljuje obravnavo prošelj državljanov tretjih držav, za katere veljajo okoliščine iz člena 42(1), točka (f), in člena 42(3), točka (b).
4. Število iz prvega pododstavka odstavka 1 se izračuna tako, da se število iz člena 46 pomnoži z vsoto nedovoljenih prehodov zunanje meje, prihodov po operacijah iskanja in reševanja in zavrnitev vstopa na zunanji meji v zadevni državi članici v predhodnih treh letih, tako dobljeni rezultat pa se nato deli z vsoto nedovoljenih prehodov zunanje meje, prihodov po operacijah iskanja in reševanja in zavrnitev vstopa na zunanji meji EU kot celote v istem obdobju v skladu z najnovejšimi razpoložljivimi podatki agencije Frontex in Eurostata.
5. Komisija prvi tak izvedbeni akt iz odstavka 1 sprejme ... [dva meseca od datuma začetka veljavnosti te uredbe], nato pa 15. oktobra vsaka tri leta.

Potem ko Komisija sprejme izvedbeni akt iz odstavka 1, vsaka država članica v roku šestih mesecev od sprejetja drugega in vseh naslednjih takih izvedbenih aktov zagotovi, da ima zadostne zmogljivosti, določene v navedenem izvedbenem aktu. Za namene prvega takega izvedbenega akta, države članice zagotovijo, da imajo zadostne zmogljivosti, določene v navedenem izvedbenem aktu, pred ... [datum začetka uporabe te uredbe].

Člen 48

Ukrepi, ki se uporabijo, kadar so zadostne zmogljivosti države članice zapolnjene

1. Kadar je število prosilcev, za katere se v državi članici uporablja azilni postopek na meji, v kombinaciji s številom oseb, za katere se uporablja postopek vračanja na meji, vzpostavljen na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺, ali, kadar je ustrezno, enakovreden postopek vračanja na meji, vzpostavljen v skladu z nacionalnim pravom, v katerem koli trenutku enako številu, ki je za navedeno državo članico določeno v izvedbenem aktu Komisije iz člena 47(1), prvi pododstavek, ali višje, lahko navedena država članica o tem dejstvu uradno obvesti Komisijo.
2. Kadar država članica uradno obvesti Komisijo v skladu z odstavkom 1, ji z odstopanjem od člena 45(1) v okviru postopka na meji ni treba obravnavati prošenj, ki jih podajo prosilci iz člena 42(1), točka (j), v trenutku, ko je število prosilcev, za katere se v tej državi članici uporablja postopek na meji, enako številu iz člena 47(1), prvi pododstavek, ali višje.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

3. Ukrep, določen v odstavku 2, se uporablja na podlagi prihodov in odhodov, zadevna država članica pa mora v okviru postopka na meji nadalje obravnavati prošnje prosilcev iz člena 42(1), točka (j), takoj ko je število prosilcev, za katere se v tej državi članici uporablja postopek na meji, v danem trenutku manjše od števila iz člena 47(1), prvi pododstavek.
4. Ukrep, določen v odstavku 2, lahko država članica uporabi za preostanek istega koledarskega leta od naslednjega dne po datumu uradnega obvestila v skladu z odstavkom 1.

Člen 49

Uradno obvestilo države članice, kadar so zadostne zmogljivosti zapolnjene

1. Uradno obvestilo iz člena 48 vsebuje naslednje informacije:
 - (a) število prosilcev, za katere se uporablja azilni postopek na meji, postopek vračanja na meji, vzpostavljen na podlagi Uredbe (EU) .../...⁺, ali, kadar je ustrezno, enakovreden postopek vračanja na meji, vzpostavljen v skladu z nacionalnim pravom, v zadevni državi članici v času uradnega obvestila;
 - (b) ukrep iz člena 48, ki ga zadevna država članica namerava uporabljati ali nadalje uporabljati;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (c) utemeljeno obrazložitev glede namere zadevne države članice, v kateri je opisano, kako bi lahko uporaba zadevnega ukrepa pripomogla k reševanju razmer, in, kadar je ustrezno, druge ukrepe, ki jih je zadevna država članica sprejela ali jih namerava sprejeti na nacionalni ravni za ublažitev razmer, vključno s tistimi iz člena 6(3) Uredbe (EU) .../...⁺.
- 2. Država članica lahko Komisijo uradno obvesti v skladu s členom 48 te uredbe kot del uradnega obvestila iz členov 58 in 59 Uredbe (EU) .../...⁺, kadar je ustrezno.
 - 3. Kadar država članica uradno obvesti Komisijo v skladu s členom 48, zadevna država članica ustrezno obvesti druge države članice.
 - 4. Država članica, ki uporabi ukrep iz člena 48, Komisijo mesečno obvešča o naslednjem:
 - (a) številu prosilcev, za katere se v navedenem času v njej uporablja postopek na meji;
 - (b) spremembah v številu prihodov in odhodov oseb, za katere se uporabljajo postopki na meji, in sicer za vsak teden v danem mesecu;
 - (c) tem, koliko osebja je odgovornega za obravnavo prošenj v okviru postopka na meji;
 - (d) povprečnem trajanju obravnave v upravni fazi postopka; ter

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (e) tem, kako dolgo v povprečju sodišče obravnava prošnjo, ki jo vloži prosilec, da se mu dovoli, da ostane do odločitve o pritožbi.

Komisija spremlja uporabo ukrepa iz člena 48 te uredbe in v ta namen pregleda informacije, ki jih predložijo države članice. Komisija v okviru poročila iz člena 9a Uredbe (EU) .../...⁺ zagotovi oceno uporabe ukrepa iz člena 48 te uredbe v vseh državah članicah.

Člen 50

Uradno obvestilo države članice, kadar je doseženo največje letno število prošenj

Kadar je število prošenj, ki so bile v dani državi članici v enem koledarskem letu obravnavane v okviru postopka na meji, enako največjemu številu prošenj, ki je za to državo članico določeno v izvedbenem aktu iz člena 47(1), ali višje, lahko navedena država članica o tem ustrezno uradno obvesti Komisijo.

Kadar država članica uradno obvesti Komisijo v skladu s prvim odstavkom tega člena, Komisija hitro preuči informacije, ki jih je predložila zadevna država članica, da preveri, ali je število prošenj, ki jih je ta država članica od začetka koledarskega leta obravnavala v okviru postopka na meji, enako številu prošenj, ki je za navedeno državo članico določeno v izvedbenem aktu iz člena 47(1), ali višje.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Komisija po zaključku preverjanja zadevno državo članico z izvedbenim aktom pooblasti, da v okviru postopka na meji ne obravnava prošenj, ki jih podajo prosilci iz člena 42(1), točki (c) in (j).

Tako pooblastilo države članice ne izvzema iz obveznosti, da v okviru postopka na meji obravnava prošnje, ki jih podajo prosilci iz člena 42(1), točka (f), in člena 42(5), točka (b).

Člen 51

Roki

1. Z odstopanjem od člena 28 te uredbe se prošnje, za katere se uporablja postopek na meji, vložijo najpozneje pet dni po prvi registraciji ali, po predaji na podlagi člena 67(11) Uredbe (EU) .../...⁺, pet dni po prihodu prosilca v državo članico premestitve po taki predaji, pod pogojem, da ima prosilec dejansko možnost za vložitev prošnje. Neupoštevanje roka petih dni ne vpliva na nadaljnjo uporabo postopka na meji.
2. Postopek na meji je čim krajši, hkrati pa omogoča popolno in pravično obravnavo prošenj. Brez poseganja v tretji pododstavek tega odstavka postopek na meji traja največ 12 tednov od dneva, ko je prošnja registrirana, dokler prosilec nima več pravice ostati in se mu ne dovoli ostati. Po tem obdobju se prosilcu dovoli vstop na ozemlje države članice, razen kadar se uporablja člen 4 Uredbe (EU) .../...⁺⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

Države članice z odstopanjem od člena 35 predpišejo določbe o trajanju postopka obravnave, o trajanju obravnave prošnje prosilca, da ostane, vložene v skladu s členom 68(4) in (5), s strani sodišča in, kadar je ustrezno, o trajanju pritožbenega postopka. Določitev trajanja zagotavlja, da se vsi navedeni postopkovni koraki zaključijo v 12 tednih od registracije prošnje.

12-tedenski rok se lahko podaljša na 16 tednov, če država članica, ki ji je oseba predana na podlagi člena 67(11) Uredbe (EU) .../...⁺, uporabi postopek na meji.

Člen 52

Določitev odgovorne države članice in premestitev

1. Brez poseganja v roke iz člena 51(2) te uredbe se države članice, kadar se uporabljajo pogoji za postopek na meji, odločijo izvesti postopek za določitev države članice, odgovorne za obravnavo prošnje, kakor je določeno v Uredbi (EU) .../...⁺, na lokacijah, na katerih bo izveden postopek na meji.
2. Kadar so pogoji za uporabo postopka na meji izpolnjeni v državi članici, iz katere je prosilec predan, lahko postopek na meji uporabi država članica, ki ji je prosilec predan v skladu s členom 67(11)] Uredbe (EU) .../...⁺, brez poseganja v roke iz člena 51(2) te uredbe.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Člen 53

Izjeme od azilnega postopka na meji

1. Postopek na meji se za mladoletnike brez spremstva uporablja le v okoliščinah iz člena 42(3), točka (b). Kadar obstaja dvom glede starosti prosilca pristojni organi hitro izvedejo ugotavljanje starosti v skladu s členom 25.
2. Države članice postopka na meji ne uporabljajo ali ga prenehajo uporabljati v kateri koli fazi postopka, kadar:
 - (a) organ za presojo meni, da razlogi za zavrženje prošnje kot nedopustne ali za uporabo pospešenega postopka obravnave niso veljavni ali pa so prenehali veljati;
 - (b) prosilcem s posebnimi potrebami glede sprejema, vključno z mladoletniki, ni mogoče zagotoviti potrebne podpore v skladu s poglavjem IV Direktive (EU) .../...⁺ na lokacijah iz člena 54;
 - (c) prosilcem s potrebo po posebnih procesnih jamstvih ni mogoče zagotoviti potrebne podpore na lokacijah iz člena 54;
 - (d) obstajajo ustrezni zdravstveni razlogi, da se postopek na meji ne uporabi, vključno z razlogi s področja duševnega zdravja;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (e) jamstva in pogoji za pridržanje iz členov 10 do 13 Direktive (EU) .../...⁺ niso izpolnjeni ali niso več izpolnjeni, postopka na meji pa za prosilca ni mogoče uporabiti brez pridržanja.

V primerih iz prvega pododstavka tega odstavka pristojni organ prosilcu dovoli vstop na ozemlje države članice in uporabi ustrezen postopek iz poglavja III.

Člen 54

Lokacije za izvajanje azilnega postopka na meji

1. Med obravnavo prošenj, za katere se uporablja postopek na meji, država članica na podlagi člena 9 Direktive EU) .../...⁺ in brez poseganja v člen 10 navedene direktive od prosilcev zahteva, da praviloma prebivajo na zunanji meji ali v njeni bližini ali na tranzitnih območjih oziroma na drugih določenih lokacijah na njenem ozemlju, pri čemer se v celoti upoštevajo posebne geografske razmere te države članice.
2. Brez poseganja v člen 47 države članice zagotovijo, da družine z mladoletniki, po tem, ko ocenijo največje koristi otroka, prebivajo v sprejemnih objektih, ki ustrezajo njihovim potrebam, in zagotovijo življenjski standard, ki ustreza telesnemu, duševnemu, duhovnemu, moralnemu in socialnemu razvoju mladoletnika, ob polnem spoštovanju zahtev iz poglavja IV Direktive (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

3. Vsaka država članica do ... [dva meseca pred datumom začetka uporabe te uredbe] Komisiji sporoči lokacije, na katerih se bo izvajal postopek na meji, tudi ko se uporablja člen 45. Države članice zagotovijo, da zmogljivost teh lokacij zadostuje za obravnavo prošelj iz člena 45. Vse spremembe glede določitve lokacij, na katerih se izvaja postopek na meji, se Komisiji uradno sporočijo v dveh mesecih po uveljavitvi sprememb.
4. Zahteva po prebivanju na določenem kraju v skladu z odstavki 1, 2 in 3 se ne šteje za dovoljenje za vstop na ozemlje države članice in bivanje na njem.
5. Kadar je treba prosilca, za katerega se uporablja postopek na meji, predati organu za presojo ali pristojnemu sodišču prve stopnje za namene takšnega postopka ali predati zaradi zdravljenja, takšno potovanje samo po sebi ne pomeni vstopa na ozemlje države članice.

Člen 55

Naknadne prošnje

1. Prošnja, podana, ko še ni bila sprejeta končna odločitev o predhodni prošnji istega prosilca, se šteje za naknadno navedbo in ne za novo prošnjo.

Ta naknadna navedba se obravnava v odgovorni državi članici v okviru tekoče obravnave v upravnem postopku ali v okviru katerega koli potekajočega pritožbenega postopka, v kolikor lahko pristojno sodišče upošteva elemente, na katerih temelji naknadna navedba.

2. Katera koli naknadna prošnja v kateri koli državi članici, potem ko je bila sprejeta končna odločitev v zvezi s predhodno prošnjo istega prosilca, se šteje za nakladno prošnjo in jo obravnava odgovorna država članica.
3. Naknadna prošnja je predmet predhodne obravnave, v kateri organ za presojo ugotovi, ali so se pojavili ali bili s strani prosilca predstavljeni novi elementi, ki:
 - (a) znatno povečujejo verjetnost, da prosilec izpolnjuje pogoje za upravičenca do mednarodne zaščite v skladu z Uredbo EU) .../...⁺, ali
 - (b) se nanašajo na predhodno uporabljen razlog za nedopustnost, kadar je bila predhodna prošnja zavržena kot nedopustna.
4. Predhodna obravnava se izvede na podlagi pisnih navedb ali osebne razgovora v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II. Osebni razgovor se zlasti lahko opusti v primerih, kadar je iz pisnih navedb jasno, da prošnja ne vsebuje novih elementov iz odstavka 3.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Elementi, ki jih predloži prosilec, se štejejo za nove le, kadar prosilec brez lastne krivde ni mogel predstaviti navedenih elementov v okviru prejšnje prošnje. Kakršnih koli elementov, ki bi jih prosilec lahko predložil prej, ni treba upoštevati, razen če bistveno povečujejo verjetnost, da prošnja ne bi bila nedopustna ali da bi bil prosilec upravičen do mednarodne zaščite, ali če je bila predhodna prošnja zavržena kot implicitno umaknjena v skladu s členom 41 brez vsebinske obravnave.
6. Kadar prosilec predloži nove elemente iz odstavka 3 ali so se ti elementi pojavili, se prošnja nadalje vsebinsko obravnava, razen če se prošnja lahko šteje za nedopustno na podlagi drugega razloga iz člena 38(1).
7. Kadar prosilec ne predloži novih elementov iz odstavka 3 ali se ti elementi niso pojavili, se prošnja zavrže kot nedopustna na podlagi člena 38(2).

Člen 56

Izjema glede pravice ostati v državi članici v primeru naknadnih prošenj

Brez poseganja v načelo nevračanja lahko države članice določijo izjemo glede pravice ostati na njihovem ozemlju ter odstopajo od člena 68(5), točka (d), kadar:

- (a) je bila prva naknadna prošnja vložena samo zato, da bi odložili ali onemogočili izvršitev odločbe, na podlagi katere bi moral biti prosilec neizbežno odstranjen iz navedene države članice in ki ni nadalje obravnavana na podlagi člena 55(7), ali

- (b) je v kateri koli državi članici podana druga ali nadaljnja naknadna prošnja po tem, ko je bila že sprejeta končna odločitev, s katero je bila predhodna naknadna prošnja zavržena kot nedopustna ali zavrnjena neutemeljena ali očitno neutemeljena.

ODDELEK V

KONCEPTI VARNE DRŽAVE

Člen 57

Pojem učinkovite zaščite

1. Šteje se, da tretja država, ki je ratificirala in spoštuje Ženevsko konvencijo v mejah odstopanj ali omejitev, ki jih je uvedla navedena tretja država, kot dovoljuje navedena konvencija, zagotavlja učinkovito zaščito. V primeru geografskih omejitev, ki jih uvede tretja država, se obstoj zaščite oseb, ki ne spadajo na področje uporabe Ženevske konvencije, ocenjuje v skladu z merili iz odstavka 2.
2. V primerih, ki niso tisti naveden v odstavku 1, se šteje, da tretja država zagotavlja učinkovito zaščito le, kadar so izpolnjena vsaj naslednja merila:
 - (a) osebam iz odstavka 1 je dovoljeno ostati na ozemlju zadevne tretje države,
 - (b) osebe iz odstavka 1 imajo dostop do sredstev za preživetje, ki zadostujejo za ohranjanje ustreznega življenjskega standarda glede na splošne razmere v navedeni tretji državi gostiteljici;

- (c) osebe iz odstavka 1 imajo dostop do zdravstvenega varstva in osnovnega zdravljenja za bolezni pod pogoji, ki so na splošno določeni v tej tretji državi;
- (d) osebe iz odstavka 1 imajo dostop do izobraževanja pod pogoji, ki so na splošno določeni v tej tretji državi, ter
- (e) dokler ni mogoče najti trajne rešitve, je na voljo učinkovita zaščita.

Člen 58

Koncept prve države azila

1. Tretja država se za prosilca lahko šteje za prvo državo azila le, kadar v navedeni državi:
 - (a) je bil prosilec pred potovanjem v Unijo deležen učinkovite zaščite v skladu z Ženevsko konvencijo iz člena 57(1) ali je bil deležen učinkovite zaščite iz člena 57(2) in lahko to zaščito še vedno izkoristi;
 - (b) življenje in svoboda prosilca nista ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja;
 - (c) za prosilca ne obstaja utemeljeno tveganje resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 Uredbe (EU) .../...⁺;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (d) je prosilec zaščiten pred vračanjem v skladu z Ženevsko konvencijo in pred odstranitvijo, s katero bi se kršila pravica do zaščite pred mučenjem in okrutnim, nečloveškim ali poniževalnim ravnanjem ali kaznovanjem, kot je določena v mednarodnem pravu.
- 2. Koncept prve države azila se lahko uporabi le, če prosilec v okviru individualne presoje ne more zagotoviti elementov, ki utemeljujejo, zakaj se koncept prve države azila zanj ne uporablja.
- 3. Tretja država se lahko šteje za prvo državo azila za mladoletnika brez spremstva le, kadar to ni v nasprotju z njegovo največjo koristjo in kadar so organi držav članic od organov zadevne tretje države najprej prejeli zagotovilo, da bodo navedeni organi mladoletnika brez spremstva sprejeli v nadzor ter da bo ta nemudoma deležen učinkovite zaščite, kot je opredeljena v členu 57.
- 4. Kadar se prošnja zavrže kot nedopustna zaradi uporabe koncepta prve države azila, organ za presojo:
 - (a) obvesti prosilca v skladu s členom 36 in
 - (b) prosilcu zagotovi dokument, s katerim organom zadevne tretje države v jeziku navedene države sporoča, da prošnja zaradi uporabe koncepta prve države azila vsebinsko ni bila obravnavana.

5. Kadar zadevna tretja država prosilca ne sprejme ponovno na svoje ozemlje ali ne odgovori v roku, ki ga določi pristojni organ, ima prosilec dostop do postopka v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II in oddelka I poglavja III.

Člen 59

Koncept varne tretje države

1. Tretja država se lahko določi kot varna tretja država le, kadar v navedeni državi:
- (a) življenje in svoboda tujih državljanov nista ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja;
 - (b) za tuje državljane ne obstaja utemeljeno tveganje resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 Uredbe (EU) .../...⁺;
 - (c) so tuji državljani zaščiteni pred vračanjem v skladu z Ženevsko konvencijo in pred odstranitvijo, s katero bi se kršila pravica do zaščite pred mučenjem in okrutnim, nečloveškim ali poniževalnim ravnanjem ali kaznovanjem, kot je določena v mednarodnem pravu;
 - (d) je mogoče zaprositi in, kadar so pogoji izpolnjeni, pridobiti učinkovito zaščito, kot je opredeljena v členu 57.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Določitev tretje države kot varne tretje države tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni se lahko opravi z izjemami za določene dele njenega ozemlja ali jasno prepoznavne kategorije oseb.
3. Presoja, ali se tretja država lahko določi kot varna tretja država v skladu s to uredbo, temelji na vrsti relevantnih in razpoložljivih virov informacij, vključno z informacijami držav članic, Agencije za azil, Evropske službe za zunanje delovanje, urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce, Sveta Evrope in drugih ustreznih mednarodnih organizacij.
4. Koncept varne tretje države se lahko uporablja:
 - (a) kadar je tretja država določena kot varna tretja država na ravni Unije ali nacionalni ravni v skladu s členoma 60 ali 64, ali
 - (b) glede določenega prosilca, kadar država ni bila določena kot varna tretja država na ravni Unije ali nacionalni ravni, pod pogojem, da so pogoji iz odstavka 1 v zvezi z navedenim prosilcem izpolnjeni.
5. Koncept varne tretje države se lahko uporablja le pod pogojem, da:
 - (a) prosilec v okviru individualne presoje ne more zagotoviti elementov, ki utemeljujejo, zakaj se koncept varne tretje države zanj ne uporablja;
 - (b) obstaja povezava med prosilcem in zadevno tretjo državo, na podlagi katere bi bilo razumno, da gre v navedeno državo.

6. Tretja država se lahko šteje za varno tretjo državo za mladoletnika brez spremstva le, kadar to ni v nasprotju z njegovo največjo koristjo in kadar so organi držav članic od organov zadevne tretje države najprej prejeli zagotovilo, da bodo navedeni organi mladoletnika brez spremstva sprejeli v nadzor ter da bo ta nemudoma imel dostop do učinkovite zaščite, kakor je opredeljena v členu 57.
7. Kadar se Unija in tretja država na podlagi člena 218 PDEU skupaj dogovorita, da bodo migranti, sprejeti na podlagi navedenega dogovora, zaščiteni v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi in ob polnem spoštovanju načela nevračanja, se lahko šteje, da so pogoji iz tega člena glede statusa varne tretje države izpolnjeni, brez poseganja v odstavka 5 in 6.
8. Kadar se prošnja zavrže kot nedopustna zaradi uporabe koncepta varne tretje države, organ za presojo:
 - (a) obvesti prosilca v skladu s členom 36 ter
 - (b) prosilcu zagotovi dokument, s katerim organom zadevne tretje države v jeziku navedene države sporoča, da prošnja zaradi uporabe koncepta varne tretje države vsebinsko ni bila obravnavana.
9. Kadar zadevna tretja država prosilca ne sprejme ali ne sprejme ponovno na svoje ozemlje, ima prosilec dostop do postopka v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II in oddelka I poglavja III.

Člen 60

Določitev varnih tretjih držav na ravni Unije

1. Tretje države se na ravni Unije določijo kot varne tretje države v skladu s pogoji iz člena 59(1).
2. Komisija s pomočjo Agencije za azil in na osnovi drugih virov informacij iz člena 59(3) pregleduje razmere v tretjih državah, ki so določene kot varne tretje države.
3. Agencija za azil Komisiji na njeno zahtevo zagotovi informacije in analizo o določenih tretjih državah, ki bi se lahko preučile za določitev kot varne tretje države na ravni Unije. Komisija hitro preuči vsako zahtevo države članice, da se oceni, ali bi bilo mogoče tretjo državo določiti kot varno tretjo državo na ravni Unije.
4. Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 74 za začasen preklic določitve tretje države kot varne tretje države na ravni Unije pod pogoji iz člena 63.

Člen 61

Koncept varne izvorne države

1. Tretja država se lahko v skladu s to uredbo določi kot varna izvorna država le, kadar se na podlagi pravnega položaja, uporabe prava v okviru demokratičnega sistema in splošnih političnih okoliščin lahko sklepa, da ni preganjanja, kot je opredeljeno v členu 9 Uredbe (EU) .../...⁺, in utemeljenega tveganja resne škode, kot je opredeljeno v členu 15 navedene uredbe.
2. Določitev tretje države kot varne izvorne države tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni se lahko opravi z izjemami za določene dele njenega ozemlja ali jasno prepoznavne kategorije oseb.
3. Presoja, ali je tretja država varna izvorna država v skladu s to uredbo, temelji na vrsti relevantnih in razpoložljivih virov informacij, vključno z informacijami držav članic, Agencije za azil, Evropske službe za zunanje delovanje, urada visokega komisarja Združenih narodov za begunce in drugih ustreznih mednarodnih organizacij, ter upošteva, kadar je na voljo, skupno analizo informacij o izvorni državi iz člena 11 Uredbe (EU) 2021/2303.
4. Pri presoji iz odstavka 3 se med drugim upošteva tudi obseg zaščite pred preganjanjem ali resno škodo, ki ga zagotavljajo:
 - (a) ustrezni zakoni in predpisi države ter način, na katerega se ti uporabljajo;

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) spoštovanje pravic in svoboščin, določenih v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali v Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah ali v Konvenciji Združenih narodov proti mučenju, zlasti pa pravic, od katerih v skladu s členom 15(2) navedene Evropske konvencije ni mogoče odstopati;
- (c) odsotnost izгона, odstranitve ali izročitve lastnih državljanov tretjim državam, v katerih med drugim obstaja resna nevarnost, da bi bili podvrženi smrtni kazni, mučenju, preganjanju ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, ali v katerih bi bila njihovo življenje ali svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, spolne usmerjenosti, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja ali v katerih obstaja resna nevarnost izгона, odstranitve ali izročitve drugi tretji državi;
- (d) sistem učinkovitih pravnih sredstev zoper kršitve navedenih pravic in svoboščin.

5. Koncept varne izvirne države se lahko uporablja le pod pogojem, da:

- (a) ima prosilec državljanstvo navedene države ali je oseba brez državljanstva in je imel prej običajno prebivališče v tej državi;
- (b) prosilec ne spada v kategorijo oseb, za katero je bila sprejeta izjema pri določanju tretje države kot varne izvirne države;

- (c) prosilec v okviru individualne presoje ne more zagotoviti elementov, ki utemeljujejo, zakaj se koncept varne izvorne države zanj ne uporablja.

Člen 62

Določitev varnih izvornih držav na ravni Unije

1. Tretje države se na ravni Unije določijo kot varne izvorne države v skladu s pogoji iz člena 61.
2. Komisija s pomočjo Agencije za azil in na osnovi drugih virov informacij iz člena 61(3) pregleduje razmere v tretjih državah, ki so določene kot varne izvorne države.
3. Agencija za azil Komisiji na njeno zahtevo zagotovi informacije in analizo o določenih tretjih državah, ki bi se lahko preučile za določitev kot varne izvorne države na ravni Unije. Komisija hitro preuči vsako zahtevo države članice, da se oceni, ali bi bilo mogoče tretjo državo določiti kot varno izvorno državo na ravni Unije.
4. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 74 za začasen preklic določitve tretje države kot varne izvorne države na ravni Unije pod pogoji iz člena 63.

Člen 63

Začasen preklic in trajna odstranitev določitve tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije

1. V primeru znatnih sprememb razmer v tretji državi, ki je določena kot varna tretja država ali varna izvirna država na ravni Unije, Komisija izvede utemeljeno presojo, ali navedena tretja država izpolnjuje pogoje iz člena 59 oziroma 61, in če meni, da navedeni pogoji niso več izpolnjeni, sprejme delegirani akt v skladu s členom 74 o začasnem preklicu določitve navedene tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije za šest mesecev.
2. Komisija redno pregleduje razmere v tretji državi iz odstavka 1 in pri tem med drugim upošteva informacije držav članic in Agencije za azil o naknadnih spremembah razmer v navedeni državi.
3. Kadar Komisija v skladu z odstavkom 1 sprejme delegirani akt o začasnem preklicu določitve tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije, v treh mesecih po datumu sprejetja navedenega delegiranega akta v skladu z rednim zakonodajnim postopkom predloži predlog za spremembo te uredbe za trajno odstranitev določitve navedene tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije.

4. Kadar Komisija ne predloži predloga iz odstavka 3 v treh mesecih po sprejetju delegiranega akta iz odstavka 1, delegirani akt o začasnem preklicu določitve tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije preneha veljati. Kadar Komisija tak predlog predloži v treh mesecih po sprejetju delegiranega akta iz odstavka 1, je pooblaščen, da na podlagi utemeljene presoje podaljša veljavnost navedenega delegiranega akta za šest mesecev z možnostjo enkratnega podaljšanja tega podaljšanja.
5. Brez poseganja v odstavek 4, kadar predlog za trajno odstranitev določitve navedene tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije, ki ga predloži Komisija, ni sprejet v petnajstih mesecih po predložitvi predloga s strani Komisije, začasen preklic določitve navedene tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije preneha veljati.

Člen 64

Določitev tretjih držav kot varne tretje države ali varne izvirne države na nacionalni ravni

1. Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo zakonodajo, ki omogoča nacionalno določitev varnih tretjih držav ali varnih izvornih držav poleg tistih, ki so določene na ravni Unije, za namen obravnave prošenj za mednarodno zaščito.
2. Kadar je bila določitev tretje države kot varne tretje države ali varne izvirne države na ravni Unije začasno preklicana na podlagi člena 63(1), države članice navedene države ne določijo kot varne tretje države ali varne izvirne države na nacionalni ravni.

3. Kadar je bila določitev tretje države kot varne tretje države ali varne izvorne države na ravni Unije začasno preklicana v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, lahko država članica Komisijo uradno obvesti, da meni, da navedena država po spremembah razmer v njej spet izpolnjuje pogoje iz člena 59(1) in člena 61.

Uradno obvestilo vsebuje utemeljeno presojo izpolnjevanja pogojev iz člena 59(1) in člena 61 s strani navedene države, vključno z razlago posameznih spremenjenih razmer v zadevni tretji državi, zaradi katerih ta spet izpolnjuje navedene pogoje.

Komisija po uradnem obvestilu od Agencije za azil zahteva, naj ji predloži informacije in analizo o razmerah v tretji državi.

Država članica, ki pošlje uradno obvestilo, lahko navedeno tretjo državo določi kot varno tretjo državo ali varno izvorno državo na nacionalni ravni, če Komisija tej določitvi ne ugovarja.

Pravica Komisije do ugovora se omeji na obdobje dveh let po datumu, ko je bila določitev navedene tretje države kot varne tretje države ali varne izvorne države na ravni Unije trajno odstranjena. Vsak ugovor Komisije se izda v treh mesecih od datuma vsakega uradnega obvestila države članice in po ustreznem pregledu razmer v navedeni tretji državi, ob upoštevanju pogojev iz členov 59(1) in 61 te uredbe.

Kadar Komisija meni, da so ti pogoji izpolnjeni, lahko v skladu z rednim zakonodajnim postopkom predloži predlog za spremembo te uredbe, da se navedena tretja država določi kot varna tretja država ali varna izvorna država na ravni Unije.

4. Države članice Komisijo in Agencijo za azil uradno obvestijo o tretjih državah, ki so na nacionalni ravni določene kot varne tretje države ali varne izvorne države, in sicer do ... [datum začetka uporabe te uredbe] in takoj po vsaki določitvi ali spremembi določitev. Države članice Komisijo in Agencijo za azil enkrat letno obvestijo o drugih varnih tretjih državah, za katere se navedeni koncept uporablja v zvezi s posameznimi prosilci iz člena 59(4), točka (b).

Poglavje IV

Postopki za odvzem mednarodne zaščite

Člen 65

Odvzem mednarodne zaščite

Organ za presojo ali, kadar je določeno v nacionalnem pravu, pristojno sodišče začne obravnavo za odvzem mednarodne zaščite državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, kadar se pojavijo novi elementi ali ugotovitve, ki kažejo, da obstajajo razlogi za ponovno preučitev, ali je ta oseba upravičena do mednarodne zaščite, zlasti v primerih iz členov 14 in 19 Uredbe (EU)...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Člen 66

Postopkovna pravila za odvzem mednarodne zaščite

1. Kadar organ za presojo ali, kadar tako določa nacionalno pravo, pristojno sodišče začne obravnavo za odvzem mednarodne zaščite državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva, zadevna oseba uživa naslednja jamstva:
 - (a) pisno se jo obvesti, da se ponovno preučuje, ali izpolnjuje pogoje za upravičenca do mednarodne zaščite, in o razlogih za takšno ponovno preučitev;
 - (b) obvesti se jo o obveznosti, da sodeluje z organom za presojo in drugimi pristojnimi organi, ter zlasti o tem, da se od nje pričakuje, da poda pisno izjavo in se zgласi na osebem razgovoru ali zaslišanju in odgovori na vprašanja;
 - (c) obvesti se jo o posledicah nesodelovanja z organom za presojo in drugimi pristojnimi organi ter o tem, da nepredložitev pisne izjave in nezglasitev na osebem razgovoru ali zaslišanju brez ustrezne utemeljitve organu za presojo ali pristojnemu sodišču ne preprečuje sprejetja odločitve o odvzemu mednarodne zaščite, in

- (d) omogoči se ji, da v razumnem času od datuma, ko prejme informacije iz točke (a), in na osebnem razgovoru ali zaslišanju na datum, ki ga določi organ za presojo ali, kadar tako določa nacionalno pravo, pristojno sodišče, predloži pisno izjavo o razlogih, zakaj ji mednarodna zaščita ne bi smela biti odvzeta.

2. Za namene odstavka 1 organ za presojo ali pristojno sodišče:

- (a) pridobi ustrezne, natančne in posodobljene informacije iz ustreznih in razpoložljivih nacionalnih virov, virov Unije in mednarodnih virov ter, kadar so na voljo, upošteva skupno analizo razmer v določeni izvorni državi in smernice iz člena 11 Uredbe (EU) 2021/2303 in
- (b) ne pridobi informacij od domnevnih subjektov preganjanja ali resne škode na način, da bi bili takšni subjekti obveščeni, da je zadevna oseba upravičenec do mednarodne zaščite, katere status se ponovno preučuje.

3. Odločitev o odvzemu mednarodne zaščite se čim prej izda v pisni obliki. Odločitev vsebuje obrazložitev dejanskih in pravnih razlogov za odvzem ter pisni pouk o tem, kako je odločitev mogoče izpodbijati, in o relevantnih rokih.

4. Kadar organ za presojo ali, kadar je določeno v nacionalnem pravu, pristojno sodišče sprejme odločitev o odvzemu mednarodne zaščite, se smiselno uporabljajo členi 6, 17, 18 in 19.
5. Kadar državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ne sodeluje, tako da brez ustrezne utemeljitve ne predloži pisne izjave, se ne zglaši na osebem razgovoru ali zaslišanju ali ne odgovori na vprašanja, nepredložitev pisne izjave ali nezglasitev na osebem razgovoru ali zaslišanju organu za presojo ali pristojnemu sodišču ne preprečuje sprejetja odločitve o odvzemu mednarodne zaščite. Takšna odklonitev sodelovanja se lahko obravnava le kot izpodbojna domneva, da državljan tretje države ali oseba brez državljanstva ne želi več uživati mednarodne zaščite.
6. Postopek iz tega člena se ne uporablja, kadar se državljan tretje države ali oseba brez državljanstva:
 - (a) nedvoumno odpove temu, da se mu oziroma ji prizna status upravičenca do mednarodne zaščite;
 - (b) postane državljan države članice ali
 - (c) naknadno pridobi priznanje mednarodne zaščite v drugi državi članici.

Države članice primere iz tega odstavka zaključijo skladno s svojim nacionalnim pravom. Tega zaključka ni treba podati v obliki odločbe, temveč se zabeleži vsaj v prosilčevem spisu skupaj z navedbo pravne podlage za ta zaključek.

Poglavje V

Pritožbeni postopek

Člen 67

Pravica do učinkovitega pravnega sredstva

1. Prosilci in osebe, ki jim je bila odvzeta mednarodna zaščita, imajo pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz poglavja II glede pritožbenega postopka zoper naslednje:
 - (a) odločitev, s katero se prošnja zavrže kot nedopustna;
 - (b) odločitev, s katero se prošnja zavrne kot neutemeljena ali očitno neutemeljena tako glede statusa begunca kot glede statusa subsidiarne zaščite;
 - (c) odločitev, s katero se prošnja zavrže kot implicitno umaknjena;
 - (d) odločitev o odvzemu mednarodne zaščite;
 - (e) odločbo o vrnitvi, izdano v skladu s členom 37 te uredbe.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (d), tega odstavka lahko države članice v svojem nacionalnem pravu določijo, da zoper primere iz člena 66(6) ni mogoče vložiti pritožbe.

Kadar se odločba o vrnitvi sprejme kot del povezane odločitve iz točk (a), (b), (c) ali (d) prvega pododstavka, se pritožba zoper odločbo o vrnitvi vloži skupaj s pritožbo zoper navedeno povezano odločitev pred istim sodiščem ter v okviru istega sodnega postopka in istih rokov. Kadar se odločba o vrnitvi izda kot ločen akt na podlagi člena 37, se lahko pritožba zoper njo vloži v ločenem sodnem postopku. Roki za ta ločeni sodni postopek ne presegajo rokov iz odstavka 7 tega člena.

2. Brez poseganja v odstavek 1 imajo osebe, priznane kot upravičene do subsidiarne zaščite, pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločitve o neutemeljenosti njihove prošnje v zvezi s statusom begunca.
3. Učinkovito pravno sredstvo iz odstavka 1 vsaj pred sodiščem prve stopnje zagotavlja popolno in ex nunc presojo dejstev in pravnih vprašanj, vključno, kadar je ustrezno, s presojo potreb po mednarodni zaščiti v skladu z Uredbo (EU) .../...⁺.
4. Prosilcem, osebam, ki jim je bila odvzeta mednarodna zaščita, in osebam, priznanim kot upravičenim do subsidiarne zaščite, se za namene zaslišanja pred pristojnim sodiščem, kadar se takšno zaslišanje opravi in drugače ni mogoče zagotoviti ustrezne komunikacije, zagotovi tolmačenje.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

5. Kadar sodišče meni, da je to potrebno, zagotovi prevod ustreznih dokumentov, ki še niso bili prevedeni v skladu s členom 34(4). Druga možnost je, da prevode navedenih zadevnih dokumentov zagotovijo drugi subjekti, plačajo pa se iz javnih sredstev v skladu z nacionalnim pravom.

Prosilec, oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, in oseba, ki je priznana kot upravičena do subsidiarne zaščite, lahko na lastne stroške zagotovi prevod drugih dokumentov.

6. Kadar dokumenti niso predloženi pravočasno, kot določi sodišče, v primeru, da mora prevod zagotoviti prosilec, ali kadar dokumenti niso predloženi pravočasno, da bi sodišče lahko zagotovilo njihov prevod, v primeru, da prevod zagotovi sodišče, lahko sodišče teh dokumentov ne upošteva.

7. Države članice v svojem nacionalnem pravu določijo naslednje roke, v katerih lahko prosilci, osebe, ki jim je bila odvzeta mednarodna zaščita, in osebe, priznane kot upravičene do subsidiarne zaščite, vložijo pritožbo zoper odločitve iz odstavka 1:

- (a) najmanj pet dni in največ deset dni v primeru odločitve, s katero se prošnja zavrže kot nedopustna ali implicitno umaknjena ali zavrne kot neutemeljena ali očitno neutemeljena, če so v času odločitve podane katere koli okoliščine iz člena 42(1) ali (3);
- (b) najmanj dva tedna in največ en mesec v vseh drugih primerih.

8. Roki iz odstavka 7 začnejo teči od dne, ko je prosilec, oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, oseba, priznana kot upravičena do subsidiarne zaščite, ali njen zastopnik ali pravni svetovalec, ki pravno zastopa prosilca, uradno obveščen o odločitvi organa za presojo ali, v primeru odvzema mednarodne zaščite in kadar je določeno v nacionalnem pravu, pristojnega sodišča. Postopek uradnega obveščanja se določi v nacionalnem pravu.

Člen 68

Odložilni učinek pritožbe

1. Učinki odločbe o vrnitvi se avtomatično odložijo za toliko časa, dokler ima prosilec ali oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, pravico ostati ali ji je dovoljeno ostati v skladu s tem členom.
2. Prosilci in osebe, ki jim je bila odvzeta mednarodna zaščita, imajo pravico ostati na ozemlju držav članic do izteka roka, v katerem lahko uveljavljajo pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem prve stopnje, kadar pa je bila taka pravica v tem roku uveljavljena, do zaključka postopka v zvezi s pravnim sredstvom.

3. Brez poseganja v načelo nevračanja prosilec in oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, nima pravice ostati na podlagi odstavka 2, kadar je pristojni organ sprejel eno od naslednjih odločitev:
- (a) odločitev, s katero se prošnja zavrne kot neutemeljena ali očitno neutemeljena, če v času odločitve:
 - (i) je prosilec obravnavan v pospešenem postopku obravnave na podlagi člena 42(1) ali (3);
 - (ii) se za prosilca uporablja postopek na meji, razen kadar je prosilec mladoletnik brez spremstva;
 - (b) odločitev, s katero se prošnja zavrže kot nedopustna na podlagi člena 38(1), točka (a), (d) ali (e), ali člena 38(2), razen kadar je prosilec mladoletnik brez spremstva, za katerega se uporablja postopek na meji;
 - (c) odločitev, s katero se prošnja zavrže kot implicitno umaknjena;
 - (d) odločitev, s katero se naknadna prošnja zavrne kot neutemeljena ali očitno neutemeljena, ali
 - (e) odločitev o odvzemu mednarodne zaščite v skladu s členom 14(1), točke (b), (d) ali (e), ali členom 19(1), točka (b), Uredbe (EU) .../...⁺.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

4. V primerih iz odstavka 3 je sodišče pristojno, da po preučitvi dejstev in pravnih vprašanj na zahtevo prosilca ali osebe, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, odloči, ali bi bilo treba prosilcu ali osebi, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, dovoliti, da ostane na ozemlju držav članic do zaključka postopka v zvezi s pravnim sredstvom. Pristojno sodišče je na podlagi nacionalnega prava pristojno za odločanje o tej zadevi po uradni dolžnosti.
5. Za namene odstavka 4 se uporabljajo naslednji pogoji, kadar je to ustrezno glede na morebitne odločitve po uradni dolžnosti:
- (a) prosilec ali oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, ima za vložitev zahteve, da se ji dovoli ostati na ozemlju do zaključka postopka v zvezi s pravnim sredstvom, na voljo vsaj pet dni od datuma, ko je bila uradno obveščena o odločitvi;
 - (b) prosilcu ali osebi, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, se v primeru zaslišanja pred pristojnim sodiščem zagotovi tolmačenje, kadar drugače ni mogoče zagotoviti ustrezne komunikacije;
 - (c) prosilcu ali osebi, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, se na zahtevo zagotovi brezplačna pravna pomoč in zastopanje v skladu s členom 17;

(d) prosilca ali osebo, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, se ne odstrani z ozemlja odgovorne države članice:

(i) do izteka roka, do katerega je treba pri sodišču vložiti zahtevo, da se ji dovoli ostati;

(ii) kadar je prosilec ali oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, v predpisanem roku vložila zahtevo, da se ji dovoli ostati, dokler sodišče ne sprejme odločitve o tem, ali se prosilcu ali osebi, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, dovoli ostati na ozemlju;

(e) prosilec ali oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, je pravočasno in na ustrezen način obveščena o svojih pravicah na podlagi tega odstavka.

6. V primeru naknadnih prošenj lahko države članice z odstopanjem od odstavka 5, točka (d), v nacionalnem pravu določijo, da prosilec nima pravice ostati, in sicer brez poseganja v spoštovanje načela nevračanja, če se šteje, da je bila pritožba vložena zgolj zato, da bi se zadržala ali onemogočila izvršitev odločbe o vrnitvi, ki bi pomenila neizbežno odstranitev prosilca iz države članice.

7. Prosilec ali oseba, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, ki vloži nadaljnjo pritožbo zoper prvo ali poznejšo odločitev v pritožbenem postopku, nima pravice ostati na ozemlju države članice, brez poseganja v možnost, da sodišče prosilcu ali osebi, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, na zahtevo prosilca ali osebe, ki ji je bila odvzeta mednarodna zaščita, ali po uradni dolžnosti v primerih, ko se sklicuje na načelo nevračanja, dovoli ostati.

Člen 69

Trajanje pritožbenega postopka na prvi stopnji

Brez poseganja v ustrezno in celovito obravnavo pritožbe države članice v svojem nacionalnem pravu določijo razumne roke za to, da sodišče obravnava odločitve v skladu s členom 67(1).

Poglavje VI

Končne določbe

Člen 70

Izpodbijanje s strani javnih organov

Ta uredba ne vpliva na možnost, da javni organi izpodbijajo upravne ali sodne odločbe, kot določa nacionalna zakonodaja.

Člen 71
Sodelovanje

1. Vsaka država članica v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta uredba, imenuje nacionalno kontaktno točko in njen naslov sporoči Komisiji. Komisija navedene informacije posreduje drugim državam članicam.
2. Države članice v povezavi s Komisijo sprejmejo vse potrebne ukrepe za vzpostavitev neposrednega sodelovanja in izmenjave informacij med svojimi pristojnimi organi ter med navedenimi pristojnimi organi in Agencijo za azil.
3. Kadar se države članice odločijo za ukrepe iz člena 13(6), člena 27(5), člena 28(5) ter člena 35(2) in (5), o tem obvestijo Komisijo in Agencijo za azil takoj, ko prenehajo razlogi za uporabo teh izrednih ukrepov, in vsaj enkrat letno. Kadar je mogoče, navedene informacije vključujejo podatke o odstotnem deležu prošenj, pri katerih so bila uporabljena odstopanja, glede na skupno število prošenj, obdelanih v navedenem obdobju.

Člen 72

Shranjevanje podatkov

1. Države članice hranijo podatke iz členov 14, 27 in 28 deset let od datuma končne odločitve o prošnji za mednarodno zaščito. Podatki se izbrišejo po izteku navedenega obdobja ali kadar se nanašajo na osebo, ki je pred iztekom navedenega obdobja pridobila državljanstvo katere koli države članice, in sicer takoj, ko država članica ugotovi, da je zadevna oseba pridobila tako državljanstvo.
2. Vsi podatki se hranijo v skladu z Uredbo (EU) 2016/679, vključno z načelom omejitve namena in shranjevanja.

Člen 73

Izračun rokov

Če ni določeno drugače, se kateri koli rok, predpisan v tej uredbi, izračuna na naslednji način:

- (a) obdobje, izraženo v dnevih, tednih ali mesecih, se izračuna od trenutka, ko se je zgodil dogodek ali je prišlo do dejanja; dan, na katerega se je ta dogodek zgodil ali je prišlo do tega dejanja, se ne všteje v zadevno obdobje;

- (b) obdobje, izraženo v tednih ali mesecih, se konča z iztekom tistega dneva v zadnjem tednu ali mesecu, ki ustreza dnevni v tednu oziroma dnevni v mesecu, ko se je zgodil dogodek ali je prišlo do dejanja, od katerega se izračuna obdobje; kadar v obdobju, izraženem v mesecih, dneva, na katerega bi se moralo obdobje izteči, v zadnjem mesecu ni, se obdobje konča ob polnoči zadnjega dneva tega zadnjega meseca;
- (c) roki vključujejo sobote, nedelje in uradne praznike v zadevni državi članici; kadar se rok izteče na soboto, nedeljo ali uradni praznik, se naslednji delovni dan šteje kot zadnji dan roka.

Člen 74

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz členov 60, 62 in 63 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz členov 60, 62 in 63 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje²².
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 60, 62 ali 63, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o teh aktih ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da jim ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

²² UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

Člen 75
Prehodni ukrepi

Komisija do ... [tri mesece od datuma začetka veljavnosti te uredbe] v tesnem sodelovanju z državami članicami in ustreznimi organi, uradi in agencijami Unije Svetu predstavi skupni izvedbeni načrt, s katerim zagotovi, da so države članice do ... [prvi dan petindvajsetega meseca, ki sledi začetku veljavnosti te uredbe] ustrezno pripravljene na njeno izvajanje, pri čemer oceni morebitne opredeljene vrzeli in potrebne operativne ukrepe, ter o tem obvesti Evropski parlament.

Na podlagi skupnega izvedbenega načrta iz prvega odstavka vsaka država članica ob podpori Komisije in ustreznih organov, uradov in agencij Unije do ... [šest mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe] pripravi nacionalni izvedbeni načrt, v katerem določi ukrepe in časovni okvir za njihovo izvajanje. Vsaka država članica dokonča izvajanje svojega načrta do ... [prvi dan petindvajsetega meseca, ki sledi začetku veljavnosti te uredbe].

Za namene izvajanja tega člena lahko države članice uporabijo podporo ustreznih organov, uradov in agencij Unije, iz skladov Unije pa se lahko državam članicam zagotovi finančna podpora, in sicer v skladu s pravnimi akti, ki urejajo navedene organe, urade in agencije ter sklade.

Komisija pozorno spremlja izvajanje nacionalnih izvedbenih načrtov.

Člen 76
Finančna podpora

Ukrepi, ki jih države članice sprejmejo za vzpostavitev brezplačnega pravnega svetovanja in zadostnih zmogljivosti za izvajanje postopka na meji v skladu s to uredbo, so upravičeni do finančne podpore iz skladov, ki so na voljo v sklopu večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027.

Člen 77
Spremljanje in ocenjevanje

Komisija do ... [dve leti od datuma začetka uporabe te uredbe] in nato vsakih pet let poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te uredbe v državah članicah in, kjer je to ustrezno, predlaga spremembe.

Države članice Komisiji na njeno zahtevo pošljejo informacije, potrebne za pripravo poročila, najpozneje devet mesecev pred iztekom navedenega roka.

Komisija do ... [tri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe] in nato vsaka tri leta oceni, ali so števila iz člena 46 in člena 47(1), drugi pododstavek, in izjeme od azilnega postopka na meji ob upoštevanju splošnih migracijskih razmer v Uniji še naprej ustrezni, in, kadar je ustrezno, predlaga morebitne ciljno usmerjene spremembe.

Komisija do ... [eno leto od datuma začetka veljavnosti te uredbe] oceni koncept varne tretje države in, kadar je ustrezno, predlaga morebitne ciljno usmerjene spremembe.

Člen 78

Razveljavitev

1. Direktiva 2013/32/EU se razveljavi z učinkom od datuma iz člena 79(2), brez poseganja v člen 79(3).
2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.
3. Kolikor je Direktiva Sveta 2005/85/ES²³ še naprej zavezujoča za države članice, ki jih Direktiva 2013/32/EU ne zavezuje, se Direktiva 2005/85/ES razveljavi z učinkom od datuma, ko navedene države članice zavezuje ta uredba. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to uredbo.

Člen 79

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Ta uredba se uporablja od ... [dve leti od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

²³ Direktiva Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah (UL L 326, 13.12.2005, str. 13).

3. Ta uredba se uporablja za postopek za priznanje mednarodne zaščite v zvezi s prošnjami, vloženimi od ... [datum začetka uporabe te uredbe]. Prošnje za mednarodno zaščito, vložene pred tem datumom, ureja Direktiva 2013/32/EU. Ta uredba se uporablja za postopek za odvzem mednarodne zaščite, kadar se je obravnava za odvzem mednarodne zaščite začela ... [datum začetka uporabe te uredbe]. Kadar se je obravnava za odvzem mednarodne zaščite začela pred ... [datum začetka uporabe te uredbe], postopek za odvzem mednarodne zaščite ureja Direktiva 2013/32/EU.
4. Za države članice, ki jih Direktiva 2013/32/EU ne zavezuje, se sklicevanja nanjo v odstavku 3 tega člena razumejo kot sklicevanja na Direktivo 2005/85/ES.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA

Korelacijska tabela

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 3
Člen 2, točka (a)	–
Člen 2, točke (b), (c) in (d)	Člen 3, točke 12, 13 in 14
Člen 2, točka (e)	Člen 3, točka 8
Člen 2, točka (f)	Člen 3, točka 16
Člen 2, točki (g) in (h)	Člen 3, točki 1 in 2
Člen 2, točka (i)	Člen 3, točka 5
Člen 2, točki (j) in (k)	Člen 3, točki 3 in 4
Člen 2, točki (l) in (m)	Člen 3, točki 6 in 7
Člen 2, točka (n)	–
Člen 2, točke (o), (p) in (q)	Člen 3, točke 17, 18 in 19
–	Člen 3, točke 9, 10, 11, 15 in 20
Člen 3(1)	Člen 2(1)
Člen 3(2)	Člen 2(2)
Člen 3(3)	Člen 2(3)
Člen 4(1)	Člen 4(1) in 4(7)
Člen 4(2), točka (a)	Člen 4(6)
Člen 4(2), točka (b)	–
–	Člen 4 (3) and (5)
Člen 4(3)	Člen 4(8)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 4(4)	–
Člen 4(5)	–
Člen 5	–
–	Člen 5
–	Člen 26
Člen 6(1), prvi pododstavek	Člen 27(1), prvi pododstavek, prvi stavek
Člen 6(1), drugi pododstavek	Člen 4(4) in člen 27(3)
Člen 6(1), tretji pododstavek	Člen 4(2)
–	Člen 27(1), prvi pododstavek, točke (a) do (d) in drugi pododstavek
–	Člen 27(2), (4), (6) in (7)
Člen 6(2)	Člen 28(1) in člen 41(1), točka (a)
–	Člen 28(2)
Člen 6(3)	Člen 28(3)
Člen 6(4)	Člen 28(4)
–	Člen 28(5), (6) in (7)
Člen 6(5)	Člen 27(5)
–	Člen 29
Člen 7	Člen 31 in 32
Člen 7(1)	–
Člen 7(2), prvi pododstavek	Člen 31(1)
Člen 7(2), drugi pododstavek	–
–	Člen 31(2)
Člen 7(3)	Člen 32(1)
–	Člen 32(2) in (3)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 7(4) in (5)	–
Člen 7(5)	–
–	Člen 33
Člen 8(1)	Člen 30(1) in (2)
Člen 8(2)	Člen 30(3)
Člen 9(1)	Člen 10(1) in (2)
Člen 9(2)	Člen 10(3) in člen10(4), točki (a) in (b)
Člen 9(3)	Člen 10(5)
–	Člen 10(4), točka (c)
Člen 10(1)	–
Člen 10(2)	Člen 39(2)
Člen 10(3)	Člen 34(2)
Člen 10(3), točka (a)	Člen 34(2)
–	Člen 34(2), točka (a)
Člen 10(3), točka (b)	Člen 34(2), točka (b)
	Člen 34(2), točke (c) do (g)
Člen 10(3), točki (c) in (d)	Člen 34(3)
Člen 10(4)	–
Člen 10(5)	Člen 34(4)
Člen 11(1)	Člen 36(1)
Člen 11(2), prvi pododstavek	Člen 36(2) in (3)
Člen 11(2), drugi pododstavek	
Člen 11(3)	Člen 36(3)
–	Člen 36(4)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 12(1)	Člen 8(1)
Člen 12(1), točka (a)	Člen 8(2), prvi pododstavek, točke (b), (c) in (e) in drugi pododstavek
–	Člen 8(2), prvi pododstavek, točki (a) in (d)
–	Člen 8(2), tretji pododstavek
Člen 12(1), točka (b)	Člen 8(3)
Člen 12(1), točka (c)	Člen 8(4)
Člen 12(1), točka (d)	Člen 8(5)
Člen 12(1), točka (e)	Člen 8(6)
Člen 12(1), točka (f)	Člen 8(2), prvi pododstavek, točka (f)
–	Člen 8(7)
Člen 12(2)	–
–	Člen 9(1)
Člen 13(1)	Člen 9(2)
–	Člen 9(2), prvi pododstavek, točke (a),(b), (d), (e), (g) in (h)
Člen 13(2), točka (a)	Člen 9 (4)
Člen 13(2), točka (b)	Člen 9(2), prvi pododstavek, točka (f)
Člen 13(2), točka (c)	Člen 9(2), prvi pododstavek, točka (c) in člen 9(3)
Člen 13(2), točka (d)	Člen 9(5)
Člen 13(2), točka (e)	–
Člen 13(2), točka (f)	–
–	Člen 9(2), drugi pododstavek
Člen 14(1), prvi pododstavek	Člen 11(1), člen 12(1) in člen 13(6), prvi stavek

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
–	Člen 11(2)
–	Člen 13(1),
Člen 14(1), drugi pododstavek	Člen 13(6)
Člen 14(1), tretji pododstavek	Člen 13(2)
Člen 14(1), četrti pododstavek	Člen 22(3), prvi pododstavek
Člen 14(2), prvi pododstavek	Člen 13(11)
Člen 14(2), točka (a)	Člen 13(11), točka (a)
–	Člen 13(8) in (10)
–	Člen 13(11), prvi pododstavek, točke (b), (d) in (e) in tretji pododstavek
–	Člen 13(13), prvi pododstavek
Člen 14(2), točka (b)	Člen 13(11), prvi pododstavek, točka (c)
Člen 14(2), drugi pododstavek	Člen 13(11), drugi pododstavek
Člen 14(3)	Člen 13(14)
Člen 14(4)	Člen 13(11), drugi pododstavek
Člen 14(5)	Člen 41(1), točka (d)
Člen 15(1)	–
Člen 15(2)	Člen 13(3)
Člen 15(3)	Člen 13(3)
Člen 15(3), točka (a)	Člen 13(7), točka (a)
Člen 15(3), točka (b)	Člen 13(9)
Člen 15(3), točka (c)	Člen 13(5) in (9)
Člen 15(3), točka (d)	Člen 13(7), točka (b)
Člen 15(3), točka (e)	Člen 22(3), drugi pododstavek
–	Člen 13(8)
–	Člen 13(10)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
–	Člen 13(1)
Člen 15(4)	–
Člen 16	Člen 12(2)
Člen 17(1)	Člen 14(1)
Člen 17(2)	Člen 14(2)
Člen 17(3), prvi pododstavek	Člen 14(3) in (4)
Člen 17(3), drugi pododstavek	Člen 14(5)
Člen 17(4)	Člen 14(4)
Člen 17(5), prvi pododstavek	Člen 14(6), prvi pododstavek
Člen 17(5), drugi pododstavek	Člen 14(5), drugi pododstavek
Člen 17(5), tretji pododstavek	–
Člen 18(1), prvi pododstavek	Člen 24(1)
Člen 18(1), drugi pododstavek	Člen 24(5) in (6)
Člen 18(1), tretji pododstavek	Člen 24(2), drugi pododstavek
–	Člen 24(2), prvi in tretji pododstavek
–	Člen 24(5) in (6)
Člen 18(2)	Člen 24(3)
Člen 18(3)	Člen 24(4)
Člen 19	–
–	Člen 16
Člen 20(1)	Člen 17(1)
Člen 20(2)	Člen 15(3)
–	Člen 17(2)
–	Člen 17(2), točka (a)
Člen 20(3), prvi pododstavek	Člen 17(2), točka (b)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
–	Člen 17(2), točki (c) in (d)
Člen 20(3), drugi pododstavek	Člen 17(3)
Člen 20(3), tretji pododstavek	Člen 19(2)
Člen 20(4)	–
Člen 21(1)	Člen 19(1)
Člen 21(2)	–
Člen 21(3)	Člen 19(2)
Člen 21(4)	Člen 19(4)
Člen 21(5)	Člen 19(5)
–	Člen 19(3)
Člen 22(1)	Člen 15(1)
–	Člen 15(2) in (4)
Člen 22(2)	Člen 19(1)
Člen 23(1)	Člen 18(1) in (2)
Člen 23(2)	Člen 18(3)
Člen 23(3), prvi pododstavek	Člen 13(4)
Člen 23(3), drugi pododstavek	Člen 13(13), tretji pododstavek
Člen 23(4), prvi pododstavek	–
Člen 23(4), drugi pododstavek	Člen 13(12)
Člen 23(4), tretji pododstavek	Člen 13(13), drugi pododstavek
Člen 24(1)	Člen 20(1)
Člen 24(2)	Člen 20(1)
–	Člen 20(2), (4) in (5)
–	Člen 20(3), prvi pododstavek

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 24(3)	Člen 21(1) in (2)
Člen 24(4)	Člen 20(3), drugi pododstavek
–	Člen 23(1)
–	Člen 23(2), četrti pododstavek
	Člen 23(3) in (4)
	Člen 23(5), prvi pododstavek, točki (b) in (c) in drugi pododstavek
	Člen 23(6) in (7)
Člen 25(1), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 23(2), prvi pododstavek, točki (a) in (b) in drugi pododstavek, člen 23(5), prvi pododstavek, točka (a), in člen 23(9)
Člen 25(1), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 23(8)
Člen 25(1), drugi pododstavek	Člen 23(8) tretji pododstavek
–	Člen 23(10)
Člen 25(2)	Člen 23(2), tretji pododstavek
–	Člen 22(2) in (3)
Člen 25(3), točka (a)	Člen 22(3), drugi pododstavek
Člen 25(3), točka (b)	Člen 23(5)
Člen 25(4)	–
Člen 25(5)	Člen 25
Člen 25(5), prvi pododstavek	Člen 25(1) in (3)
Člen 25(5), drugi pododstavek	Člen 25(4)
Člen 25(5), tretji pododstavek, točka (a)	Člen 25(4)
Člen 25(5), tretji pododstavek, točka (b)	Člen 25(5)
Člen 25(5), tretji pododstavek, točka (c)	–

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 25(5), četrti pododstavek	Člen 25(6)
–	Člen 25(7)
Člen 25(6), prvi pododstavek	Člen 22(1)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 42(3)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (a)(i)	Člen 42(3), točka (a)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (a)(ii)	Člen 42(3), točka (c)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (a)(iii)	Člen 42(3), točka (b)
–	Člen 42(3), točki (d) in (e)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b)	Člen 53(1)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b)(i)	–
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b)(ii)	–
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b)(iii)	Člen 53(1)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b)(iv)	–
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b)(v)	–
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b)(vi)	–
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (b), drugi stavek	–
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (c)	Člen 59(5)in (6)
Člen 25(6), drugi pododstavek, točka (d)	–
Člen 26	–

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 27(1)	Člen 40(1) in (3)
–	Člen 40(2) in (4)
Člen 27(2)	–
Člen 28(1), prvi pododstavek	Člen 41(5)
Člen 28(1), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 41(1), točka (d)
Člen 28(1), drugi pododstavek, točka (b)	Člen 41(1), točki (e) in (f)
–	Člen 41(1), točke (a), (b) in (c)
Člen 28(1), tretji pododstavek	–
–	Člen 41(2), (3) in (4)
Člen 28(2)	–
Člen 28(3)	–
Člen 29	Člen 6
Člen 30	Člen 7(2)
Člen 31(1)	Člen 34(1)
–	Člen 34(2)
–	Člen 34(3)
–	Člen 34(4)
–	Člen 35
–	Člen 35(1)
–	Člen 35(2)
–	Člen 35(3)
Člen 31(2)	Člen 35(4)
Člen 31(3), prvi pododstavek	Člen 35(4)
Člen 31(3), drugi pododstavek	Člen 35(5)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 31(3), tretji pododstavek, točka (a)	Člen 35(5), točka (b)
Člen 31(3), tretji pododstavek, točka (b)	Člen 35(5), točka (a)
Člen 31(3), tretji pododstavek, točka (c)	Člen 35(5), točka (c)
Člen 31(3), četrti pododstavek	–
Člen 31(4)	Člen 35(7)
Člen 31(5)	Člen 35(7), drugi pododstavek
Člen 31(6)	–
Člen 31(7)	Člen 34(5)
Člen 31(8)	Člen 42(1)
Člen 31(8), točka (a)	Člen 42(1), točka (a)
Člen 31(8), točka (b)	Člen 42(1), točka (e)
Člen 31(8), točka (c)	Člen 42(1), točka (c)
Člen 31(8), točka (d)	–
Člen 31(8), točka (e)	Člen 42(1), točka (b)
Člen 31(8), točka (f)	Člen 42(1), točka (g)
Člen 31(8), točka (g)	Člen 42(1), točka (d)
Člen 31(8), točka (h)	Člen 42(1), točka (h)
Člen 31(8), točka (i)	–
Člen 31(8), točka (j)	Člen 42(1), točka (f)
–	Člen 42(1), točka (i)
–	Člen 42(1), točka (j)
Člen 31(9)	Člen 35(3)
–	Člen 42(2)
–	Člen 42(3)
–	Člen 42(4)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 32(1)	Člen 39(3)
Člen 32(2)	Člen 39(4)
Člen 33(1)	Člen 39(1)
Člen 33(2)	Člen 38(1)
Člen 33(2), točka (a)	Člen 38(1), točka (c)
Člen 33(2), točka (b)	Člen 38(1), točka (a)
Člen 33(2), točka (c)	Člen 38(1), točka (b)
Člen 33(2), točka (d)	Člen 38(2)
Člen 33(2), točka (e)	–
–	Člen 38(1), točka (d)
–	Člen 38(1), točka (e)
Člen 34(1)	Člen 11(1)
Člen 34(2)	Člen 13(6)
–	Člen 57
Člen 35, prvi odstavek	Člen 58(1)
Člen 35, drugi odstavek	Člen 58(2)
–	Člen 58(3)
–	Člen 58(4)
–	Člen 58(5)
–	Člen 60
Člen 36(1)	Člen 61(5)
–	Člen 61(1)
–	Člen 61(2)
–	Člen 61(3)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
–	Člen 61(4)
Člen 36(2)	–
–	Člen 62
–	Člen 63
Člen 37(1)	Člen 64(1)
Člen 37(2)	–
Člen 37(3)	–
–	Člen 64(2)
–	Člen 64(3)
Člen 37(4)	Člen 64(4)
Člen 38(1)	Člen 59(1)
–	Člen 59(2)
–	Člen 59(3)
Člen 38(2), točka (a)	Člen 59(5), točka (b)
–	Člen 59(4)
Člen 38(2), točka (b)	–
Člen 38(2), točka (c)	Člen 59(5)
–	Člen 59(6)
–	Člen 59(7)
Člen 38(3)	Člen 59(8)
Člen 38(4)	Člen 59(9)
Člen 38(5)	Člen 64(4)
Člen 39	–
Člen 40(1)	Člen 55(1)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
–	Člen 55(2)
Člen 40(2)	Člen 55(3)
Člen 40(3)	Člen 55(3), točka (a)
–	Člen 55(3), točka (b)
–	Člen 55(4)
Člen 40(4)	Člen 55(5)
–	Člen 55(6)
Člen 40(5)	Člen 55(7)
Člen 40(6)	–
Člen 40(7)	–
Člen 41	Člen 56
Člen 41(1), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 56, točka (a)
Člen 41(1), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 56, točka (b)
Člen 41(1), drugi pododstavek	Člen 56, prvi stavek
Člen 41(2)	–
Člen 42	–
Člen 42(1)	Člen 55(4)
Člen 42(2), prvi pododstavek, točka (a)	–
Člen 42(2), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 55(4)
Člen 42(2), drugi pododstavek	–
Člen 42(3)	–
Člen 43	Členi 43 do 54
Člen 44	Člen 65
Člen 45	Člen 66

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 45(1)	Člen 66(1)
Člen 45(2)	Člen 66(2)
Člen 45(3)	Člen 66(3)
Člen 45(4)	Člen 66(4)
–	Člen 66(5)
Člen 45(5)	Člen 66(6)
Člen 46	Člen 67
Člen 46(1)	Člen 67(1)
Člen 46(1), točka (a)(i)	Člen 67(1), točka (b)
Člen 46(1), točka (a)(ii)	Člen 67(1), točka (a)
Člen 46(1), točka (a)(iii)	–
Člen 46(1), točka (a)(iv)	–
Člen 46(1), točka (b)	–
Člen 46(1), točka (c)	Člen 67(1), točka (d)
Člen 46(2), prvi pododstavek	Člen 67(2)
Člen 46(2), drugi pododstavek	–
Člen 46(3)	Člen 67(3)
–	Člen 67(4)
–	Člen 67(5)
Člen 46(4), prvi pododstavek	–
–	Člen 67(6)
Člen 46(4), drugi pododstavek	–
–	Člen 68
–	Člen 68(1)
Člen 46(5)	Člen 68(2)

Direktiva 2013/32/EU	Ta uredba
Člen 46(6)	Člen 68(3) in (4)
Člen 46(6), točka (a)	Člen 68(3), točka (a)(i) in (ii)
Člen 46(6), točka (b)	Člen 68(3), točka (b)
Člen 46(6), točka (c)	–
Člen 46(6), točka (d)	–
–	Člen 68(3), točki (c) in (e)
Člen 46(7)	Člen 68(4) in (5)
Člen 46(8)	Člen 68(5), točka (d)(i) in (ii)
Člen 46(9)	–
Člen 46(10)	Člen 69
Člen 46(11)	–
Člen 47	Člen 70
Člen 48	Člen 7(1)
Člen 49	Člen 71
–	Člen 72
–	Člen 73
–	Člen 74
–	Člen 75
–	Člen 76
Člen 50	Člen 77
Člen 51	–
Člen 52	–
Člen 53	Člen 78
Člen 54	Člen 79
Člen 55	–